

sen dereito á dedución por adquisición de vivenda, no suposto de que a aplicación do réxime establecido nesta lei para a dita dedución lle resulte menos favorable que o regulado na Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

b) Os contribuíntes con dereito á dedución por aluguer de vivenda por razón de contrato de antigüidade anterior ao 24 de abril de 1998, no caso de que esta lei lles resulte menos favorable que a Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas, como consecuencia da non aplicación da mencionada dedución por aluguer, sempre que manteña o sistema de arrendamento para a súa vivenda habitual.

2. As compensacións económicas satisfaranse logo de solicitude do contribuínte, dentro dos seis meses seguintes a aquel en que finalice o prazo para presentar a declaración polo imposto sobre a renda das persoas físicas.

Disposición transitoria décimo cuarta. *Sociedades transparentes.*

No que afecte os contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas será de aplicación o establecido nas disposicións transitorias décimo quinta e décimo sexta do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

Disposición derradeira primeira. *Habilitación para a Lei de orzamentos xerais do Estado.*

A Lei de orzamentos xerais do Estado poderá modificar, de conformidade co previsto no punto 7 do artigo 134 da Constitución española:

- a) A escala e os tipos do imposto e as deducións na cota.
- b) Os demais límites cuantitativos e porcentaxes fixas establecidos nesta lei.

Disposición derradeira segunda. *Habilitación normativa.*

O Goberno ditará cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e a aplicación desta lei.

(Este real decreto lexislativo inclúese tendo en conta a corrección de erros publicada no «Boletín Oficial del Estado» número 61, do 11 de marzo de 2004.)

4456 REAL DECRETO LEXISLATIVO 4/2004, do 5 de marzo, polo que se aproba o texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades. («BOE» 61, do 11-3-2004, e «BOE» 73, do 25-3-2004.)

I

A disposición adicional cuarta da Lei 46/2002, do 18 de decembro, de reforma parcial do imposto sobre a renda das persoas físicas e pola que se modifican as Leis dos impostos sobre sociedades e sobre a renda de non-residentes, na redacción dada pola disposición derradeira décimo oitava da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, establece que o Goberno elaborará e aprobará no prazo de 15 meses a partir da entrada en vigor desta lei os textos refundidos do imposto sobre a renda das

persoas físicas, do imposto sobre a renda de non-residentes e do imposto sobre sociedades.

Esta delegación lexislativa ten o alcance máis limitado dos previstos no número 5 do artigo 82 da Constitución, xa que se circunscribe á mera formulación dun texto único e non inclúe unha autorización para regularizar, aclarar e harmonizar os textos legais que teñen que ser refundidos.

Esta habilitación ten por finalidade incrementar a claridade do sistema tributario mediante a integración nun único corpo normativo das disposicións que afectan estes tributos, contribuíndo con isto a mellorar a seguridade xurídica da Administración tributaria e dos contribuíntes.

En exercicio de tal autorización, elabórase este real decreto lexislativo polo que se aproba o texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

II

A Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, publicada no «Boletín Oficial del Estado» o 28 de decembro de 1995, tivo como causas principais as reformas da lexislación mercantil e do imposto sobre a renda das persoas físicas levadas a cabo en anos anteriores, así como a apertura da nosa economía aos fluxos transfronteirizos de capitais e a evolución dos sistemas tributarios nos países do noso contorno.

A Lei 43/1995, do 27 de decembro, desde a súa entrada en vigor o 1 de xaneiro de 1996, experimentou importantes modificacións, entre as que cabe destacar as introducidas polas seguintes normas:

a) A Lei 10/1996, do 18 de decembro, de medidas fiscais urxentes sobre corrección da dobre imposición interna intersocietaria e sobre incentivos á internacionalización das empresas, que estableceu o novo réxime de dedución por dobre imposición interna regulado no artigo 28 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, así como o réxime xurídico do tributo que gravou as revalorizacións realizadas ao abeiro do Real decreto lei 7/1996, do 7 de xuño, sobre medidas urxentes de carácter fiscal e de fomento e liberalización da actividade económica.

b) As Leis 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, e 41/1998, do 9 de decembro, de imposto sobre a renda de non-residentes e normas tributarias. Estas normas supuxeron a regulación separada da tributación dos non-residentes respecto das persoas físicas e xurídicas residentes en España.

c) A Lei 6/2000, do 13 de decembro, pola que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ao aforro familiar e á pequena e mediana empresa, que estableceu a non-integración na base imponible das rendas correspondentes ao prestamista en determinadas operacións de préstamo de valores, ampliou o prazo para o cómputo das deducións para evitar a dobre imposición internacional e estableceu a non-retención dos rendementos derivados da distribución da prima de emisión de accións ou participacións e da redución de capital.

d) A Lei 24/2001, do 27 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, que modificou, entre outros aspectos do imposto, o tratamento da tributación dos beneficios extraordinarios e do réxime de consolidación fiscal.

e) A mencionada Lei 46/2002, do 18 de decembro, que suprimiu o réxime de transparencia fiscal interna e creou o réxime das sociedades patrimoniais.

f) A Lei 36/2003, do 11 de novembro, de medidas de reforma económica, que estableceu o réxime fiscal de entidades dedicadas ao arrendamento de vivendas.

g) E, finalmente, a Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social,

que introduciu diversas medidas como, por exemplo, a mellora da dedución por actividades de investigación e desenvolvemento e innovación tecnolóxica.

No texto aprobado por este real decreto lexislativo, a Lei 43/1995, do 27 de decembro, refúndese con diversas normas, algunhas das cales se integran no seu articulado e outras se introducen como disposicións adicionais e transitorias. Esta distribución efectuouse en función da posibilidade ou non de integrar o contido de cada disposición na estrutura da normativa básica do imposto, así como do seu alcance máis ou menos específico e da súa vixencia temporal.

No texto refundido elimináronse determinadas referencias contidas na Lei 43/1995, do 27 de decembro, que perderon a súa vixencia como consecuencia de modificacións posteriores da normativa do imposto.

En primeiro lugar, convén destacar a reforma levada a cabo pola Lei 41/1998, do 9 de decembro, a cal, en virtude da súa disposición derogatoria única, derogou, entre outras normas, o título VII da Lei 43/1995, do 27 de decembro. Na elaboración deste texto refundido tívose en conta o preceptuado pola disposición adicional primeira da Lei 41/1998, do 9 de decembro, que aclara como debían ser interpretadas as referencias efectuadas pola Lei do imposto sobre sociedades á obriga real de contribuír, dado o novo marco normativo que nace coa promulgación da Lei 41/1998, do 9 de decembro.

Por último, desaparecen as referencias efectuadas ás sociedades sometidas ao réxime de transparencia fiscal interna, cuxo réxime especial se suprimiu coa entrada en vigor da Lei 46/2002, do 18 de decembro.

III

Así, no articulado do texto refundido refúndense os artigos da Lei 43/1995, do 27 de decembro, e as seguintes disposicións:

a) Liberdade de amortización para os elementos de inmovilizado material e inmaterial das sociedades limitadas laborais, segundo a redacción da Lei 4/1997, do 24 de marzo, de sociedades laborais, que se inclúe na alínea a) do número 2 do artigo 11.

b) Deducibilidade dos xuros devengados de determinados préstamos participativos de acordo coa redacción do Real decreto lei 7/1996, do 7 de xuño, que se incorpora como número 2 do artigo 14.

c) Non suxeición das rendas que se poñan de manifesto como consecuencia do dereito de rescate e da participación en beneficios de contratos de seguro colectivo que instrumenten compromisos por pensións, contida na disposición adicional primeira da Lei 46/2002, do 18 de decembro, e que se inclúe como novo número 4 do artigo 17.

d) Supostos de rendas que non son obxecto de integración na base imponible, que se engaden, respectivamente, como números 5 e 6 do artigo 17:

1.º As que se poñan de manifesto con ocasión do pagamento das débedas tributarias a que se refire o artigo 73 da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español.

2.º As procedentes de determinadas subvencións forestais de acordo coa disposición adicional quinta da Lei 46/2002, do 18 de decembro.

e) Réxime fiscal das entidades deportivas segundo o disposto no punto primeiro da disposición adicional vixésimo sexta da Lei 31/1991, do 30 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1992, que se incorpora como novo capítulo XVIII do título VII.

f) Obriga de realizar determinados pagamentos á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas, do imposto sobre a renda de non-residentes e do imposto sobre sociedades, e obriga de reter ou de ingresar á conta respecto ás transmisións de activos financeiros de rendemento explícito, contidas no artigo 24 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, incluídas, respectivamente, nos números 1 e 6 do artigo 141. Tamén se incorporou nos artigos 140 e 141, respectivamente, como suxeitos obrigados a reter ou ingresar á conta aos representantes das entidades aseguradoras que operan en España en libre prestación de servizos, de acordo co artigo 86.1 e coa disposición transitoria décimo sétima da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, e aos representantes designados de acordo co disposto no artigo 55.7 e a disposición adicional segunda da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, que actúen en nome da xestora que opere en réxime de libre prestación de servizos.

h) Así mesmo, incorpóranse ao articulado do texto refundido, por razóns de sistemática e técnica lexislativa, as regulacións contidas na disposición adicional primeira da Lei 43/1995, do 27 de decembro, relativa á aplicación do réxime especial das fusións, escisións, contribucións de activos e troco de valores aos suxeitos pasivos do imposto que non teñan a forma xurídica de sociedade, e na disposición adicional cuarta da citada lei, relativa ás normas sobre retención, transmisión e obrigas formais relativas a activos financeiros e outros valores mobiliarios. A primeira delas recolleuse no número 6 do artigo 83 do texto refundido e a segunda nos números 2, 3, 4 e 5 do seu artigo 141.

IV

Pola súa parte, incorpóranse como disposicións adicionais do texto refundido, xunto coas propias da Lei 43/1995, do 27 de decembro, as seguintes normas:

a) Na disposición adicional terceira, o tratamento fiscal das axudas da política agraria e pesqueira comunitaria e demais axudas públicas contidas na disposición adicional vixésimo segunda da Lei 40/1998, do 9 de decembro, que se refunde coa disposición adicional décima da Lei 43/1995, do 27 de decembro.

b) Na disposición adicional sétima, os coeficientes de amortización aplicables ás adquisicións de activos novos realizadas entre o 1 de xaneiro de 2003 e o 31 de decembro de 2004, en virtude do artigo décimo segunda da Lei 36/2003, do 11 de novembro.

V

Finalmente, incorpóranse como disposicións transitorias do texto refundido, xunto coas da Lei 43/1995, do 27 de decembro, aínda aplicables, as seguintes disposicións:

a) No número 3 da disposición transitoria segunda, a regulación contida no número 2 da disposición transitoria oitava da Lei 50/1998, do 30 de decembro, relativa ao réxime fiscal transitorio das actividades de investigación e explotación de hidrocarburos; e no seu número 4, o contido da disposición transitoria sétima da Lei 53/2002, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, relativa ao réxime transitorio da modificación do réxime fiscal da investigación e explotación de hidrocarburos.

b) Na disposición transitoria terceira, no seu número 2, a regulación contida na disposición transitoria nove-

na da Lei 50/1998, do 30 de decembro, e nos seus números 3, 4 e 5 o establecido na disposición transitoria terceira da Lei 24/2001, do 27 de decembro, referentes ao reinvestimento de beneficios extraordinarios.

c) No número 3 da disposición transitoria sétima, a disposición transitoria sexta da Lei 24/2001, do 27 de decembro, modificada pola disposición adicional sexta da Lei 46/2002, do 18 de decembro, relativa aos efectos da diferenza entre o prezo de adquisición da participación e o seu valor teórico nas operacións realizadas polo réxime especial das fusións, escisións, contribucións de activos e troco de valores.

d) Na disposición transitoria oitava, no seu número 2, o disposto na disposición transitoria segunda da Lei 6/2000, do 13 de decembro, sobre deducións pendentes dos artigos 29 bis e 30 bis da Lei 43/1995, do 27 de decembro, e, no seu número 3, o establecido na disposición transitoria terceira da Lei 46/2002, do 18 de decembro, en relación coas deducións pendentes do capítulo IV do título VI da Lei 43/1995, do 27 de decembro.

e) Na disposición transitoria novena, a regulación da disposición transitoria cuarta da Lei 24/2001, do 27 de decembro, respecto ás bases impositivas negativas pendentes de compensar no imposto sobre sociedades.

f) Na disposición transitoria décimo cuarta, a regulación establecida pola disposición transitoria décimo sexta da Lei 24/2001, do 27 de decembro, relativa ao réxime transitorio de transición á competencia.

g) Nas disposicións transitorias décimo quinta e décimo sexta, o contido das disposicións transitorias primeira e segunda da Lei 46/2002, do 18 de decembro, en que se regula o réxime fiscal transitorio das sociedades transparentes.

h) Na disposición transitoria décimo sétima, o número 1 da disposición transitoria única da Lei 10/1996, do 18 de decembro, pola que se exceptúan das restricións previstas no número 4 do artigo 28 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, os dividendos ou participacións en beneficios procedentes de valores representativos do capital ou dos fondos propios adquiridos con anterioridade ao Real decreto lei 8/1996, do 7 de xuño.

i) Na disposición transitoria décimo oitava, a aplicación do número 11 do artigo 128 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, aos activos cuxo período de construción finalizase con anterioridade ao 31 de decembro de 2002.

VI

Convén sinalar que non se integran no texto refundido, por razóns de sistemática e coherencia normativa, aquelas normas de carácter fiscal que, polo seu contido especial desde un punto de vista subxectivo, obxectivo ou temporal, non procede refundir coa normativa de carácter e alcance xerais. Este é o caso daquelas cuxa refundición neste texto orixinaría unha dispersión da normativa nelas contida por afectar diferentes ámbitos e varios impostos, como por exemplo, a Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal das cooperativas, a Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, a Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, a disposición adicional décimo oitava da Lei 62/2003, do 30 de decembro, relativa aos préstamos de valores, ou a disposición adicional segunda da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, e a disposición transitoria segunda da Lei

19/2003, do 4 de xullo, sobre réxime xurídico dos movementos de capitais e das transaccións económicas co exterior e sobre determinadas medidas de prevención do branqueo de capitais, referidas a participacións preferentes e instrumentos de débeda.

Igualmente, non se integran as disposicións reguladoras dos acontecementos de especial interese público, tales como, por exemplo, o Ano Santo Xacobeo 2004 ou a Copa América 2007.

VII

Este real decreto lexislativo contén un artigo, unha disposición adicional, dúas disposicións transitorias, unha disposición derogatoria e unha disposición derradeira.

En virtude do seu artigo único apróbase o texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

De acordo coa disposición adicional única, as referencias normativas efectuadas noutras disposicións á Lei 43/1995, do 27 de decembro, entenderanse realizadas aos preceptos correspondentes do texto refundido.

Na disposición transitoria primeira sinálase que ata o 1 de xullo de 2004, data de entrada en vigor da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, continuarán vixentes determinados preceptos da Lei 43/1995, do 27 de decembro, e que ata esa data as referencias efectuadas no texto refundido aos preceptos da nova Lei xeral tributaria se entenderán realizadas aos correspondentes da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, e da Lei 1/1998, do 26 de febreiro, de dereitos e garantías dos contribuíntes, nos termos que dispuña a Lei 43/1995, do 27 de decembro.

Na disposición transitoria segunda establécese que ata o 1 de setembro de 2004, data de entrada en vigor da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, continuarán vixentes determinados preceptos da Lei 43/1995, do 27 de decembro, e que aos procedementos concursais que se encontren en tramitación na citada data se lles seguirán aplicando eses preceptos.

Na disposición derogatoria recóllense as normas que se refunden neste texto, sen prexuízo daquelas outras que, sendo tamén obxecto de refundición, son derogadas nos reais decretos lexislativos que aproban os textos refundidos das leis dos impostos sobre a renda das persoas físicas e sobre a renda de non-residentes, por afectar en maior medida un destes impostos. Así mesmo, derrógase a disposición transitoria sétima da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, por ter sido incorporada á disposición transitoria segunda deste real decreto lexislativo.

Por último, na disposición derradeira única establécese que a entrada en vigor do real decreto lexislativo e do texto refundido que se aproba será o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», agás algúns casos excepcionais derivados da entrada en vigor da nova Lei xeral tributaria e da Lei concursal.

O texto refundido que se aproba está composto por 144 artigos, agrupados en nove títulos, oito disposicións adicionais, 18 disposicións transitorias e catro disposicións derradeiras.

Así mesmo, o texto refundido inclúe ao comezo un índice do seu contido, cuxo obxecto é facilitar a utilización da norma polos seus destinatarios mediante unha rápida localización e situación sistemática dos seus preceptos.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Facenda, de acordo co Consello de Estado, e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 5 de marzo de 2004,

DISPÓN O:

Artigo único. *Aprobación do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.*

Apróbase o texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, que se insire a seguir.

Disposición adicional única. *Remisións normativas.*

As referencias normativas efectuadas noutras disposicións á Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, entenderanse realizadas aos preceptos correspondentes do texto refundido que se aproba por este real decreto lexislativo.

Disposición transitoria primeira. *Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.*

Ata o 1 de xullo de 2004, data de entrada en vigor da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria:

a) Conservarán a súa vixencia os artigos 77.2, 84.4, 107.4, 135 quáter.2 e 141.2 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.

b) As referencias efectuadas, no texto refundido que aproba este real decreto lexislativo, aos preceptos da Lei 58/2003, do 17 de decembro, entenderanse realizadas aos correspondentes da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, e da Lei 1/1998, do 26 de febreiro, de dereitos e garantías dos contribuíntes, nos termos que dispoñía a Lei 43/1995, do 27 de decembro.

Disposición transitoria segunda. *Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.*

Ata o 1 de setembro de 2004, data de entrada en vigor da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, conservarán a súa vixencia os artigos 12.2.b) e 81.4.b) da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades. Non obstante, aos procedementos concursais que se encontren en tramitación na dita data seguirán sendo de aplicación os ditos preceptos segundo a súa redacción vixente ata o 31 de agosto de 2004 en canto se rexan polo dereito anterior á Lei 22/2003, do 9 de xullo.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

1. Agás o disposto nas disposicións transitorias anteriores, no momento da entrada en vigor deste real decreto lexislativo quedarán derrogadas, con motivo da súa incorporación ao texto refundido que se aproba, as seguintes normas:

a) A Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades. Non obstante, conservarán a súa vixencia a disposición adicional décimo terceira e o número 2, agás o disposto en relación co artigo 24 da Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal das cooperativas, e o número 4, ambos da disposición derradeira segunda, e a disposición derradeira sétima, da Lei 43/1995, do 27 de decembro.

b) O punto primeiro da disposición adicional vixésimo sexta da Lei 31/1991, do 30 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1992.

c) O número dous do artigo 20 do Real decreto Lei 7/1996, do 7 de xuño, sobre medidas urxentes de carácter fiscal e de fomento e liberalización da actividade económica.

d) O número 1 da disposición transitoria única da Lei 10/1996, do 18 de decembro, de medidas fiscais urxentes sobre corrección da dobre imposición interna intersocietaria e sobre incentivos á internacionalización das empresas.

e) O parágrafo segundo da disposición adicional cuarta da Lei 4/1997, do 24 de marzo, de sociedades laborais.

f) O artigo 24 e as disposicións transitorias oitava, número 2, e novena da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

g) A disposición transitoria segunda da Lei 6/2000, do 13 de decembro, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ao aforro familiar e á pequena e mediana empresa.

h) As disposicións transitorias terceira, cuarta, sexta e décimo sexta da Lei 24/2001, do 27 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

i) A disposición adicional quinta e as disposicións transitorias primeira, segunda e terceira da Lei 46/2002, do 18 de decembro, de reforma parcial do imposto sobre a renda das persoas físicas e pola que se modifican as leis dos impostos sobre sociedades e sobre a renda de non-residentes.

j) A disposición adicional vixésimo quinta e a disposición transitoria sétima da Lei 53/2002, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

k) O artigo décimo segundo da Lei 36/2003, do 11 de novembro, de medidas de reforma económica.

l) A disposición transitoria sétima da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

2. A derogación das disposicións a que se refire o número 1 non prexudicará os dereitos da Facenda pública respecto ás obrigas tributarias devengadas durante a súa vixencia.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

1. Este real decreto lexislativo e o texto refundido que se aproba entrarán en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», con excepción do disposto nos puntos seguintes.

2. Os artigos 63.2, 70.4, 93.4, 125.2 e 135.2 do texto refundido entrarán en vigor o día 1 de xullo de 2004, data de entrada en vigor da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

3. Os artigos 12.2.b) e 67.4.b) do texto refundido entrarán en vigor o día 1 de setembro de 2004, data de entrada en vigor da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.

Dado en Madrid o 5 de marzo de 2004.

JUAN CARLOS R.

O ministro do Facenda,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

TEXTO REFUNDIDO DA LEI DO IMPOSTO SOBRE SOCIEDADES

Índice

Título I. Natureza e ámbito de aplicación do imposto.

Artigo 1. Natureza.

Artigo 2. Ámbito de aplicación espacial.

Artigo 3. Tratados e convenios.

Título II. O feito imponible.

Artigo 4. Feito imponible.

Artigo 5. Estimación de rendas.

Artigo 6. Atribución de rendas.

- Título III. O suxeito pasivo.
- Artigo 7. Suxeitos pasivos.
- Artigo 8. Residencia e domicilio fiscal.
- Artigo 9. Exencións.
- Título IV. A base imponible.
- Artigo 10. Concepto e determinación da base imponible.
- Artigo 11. Correccións de valor: amortizacións.
- Artigo 12. Correccións de valor: perda de valor dos elementos patrimoniais.
- Artigo 13. Provisión para riscos e gastos.
- Artigo 14. Gastos non deducibles.
- Artigo 15. Regras de valoración: regra xeral e regras especiais nos supostos de transmisións lucrativas e societarias.
- Artigo 16. Regras de valoración: operacións vinculadas.
- Artigo 17. Regras de valoración: cambios de residencia, cesamento de establecementos permanentes, operacións realizadas con ou por persoas ou entidades residentes en paraísos fiscais e cantidades suxeitas a retención. Regras especiais.
- Artigo 18. Efectos da substitución do valor contable polo valor normal de mercado.
- Artigo 19. Imputación temporal. Inscripción contable de ingresos e gastos.
- Artigo 20. Subcapitalización.
- Artigo 21. Exención para evitar a dobre imposición económica internacional sobre dividendos e rendas de fonte estranxeira derivadas da transmisión de valores representativos dos fondos propios de entidades non residentes en territorio español.
- Artigo 22. Exención de determinadas rendas obtidas no estranxeiro a través dun establecemento permanente.
- Artigo 23. Dedución por investimentos para a implantación de empresas no estranxeiro.
- Artigo 24. Obra benéfico-social das caixas de aforro.
- Artigo 25. Compensación de bases impositibles negativas.
- Título V. Período impositivo e devengo do imposto.
- Artigo 26. Período impositivo.
- Artigo 27. Devengo do imposto.
- Título VI. Débeda tributaria.
- Capítulo I. Tipo de gravame e cota íntegra.
- Artigo 28. O tipo de gravame.
- Artigo 29. Cota íntegra.
- Capítulo II. Deducións para evitar a dobre imposición.
- Artigo 30. Dedución para evitar a dobre imposición interna: dividendos e plusvalías de fonte interna.
- Artigo 31. Dedución para evitar a dobre imposición internacional: imposto soportado polo suxeito pasivo.
- Artigo 32. Dedución para evitar a dobre imposición internacional: dividendos e participacións en beneficios.
- Capítulo III. Bonificacións.
- Artigo 33. Bonificación por rendas obtidas en Ceuta e Melilla.
- Artigo 34. Bonificación por actividades exportadoras e de prestación de servizos públicos locais.
- Capítulo IV. Deducións para incentivar a realización de determinadas actividades.
- Artigo 35. Dedución por actividades de investigación e desenvolvemento e innovación tecnolóxica.
- Artigo 36. Dedución para o fomento das tecnoloxías da información e da comunicación.
- Artigo 37. Dedución por actividades de exportación.
- Artigo 38. Dedución por investimentos en bens de interese cultural, producións cinematográficas, edición de libros, sistemas de navegación e localización de vehículos, adaptación de vehículos para discapacitados e garderías para fillos de traballadores.
- Artigo 39. Deducións por investimentos ambientais.
- Artigo 40. Dedución por gastos de formación profesional.
- Artigo 41. Dedución por creación de emprego para traballadores minusválidos.
- Artigo 42. Dedución por reinvestimento de beneficios extraordinarios.
- Artigo 43. Dedución por contribucións empresariais a plans de pensións de emprego ou a mutualidades de previsión social que actúen como instrumento de previsión social empresarial.
- Artigo 44. Normas comúns ás deducións previstas neste capítulo.
- Capítulo V. Pagamento fraccionado.
- Artigo 45. O pagamento fraccionado.
- Capítulo VI. Dedución dos pagamentos á conta.
- Artigo 46. Dedución das retencións, ingresos á conta e pagamentos fraccionados.
- Título VII. Réximes tributarios especiais.
- Capítulo I. Réximes tributarios especiais en particular.
- Artigo 47. Definición.
- Capítulo II. Agrupacións de interese económico, españolas e europeas, e de unións temporais de empresas.
- Artigo 48. Agrupacións de interese económico españolas.
- Artigo 49. Agrupacións europeas de interese económico.
- Artigo 50. Unións temporais de empresas.
- Artigo 51. Criterios de imputación.
- Artigo 52. Identificación de socios ou empresas membros.
- Capítulo III. Entidades dedicadas ao arrendamento de vivendas.
- Artigo 53. Ámbito de aplicación.
- Artigo 54. Bonificacións.
- Capítulo IV. Sociedades e fondos de capital-risco e sociedades de desenvolvemento industrial rexional.
- Artigo 55. Sociedades e fondos de capital-risco.
- Artigo 56. Sociedades de desenvolvemento industrial rexional.
- Capítulo V. Institucións de investimento colectivo.
- Artigo 57. Tributación das institucións de investimento colectivo.
- Artigo 58. Tributación dos socios ou partícipes das institucións de investimento colectivo.
- Artigo 59. Rendas contabilizadas das accións ou participacións das institucións de investimento colectivo.
- Artigo 60. Tributación dos socios ou partícipes das institucións de investimento colectivo constituídas en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais.
- Capítulo VI. Sociedades patrimoniais.
- Artigo 61. Réxime das sociedades patrimoniais.
- Artigo 62. Distribución de beneficios obtidos en exercicios nos cales fose de aplicación o réxime de sociedades patrimoniais e transmisión de accións ou parti-

participación en sociedades que estivesen sometidas ao réxime de sociedades patrimoniais.

Artigo 63. Identificación de partícipes.

Capítulo VII. Réxime de consolidación fiscal.

Artigo 64. Definición.

Artigo 65. Suxeito pasivo.

Artigo 66. Responsabilidades tributarias derivadas da aplicación do réxime de consolidación fiscal.

Artigo 67. Definición do grupo fiscal. Sociedade dominante. Sociedades dependentes.

Artigo 68. Inclusión ou exclusión de sociedades no grupo fiscal.

Artigo 69. Determinación do dominio indirecto.

Artigo 70. Aplicación do réxime de consolidación fiscal.

Artigo 71. Determinación da base impositiva do grupo fiscal.

Artigo 72. Eliminacións.

Artigo 73. Incorporacións.

Artigo 74. Compensación de bases impositivas negativas.

Artigo 75. Reinvestimento.

Artigo 76. Período impositivo.

Artigo 77. Cota íntegra do grupo fiscal.

Artigo 78. Deducións e bonificacións da cota íntegra do grupo fiscal.

Artigo 79. Obrigas de información.

Artigo 80. Causas determinantes da perda do réxime de consolidación fiscal.

Artigo 81. Efectos da perda do réxime de consolidación fiscal e da extinción do grupo fiscal.

Artigo 82. Declaración e autoliquidación do grupo fiscal.

Capítulo VIII. Réxime especial das fusións, escisións, contribucións de activos e troco de valores.

Artigo 83. Definicións.

Artigo 84. Réxime das rendas derivadas da transmisión.

Artigo 85. Valoración fiscal dos bens adquiridos.

Artigo 86. Valoración fiscal das accións ou participacións recibidas en contraprestación da contribución.

Artigo 87. Réxime fiscal do troco de valores.

Artigo 88. Tributación dos socios nas operacións de fusión, absorción e escisión total ou parcial.

Artigo 89. Participacións no capital da entidade transmitente e da entidade adquirente.

Artigo 90. Subrogación nos dereitos e nas obrigas tributarias.

Artigo 91. Imputación de rendas.

Artigo 92. Perdas dos establecementos permanentes.

Artigo 93. Obrigas contables.

Artigo 94. Achegas que non son en diñeiro.

Artigo 95. Normas para evitar a dobre imposición.

Artigo 96. Aplicación do réxime fiscal.

Capítulo IX. Réxime fiscal da minaría.

Artigo 97. Entidades mineiras: liberdade de amortización.

Artigo 98. Factor de esgotamento: ámbito de aplicación e modalidades.

Artigo 99. Factor de esgotamento: investimento.

Artigo 100. Factor de esgotamento: requisitos.

Artigo 101. Factor de esgotamento: incumprimento de requisitos.

Capítulo X. Réxime fiscal da investigación e explotación de hidrocarburos.

Artigo 102. Exploración, investigación e explotación de hidrocarburos: factor de esgotamento.

Artigo 103. Factor de esgotamento: requisitos.

Artigo 104. Factor de esgotamento: incumprimento de requisitos.

Artigo 105. Titularidade compartida.

Artigo 106. Amortización de investimentos inmateriais e gastos de investigación. Compensación de bases impositivas negativas.

Capítulo XI. Transparencia fiscal internacional.

Artigo 107. Inclusión na base impositiva de determinadas rendas positivas obtidas por entidades non residentes.

Capítulo XII. Incentivos fiscais para as empresas de reducida dimensión.

Artigo 108. Ámbito de aplicación: cifra de negocios.

Artigo 109. Liberdade de amortización.

Artigo 110. Liberdade de amortización para investimentos de escaso valor.

Artigo 111. Amortización do inmovilizado material novo e do inmovilizado inmaterial.

Artigo 112. Dotación por posibles insolvencias de debedores.

Artigo 113. Amortización de elementos patrimoniais obxecto de reinvestimento.

Artigo 114. Tipo de gravame.

Capítulo XIII. Réxime fiscal de determinados contratos de arrendamento financeiro.

Artigo 115. Contratos de arrendamento financeiro.

Capítulo XIV. Réxime das entidades de tenza de valores estranxeiros.

Artigo 116. Entidades de tenza de valores estranxeiros.

Artigo 117. Rendas derivadas da tenza de valores representativos dos fondos propios de entidades non residentes en territorio español.

Artigo 118. Distribución de beneficios. Transmisión da participación.

Artigo 119. Aplicación deste réxime.

Capítulo XV. Réxime de entidades parcialmente exentas.

Artigo 120. Ámbito de aplicación.

Artigo 121. Rendas exentas.

Artigo 122. Determinación da base impositiva.

Capítulo XVI. Réxime das comunidades titulares de montes veciñais en man común.

Artigo 123. Réxime das comunidades titulares de montes veciñais en man común.

Capítulo XVII. Réxime das entidades navieiras en función da tonelaxe.

Artigo 124. Ámbito de aplicación.

Artigo 125. Determinación da base impositiva polo método de estimación obxectiva.

Artigo 126. Tipo de gravame e cota.

Artigo 127. Pagamentos fraccionados.

Artigo 128. Aplicación do réxime.

Capítulo XVIII. Réxime de entidades deportivas.

Artigo 129. Réxime de entidades deportivas.

Título VIII. Xestión do imposto.

Capítulo I. O índice de entidades.

Artigo 130. Índice de entidades.

Artigo 131. Baixa no índice de entidades.

Artigo 132. Obriga de colaboración.

Capítulo II. Obrigas contables. Bens e dereitos non contabilizados. Revalorizacións voluntarias.

Artigo 133. Obrigas contables. Facultades da Administración tributaria.

Artigo 134. Bens e dereitos non contabilizados ou non declarados: presunción de obtención de rendas.

Artigo 135. Revalorizacións contables voluntarias.

Capítulo III. Declaración, autoliquidación e liquidación provisional.

Artigo 136. Declaracións.

Artigo 137. Autoliquidación e ingreso da débeda tributaria.

Artigo 138. Liquidación provisional.

Capítulo IV. Devolución de oficio.

Artigo 139. Devolución de oficio.

Capítulo V. Obriga de reter e ingresar á conta. Obrigas en relación co domicilio fiscal.

Artigo 140. Retencións e ingresos á conta.

Artigo 141. Normas sobre retención, transmisión e obrigas formais relativas a activos financeiros e outros valores mobiliarios.

Artigo 142. Obrigas dos suxeitos pasivos en relación co domicilio fiscal.

Capítulo VI. Facultades da Administración para determinar a base impositiva.

Artigo 143. Facultades da Administración para determinar a base impositiva.

Título IX. Orde xurisdiccional.

Artigo 144. Xurisdicción competente.

Disposición adicional primeira. Restricións á dedución por dobre imposición de dividendos.

Disposición adicional segunda. Referencias á Lei 29/1991, do 16 de decembro, de adecuación de determinados conceptos impositivos ás directivas e regulamentos das Comunidades Europeas contidas en distintas disposicións. Réxime do imposto sobre o incremento do valor dos terreos de natureza urbana en determinadas operacións.

Disposición adicional terceira. Subvencións da política agraria e pesqueira comunitaria e axudas públicas.

Disposición adicional cuarta. Réxime fiscal das transmisións de activos realizadas en cumprimento de disposicións con rango de lei e da normativa de defensa da competencia.

Disposición adicional quinta. Incentivos fiscais para a renovación da frota mercante.

Disposición adicional sexta. Incidencia da reserva para investimentos nas Canarias no cálculo dos pagamentos fraccionados.

Disposición adicional sétima. Coeficientes de amortización aplicables ás adquisicións de activos realizadas entre o 1 de xaneiro de 2003 e o 31 de decembro de 2004.

Disposición transitoria primeira. Regularización de axustes extracontables.

Disposición transitoria segunda. Réxime fiscal da investigación e explotación de hidrocarburos e do fomento da minaría.

Disposición transitoria terceira. Reinvestimento de beneficios extraordinarios.

Disposición transitoria cuarta. Beneficios fiscais da reconversión e da reindustrialización.

Disposición transitoria quinta. Beneficios fiscais da Lei 12/1988, do 25 de maio, a Lei 5/1990, do 29 de xuño, e da Lei 30/1990, do 27 de decembro.

Disposición transitoria sexta. Arrendamento financeiro.

Disposición transitoria sétima. Fondos de comercio, marcas, dereitos de traspaso e outros elementos do inmaterial adquiridos con anterioridade á entrada en vigor da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades. Efectos da diferenza entre o prezo de adquisición da participación e o seu valor teórico nas operacións realizadas polo réxime especial das fusións, escisións, contribucións de activos e troco de valores.

Disposición transitoria oitava. Deducións pendentes de aplicar no imposto sobre sociedades.

Disposición transitoria novena. Bases impositivas negativas pendentes de compensar no imposto sobre sociedades.

Disposición transitoria décima. Saldos da provisión para insolvencias amparada no artigo 82 do Real decreto 2631/1982, do 15 de outubro.

Disposición transitoria décimo primeira. Réxime transitorio dos beneficios sobre operacións financeiras.

Disposición transitoria décimo segunda. Valor fiscal das participacións das institucións de investimento colectivo.

Disposición transitoria décimo terceira. Contas de actualización.

Disposición transitoria décimo cuarta. Réxime transitorio para a intensificación da competencia.

Disposición transitoria décimo quinta. Sociedades transparentes.

Disposición transitoria décimo sexta. Disolución e liquidación de sociedades transparentes.

Disposición transitoria décimo sétima. Réxime transitorio da dedución para evitar a dobre imposición interna de dividendos no imposto sobre sociedades.

Disposición transitoria décimo oitava. Aplicación do número 11 do artigo 115 desta lei aos activos cuxo período de construción finalizase con anterioridade ao 31 de decembro de 2002.

Disposición derradeira primeira. Entidades acollidas á Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.

Disposición derradeira segunda. Entidades acollidas á Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal das cooperativas.

Disposición derradeira terceira. Habilitacións á Lei de orzamentos xerais do Estado.

Disposición derradeira cuarta. Habilitación normativa.

TEXTO REFUNDIDO DA LEI DO IMPOSTO SOBRE SOCIEDADES

TÍTULO I

Natureza e ámbito de aplicación do imposto

Artigo 1. *Natureza.*

O imposto sobre sociedades é un tributo de carácter directo e natureza persoal que grava a renda das sociedades e demais entidades xurídicas de acordo coas normas desta lei.

Artigo 2. *Ámbito de aplicación espacial.*

1. O imposto sobre sociedades aplicarase en todo o territorio español.

Para efectos do disposto no parágrafo anterior, o territorio español comprende tamén aquelas zonas adxacentes ás augas territoriais sobre as que España poida exercer os dereitos que lle correspondan, referentes ao solo e subsolo mariño, augas supraxacentes, e aos seus recur-

sos naturais, de acordo coa lexislación española e co dereito internacional.

2. O disposto no punto anterior entenderase sen prexuízo dos réximes tributarios forais de concerto e convenio económico en vigor, respectivamente, nos territorios históricos da Comunidade Autónoma do País Vasco e na Comunidade Foral de Navarra.

Artigo 3. *Tratados e convenios.*

O establecido nesta lei entenderase sen prexuízo do disposto nos tratados e convenios internacionais que pasasen a formar parte do ordenamento interno, de conformidade co artigo 96 da Constitución española.

TÍTULO II

O feito imponible

Artigo 4. *Feito imponible.*

1. Constituirá o feito imponible a obtención de renda, calquera que fose a súa fonte ou orixe, polo suxeito pasivo.

2. No réxime especial de agrupacións de interese económico, españolas e europeas, e de unións temporais de empresas, entenderase por obtención de renda a imputación ao suxeito pasivo das bases impositivas, ou dos beneficios ou perdas, das entidades sometidas ao dito réxime.

No réxime de transparencia fiscal internacional entenderase por obtención de renda o cumprimento das circunstancias determinantes da inclusión na base imponible das rendas positivas obtidas pola entidade non residente.

Artigo 5. *Estimación de rendas.*

As cesións de bens e dereitos nas súas distintas modalidades presumiranse retribuídas polo seu valor normal de mercado, agás proba en contrario.

Artigo 6. *Atribución de rendas.*

1. As rendas correspondentes ás sociedades civís, teñan ou non personalidade xurídica, herdanzas xacentes, comunidades de bens e demais entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, así como as retencións e ingresos á conta que soportasen, atribuiranse aos socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes, respectivamente, de acordo co establecido na sección 2.ª do título VII do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo.

2. O réxime de atribución de rendas non será aplicable ás sociedades agrarias de transformación, que tributarán polo imposto sobre sociedades.

3. As entidades en réxime de atribución de rendas non tributarán polo imposto sobre sociedades.

TÍTULO III

O suxeito pasivo

Artigo 7. *Suxeitos pasivos.*

1. Serán suxeitos pasivos do imposto, cando teñan a súa residencia en territorio español:

- As persoas xurídicas, excepto as sociedades civís.
- Os fondos de investimento, regulados na Lei de institucións de investimento colectivo.

- As unións temporais de empresas, reguladas na Lei 18/1982, do 26 de maio, sobre réxime fiscal das agrupacións e unións temporais de empresas e das sociedades de desenvolvemento industrial rexional.

- Os fondos de capital-risco, regulados na Lei 1/1999, do 5 de xaneiro, reguladora das entidades de capital-risco e das súas sociedades xestoras.

- Os fondos de pensións, regulados no texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro.

- Os fondos de regulación do mercado hipotecario, regulados na Lei 2/1981, do 25 de marzo, de regulación do mercado hipotecario.

- Os fondos de titulación hipotecaria, regulados na Lei 19/1992, do 7 de xullo, sobre réxime de sociedades e fondos de investimento inmobiliario e sobre fondos de titulación hipotecaria.

- Os fondos de titulación de activos a que se refire a disposición adicional quinta.2 da Lei 3/1994, do 14 de abril, sobre adaptación da lexislación española en materia de crédito á segunda directiva de coordinación bancaria e outras modificacións relativas ao sistema financeiro.

- Os fondos de garantía de investimentos, regulados na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

- As comunidades titulares de montes veciñais en man común reguladas pola Lei 55/1980, do 11 de novembro, sobre réxime dos montes veciñais en man común, ou na lexislación autonómica correspondente.

2. Os suxeitos pasivos serán gravados pola totalidade da renda que obteñan, con independencia do lugar onde se producise e calquera que sexa a residencia do pagador.

3. Os suxeitos pasivos deste imposto serán designados abreviada e indistintamente polas denominacións, sociedades ou entidades ao longo desta lei.

Artigo 8. *Residencia e domicilio fiscal.*

1. Consideraranse residentes en territorio español as entidades nas cales concorra algún dos seguintes requisitos:

- Que se constituísen conforme as leis españolas.
- Que teñan o seu domicilio social en territorio español.
- Que teñan a súa sede de dirección efectiva en territorio español.

Para estes efectos, entenderase que unha entidade ten a súa sede de dirección efectiva en territorio español cando nel radique a dirección e o control do conxunto das súas actividades.

2. O domicilio fiscal dos suxeitos pasivos residentes en territorio español será o do seu domicilio social, sempre que nel estea efectivamente centralizada a xestión administrativa e a dirección dos seus negocios. Noutro caso, atenderase ao lugar en que se realice a dita xestión ou dirección.

Nos supostos en que non se poida establecer o lugar do domicilio fiscal, de acordo cos criterios anteriores, prevalecerá aquel onde radique o maior valor do inmovilizado.

Artigo 9. *Exencións.*

1. Estarán totalmente exentos do imposto:

- O Estado, as comunidades autónomas e as entidades locais.
- Os organismos autónomos do Estado e as entidades de dereito público de análogo carácter das comunidades autónomas e das entidades locais.

c) O Banco de España, os fondos de garantía de depósitos e os fondos de garantía de investimentos.

d) As entidades públicas encargadas da xestión da Seguridade Social.

e) O Instituto de España e as reais academias oficiais integradas naquel e as institucións das comunidades autónomas con lingua oficial propia que teñan fins análogos aos da Real Academia Española.

f) Os restantes organismos públicos mencionados nas disposicións adicionais novena e décima, número 1, da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, así como as entidades de dereito público de análogo carácter das comunidades autónomas e das entidades locais.

2. Estarán parcialmente exentas do imposto, nos termos previstos no título II da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, as entidades e institucións sen ánimo de lucro ás que sexa de aplicación o dito título.

3. Estarán parcialmente exentos do imposto nos termos previstos no capítulo XV do título VII desta lei:

a) As entidades e institucións sen ánimo de lucro non incluídas no punto anterior.

b) As unións, federacións e confederacións de cooperativas.

c) Os colexios profesionais, as asociacións empresariais, as cámaras oficiais, os sindicatos de traballadores e os partidos políticos.

d) Os fondos de promoción de emprego constituídos ao amparo do artigo 22 da Lei 27/1984, do 26 de xullo, sobre reconversión e reindustrialización.

e) As mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais da Seguridade Social que cumpran os requisitos establecidos pola súa normativa reguladora.

f) A entidade de dereito público Portos do Estado e as autoridades portuarias.

TÍTULO IV

A base imponible

Artigo 10. *Concepto e determinación da base imponible.*

1. A base imponible estará constituída polo importe da renda no período impositivo minorada pola compensación de bases impositivas negativas de períodos impositivos anteriores.

2. A base imponible determinarase polo método de estimación directa, polo de estimación obxectiva cando esta lei determine a súa aplicación e, subsidiariamente, polo de estimación indirecta, de conformidade co disposto na Lei xeral tributaria.

3. No método de estimación directa, a base imponible calcularase, corrixindo, mediante a aplicación dos preceptos establecidos nesta lei, o resultado contable determinado de acordo coas normas previstas no Código de comercio, nas demais leis relativas á dita determinación e nas disposicións que se diten en desenvolvemento das citadas normas.

4. No método de estimación obxectiva a base imponible poderase determinar total ou parcialmente mediante a aplicación dos signos, índices ou módulos aos sectores de actividade que determine esta lei.

Artigo 11. *Correccións de valor: amortizacións.*

1. Serán deducibles as cantidades que, en concepto de amortización do inmovilizado material ou inmaterial, correspondan á depreciación efectiva que sufran os dis-

tintos elementos por funcionamento, uso, desfrute ou obsolescencia.

Considerarase que a depreciación é efectiva cando:

a) Sexa o resultado de aplicar os coeficientes de amortización lineal establecidos nas táboas de amortización oficialmente aprobadas.

b) Sexa o resultado de aplicar unha porcentaxe constante sobre o valor pendente de amortización.

A porcentaxe constante determinarase ponderando o coeficiente de amortización lineal obtido a partir do período de amortización segundo táboas de amortización oficialmente aprobadas, polos seguintes coeficientes:

1.º 1,5, se o elemento ten un período de amortización inferior a cinco anos.

2.º 2, se o elemento ten un período de amortización igual ou superior a cinco anos e inferior a oito anos.

3.º 2,5, se o elemento ten un período de amortización igual ou superior a oito anos.

A porcentaxe constante non poderá ser inferior ao 11 por cento.

Os edificios, mobiliario e enxoval non se poderán acoller á amortización mediante porcentaxe constante.

c) Sexa o resultado de aplicar o método dos números díxitos.

A suma de díxitos determinarase en función do período de amortización establecido nas táboas de amortización oficialmente aprobadas.

Os edificios, mobiliario e enxoval non se poderán acoller á amortización mediante números díxitos.

d) Se axuste a un plan formulado polo suxeito pasivo e aceptado pola Administración tributaria.

e) O suxeito pasivo xustifique o seu importe.

Regulamentariamente aprobaranse as táboas de amortización e o procedemento para a resolución do plan a que se refire a alínea d).

2. Poderanse amortizar libremente:

a) Os elementos do inmovilizado material e inmaterial das sociedades anónimas laborais e das sociedades limitadas laborais afectos á realización das súas actividades, adquiridos durante os cinco primeiros anos a partir da data da súa cualificación como tales.

b) Os activos mineiros nos termos establecidos no artigo 97.

c) Os elementos do inmovilizado material e inmaterial, excluídos os edificios, afectos ás actividades de investigación e desenvolvemento.

Os edificios poderanse amortizar, por partes iguais, durante un período de 10 anos, na parte que se encontren afectos ás actividades de investigación e desenvolvemento.

d) Os gastos de investigación e desenvolvemento activados como inmovilizado inmaterial, excluídas as amortizacións dos elementos que desfruten de liberdade de amortización.

e) Os elementos do inmovilizado material ou inmaterial das entidades que teñan a cualificación de explotacións asociativas prioritarias de acordo co disposto na Lei 19/1995, do 4 de xullo, de modernización das explotacións agrarias, adquiridos durante os cinco primeiros anos a partir da data do seu recoñecemento como explotación prioritaria.

As cantidades aplicadas á liberdade de amortización incrementarán a base imponible con ocasión da amortización ou transmisión dos elementos que desfrutaron daquela.

3. No caso de cesión de uso de bens con opción de compra ou renovación, cando polas condicións económicas da operación non existan dúbidas razoables de que se exercitará unha ou outra opción, será deducible para a entidade cesionaria un importe equivalente ás

cotas de amortización que, de acordo co previsto no número 1, corresponderían aos citados bens.

Presumirase que non existen dúbidas razoables de que se vai exercer unha ou outra opción cando o importe que hai que pagar polo seu exercicio sexa inferior ao importe resultante de minorar o prezo de adquisición ou custo de produción do ben na suma das cotas de amortización máximas que corresponderían a este dentro do tempo de duración da cesión.

A diferenza existente entre as cantidades que hai que pagar á entidade cedente e o prezo de adquisición ou custo de produción do ben terá para a entidade cesionaria a consideración de gasto para distribuír entre os períodos impositivos comprendidos dentro do tempo de duración da cesión.

Cando o ben fose obxecto de previa transmisión por parte do cesionario ao cedente, o cesionario continuará a amortización daquel en idénticas condicións e sobre o mesmo valor anteriores á transmisión.

Cando sexa de aplicación o previsto neste punto, a entidade cedente amortizará o prezo de adquisición ou custo de produción do ben, deducido o valor da opción, no prazo de vixencia da operación.

Os bens a que fai referencia este punto poderanse tamén amortizar libremente nos supostos previstos no punto anterior.

4. As dotacións para a amortización do fondo de comercio serán deducibles co límite anual máximo da vinteaava parte do seu importe, sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

a) Que o fondo de comercio se puxese de manifesto en virtude dunha adquisición a título oneroso.

b) Que a entidade adquirente non se encontre, respecto da persoa ou entidade transmitente, nalgún dos casos previstos no artigo 42 do Código de comercio. Para estes efectos, entenderase que os casos do artigo 42 do Código de comercio son os recollidos na sección 1.ª do capítulo I das normas para a formulación das contas anuais consolidadas, aprobadas polo Real decreto 1815/1991, do 20 de decembro. O requisito previsto neste parágrafo non se aplicará respecto do prezo de adquisición do fondo de comercio satisfeito pola persoa ou entidade transmitente cando o adquirise de persoas ou entidades non vinculadas.

As dotacións para a amortización do fondo de comercio que non cumpran os requisitos previstos nas alíneas a) e b) anteriores serán deducibles se se proba que responden a unha depreciación irreversible daquel.

5. Cando se cumpran os requisitos previstos nas alíneas a) e b) do punto anterior serán deducibles co límite anual máximo da décima parte do seu importe as dotacións para:

a) A amortización das marcas.

b) A amortización dos dereitos de traspaso, excepto que o contrato tivese unha duración inferior a 10 anos, caso en que o límite anual máximo se calculará atendendo á dita duración.

c) Os restantes elementos patrimoniais de inmovilizado inmaterial que non tivesen data certa de extinción.

Cando non se cumpran os requisitos previstos nas alíneas a) e b) do punto anterior, as mencionadas dotacións serán deducibles se se proba que responden a unha depreciación irreversible dos citados elementos patrimoniais.

Artigo 12. *Correccións de valor: perda de valor dos elementos patrimoniais.*

1. Serán deducibles as dotacións para a cobertura da redución do valor dos fondos editoriais, fonográficos

e audiovisuais das entidades que realicen a correspondente actividade produtora, unha vez transcorridos dous anos desde a posta no mercado das respectivas producións. Antes do transcurso do dito prazo, tamén poderán ser deducibles se se proba a depreciación.

2. Serán deducibles as dotacións para a cobertura do risco derivado das posibles insolvencias dos debedores, cando no momento do devengo do imposto conorra algunha das seguintes circunstancias:

a) Que transcorrese o prazo de seis meses desde o vencemento da obriga.

b) Que o debedor estea declarado en situación de concurso.

c) Que o debedor estea procesado polo delito de alzamento de bens.

d) Que as obrigas fosen reclamadas xudicialmente ou sexan obxecto dun litixio xudicial ou procedemento arbitral da solución do cal dependa o seu cobramento.

Non serán deducibles as dotacións respecto dos créditos que seguidamente se citan, excepto que sexan obxecto dun procedemento arbitral ou xudicial que verse sobre a súa existencia ou contía:

1.º Os debidos ou afianzados por entidades de dereito público.

2.º Os afianzados por entidades de crédito ou sociedades de garantía recíproca.

3.º Os garantidos mediante dereitos reais, pacto de reserva de dominio e dereito de retención, excepto nos casos de perda ou envilecemento da garantía.

4.º Os garantidos mediante un contrato de seguro de crédito ou caución.

5.º Os que fosen obxecto de renovación ou prórroga expresa.

Non serán deducibles as dotacións para a cobertura do risco derivado das posibles insolvencias de persoas ou entidades vinculadas co acredor, salvo no caso de insolvencia xudicialmente declarada, nin as dotacións baseadas en estimacións globais do risco de insolvencias de clientes e debedores.

Regulamentariamente estableceranse as normas relativas ás circunstancias determinantes do risco derivado das posibles insolvencias dos debedores das entidades financeiras e as concernentes ao importe das dotacións para a cobertura do citado risco.

3. A dedución en concepto de dotación por depreciación dos valores representativos da participación en fondos propios de entidades que non coticen nun mercado secundario organizado non poderá exceder da diferenza entre o valor teórico contable ao inicio e ao cerramento do exercicio, debéndose ter en conta as contribucións ou devolucións de contribucións realizadas nel. Este mesmo criterio aplicarase ás participacións no capital de sociedades do grupo ou asociadas nos termos da lexislación mercantil.

Para determinar a diferenza a que se refire o parágrafo anterior, tomaranse os valores ao cerramento do exercicio sempre que se recollan nos balances formulados ou aprobados polo órgano competente.

Non serán deducibles as dotacións correspondentes á participación en entidades residentes en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais, excepto que as ditas entidades consoliden as súas contas coas da entidade que realiza a dotación no sentido do artigo 42 do Código de comercio, nin as concernentes a valores representativos do capital social do propio suxeito pasivo.

4. Serán deducibles as dotacións por depreciación de valores de renda fixa admitidos a cotización en mercados secundarios organizados, co límite da depreciación global sufrida no período impositivo polo conxunto

dos valores de renda fixa posuídos polo suxeito pasivo admitidos a cotización nos ditos mercados.

Non serán deducibles as dotacións por depreciación de valores que teñan un valor certo de reembolso que non estean admitidos a cotización en mercados secundarios organizados ou que estean admitidos a cotización en mercados secundarios organizados situados en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais.

5. Cando se adquiran valores representativos da participación en fondos propios de entidades non residentes en territorio español, cuxas rendas se poidan acoller á exención establecida no artigo 21 desta lei, o importe da diferenza entre o prezo de adquisición da participación e o seu valor teórico contable na data de adquisición imputarase aos bens e dereitos da entidade non residente en territorio español, de conformidade cos criterios establecidos no Real decreto 1815/1991, do 20 de decembro, polo que se aproban as normas para a formulación de contas anuais consolidadas, e a parte da diferenza que non fose imputada será deducible da base imponible, co límite anual máximo da vinteava parte do seu importe, salvo que se incluíse na base da dedución do artigo 37 desta lei sen prexuízo do establecido na normativa contable de aplicación.

A dedución desta diferenza será compatible, se é o caso, coas dotacións a que se refire o número 3 deste artigo.

Artigo 13. *Provisión para riscos e gastos.*

1. Non serán deducibles as dotacións a provisións para a cobertura de riscos previsibles, perdas eventuais, gastos ou débedas probables.

2. Non obstante o establecido no punto anterior, serán deducibles:

a) As dotacións relativas a responsabilidades procedentes de litixios en curso ou derivadas de indemnizacións ou pagamentos pendentes debidamente xustificadas cuxa contía non estea definitivamente establecida.

b) As dotacións para a recuperación do activo revertible, atendendo ás condicións de reversión establecidas na concesión, sen prexuízo da amortización dos elementos que sexan susceptibles dela, de tal maneira que o saldo do fondo de reversión sexa igual ao valor contable do activo no momento da reversión, incluído o importe das reparacións exixidas pola entidade concedente para a recepción daquel.

c) As dotacións que as empresas dedicadas á pesca marítima e á navegación marítima e aérea destinen á provisión para grandes reparacións que sexa preciso realizar por causa das revisións xerais a que obrigatoriamente teñan que ser sometidos os buques e aeronaves.

d) As dotacións para a cobertura de reparacións extraordinarias de elementos patrimoniais distintos dos previstos no parágrafo anterior e dos gastos de abandono de explotacións económicas de carácter temporal, sempre que correspondan a un plan formulado polo suxeito pasivo e aceptado pola Administración tributaria.

Reglamentariamente establecerase o procedemento para a resolución dos plans que se formulen.

e) As dotacións ás provisións técnicas realizadas polas entidades aseguradoras, ata o importe das contías mínimas establecidas polas normas aplicables.

A dotación á provisión para primas ou cotas pendentes de cobramento será incompatible, para os mesmos saldos, coa dotación para a cobertura de posibles insolvencias de debedores.

f) As dotacións que as sociedades de garantía recíproca efectúen ao fondo de provisións técnicas, con cargo á súa conta de perdas e ganancias, ata que o men-

cionado fondo alcance a contía mínima obrigatoria a que se refire o artigo 9 da Lei 1/1994, do 11 de marzo, sobre réxime xurídico das sociedades de garantía recíproca. As dotacións que excedan as contías obrigatorias serán deducibles nun 75 por cento.

Non se integrarán na base imponible as subvencións outorgadas polas administracións públicas ás sociedades de garantía recíproca nin as rendas que deriven das ditas subvencións, sempre que unhas e outras se destinen ao fondo de provisións técnicas. O previsto nesta alínea f) tamén se aplicará ás sociedades de reafianzamento en canto ás actividades que de acordo co previsto no artigo 11 da Lei 1/1994, sobre réxime xurídico das sociedades de garantía recíproca, teñen que integrar necesariamente o seu obxecto social.

g) As dotacións para a cobertura de garantías de reparación e revisión, ata o importe necesario para determinar un saldo da provisión non superior ao resultado de aplicar ás vendas con garantías vivas á conclusión do período impositivo a porcentaxe determinada pola proporción en que se achasen os gastos realizados para facer fronte ás garantías habidas no período impositivo e nos dous anteriores en relación coas vendas con garantías realizadas nos ditos períodos impositivos.

O disposto no parágrafo anterior tamén se aplicará ás dotacións para a cobertura de gastos accesorios por devolucións de vendas.

As entidades de nova creación tamén poderán deducir as dotacións a que fai referencia o parágrafo primeiro, mediante a fixación da porcentaxe referida neste respecto dos gastos e vendas realizados nos períodos impositivos que transcorresen.

3. Serán deducibles as contribucións dos promotores de plans de pensións regulados no texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións. Estas contribucións imputaranse a cada partícipe na parte correspondente, salvo as realizadas de maneira extraordinaria por aplicación do artigo 5.3.d) do citado texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións. Serán igualmente deducibles as contribucións para a cobertura de contingencias análogas á dos plans de pensións, sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

a) Que sexan imputadas fiscalmente ás persoas ás que se vinculen as prestacións.

a) Que se transmita de forma irrevogable o dereito á percepción das prestacións futuras.

c) Que se transmita a titularidade e a xestión dos recursos en que consistan esas contribucións.

Artigo 14. *Gastos non deducibles.*

1. Non terán a consideración de gastos fiscalmente deducibles:

a) Os que representen unha retribución dos fondos propios.

b) Os derivados da contabilización do imposto sobre sociedades. Non terán a consideración de ingresos os procedentes da dita contabilización.

c) As multas e sancións penais e administrativas, a recarga de constrinximento e a recarga por presentación fóra de prazo de declaracións-liquidacións e auto-liquidacións.

d) As perdas do xogo.

e) Os donativos e liberalidades.

Non se entenderán comprendidos nesta alínea e) os gastos por relacións públicas con clientes ou provedores nin os que de acordo cos usos e costumes se efectúen con respecto ao persoal da empresa nin os realizados para promover, directa ou indirectamente, a venda de bens e prestación de servizos, nin os que se encontren correlacionados cos ingresos.

f) As dotacións a provisións ou fondos internos para a cobertura de contingencias idénticas ou análogas ás que son obxecto do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

g) Os gastos de servizos correspondentes a operacións realizadas, directa ou indirectamente, con persoas ou entidades residentes en países ou territorios cualificados regulamentariamente polo seu carácter de paraísos fiscais, ou que se paguen a través de persoas ou entidades residentes nestes, excepto que o suxeito pasivo probe que o gasto devengado responde a unha operación ou transacción efectivamente realizada.

As normas sobre transparencia fiscal internacional non se aplicarán en relación coas rendas correspondentes aos gastos cualificados como fiscalmente non deducibles.

2. Serán deducibles os xuros devengados, tanto fixos como variables, dun préstamo participativo que cumpra os requisitos sinalados no punto un do artigo 20 do Real decreto Lei 7/1996, do 7 de xuño, sobre medidas urxentes de carácter fiscal e de fomento e liberalización da actividade económica.

3. Serán deducibles as cantidades satisfeitas e o valor contable dos bens entregados en concepto de doazón en canto sexan aplicables á consecución dos fins propios das seguintes entidades donatarias:

a) As sociedades de desenvolvemento industrial rexional.

b) As federacións deportivas españolas, territoriais de ámbito autonómico e os clubs deportivos, en relación coas cantidades recibidas das sociedades anónimas deportivas para a promoción e desenvolvemento de actividades deportivas non profesionais, sempre que entre as referidas entidades se establecese un vínculo contractual oneroso necesario para a realización do obxecto e finalidade das referidas federacións e clubs deportivos.

As transmisións a que se refire este punto non determinarán para a entidade transmitente a obtención de rendas, positivas ou negativas, previstas no número 3 do artigo seguinte.

Artigo 15. Regras de valoración: regra xeral e regras especiais nos supostos de transmisións lucrativas e societarias.

1. Os elementos patrimoniais valoraranse ao prezo de adquisición ou custo de produción.

O importe das revalorizacións contables non se integrará na base imponible, excepto cando se leven a cabo en virtude de normas legais ou regulamentarias que obriguen a incluír o seu importe no resultado contable. O importe da revalorización non integrada na base imponible non determinará un maior valor, para efectos fiscais, dos elementos revalorizados.

2. Valoraranse polo seu valor normal de mercado os seguintes elementos patrimoniais:

a) Os transmitidos ou adquiridos a título lucrativo.

b) Os achegados a entidades e os valores recibidos en contraprestación.

c) Os transmitidos aos socios por causa de disolución, separación destes, redución do capital con devolución de contribucións, repartición da prima de emisión e distribución de beneficios.

d) Os transmitidos en virtude de fusión, absorción e escisión total ou parcial.

e) Os adquiridos por permuta.

f) Os adquiridos por troco ou conversión.

Entenderase por valor normal do mercado o que fose acordado en condicións normais de mercado entre partes independentes. Para determinar ese valor aplicaranse os métodos previstos no artigo 16.3 desta lei.

3. Nos supostos previstos nas alíneas a), b), c) e d) a entidade transmitente integrará na súa base imponible a diferenza entre o valor normal de mercado dos elementos transmitidos e o seu valor contable.

Nos supostos previstos nas alíneas e) e f) as entidades integrarán na base imponible a diferenza entre o valor normal do mercado dos elementos adquiridos e o valor contable dos entregados.

Na adquisición a título lucrativo, a entidade adquirente integrará na súa base imponible o valor normal de mercado do elemento patrimonial adquirido.

A integración na base imponible das rendas ás que se refire este artigo efectuarase no período impositivo en que se realicen as operacións das que derivan as ditas rendas.

Para os efectos do previsto neste punto non se entenderán como adquisicións a título lucrativo as subvencións.

4. Na redución de capital con devolución de contribucións integrárase na base imponible dos socios o exceso do valor normal de mercado dos elementos recibidos sobre o valor contable da participación.

A mesma regra aplicarase no caso de distribución da prima de emisión de accións ou participacións.

5. Na distribución de beneficios integrárase na base imponible dos socios o valor normal de mercado dos elementos recibidos.

6. Na disolución de entidades e separación de socios integrárase na base imponible destes a diferenza entre o valor normal de mercado dos elementos recibidos e o valor contable da participación anulada.

7. Na fusión, absorción ou escisión total ou parcial integrárase na base imponible dos socios a diferenza entre o valor normal do mercado da participación recibida e o valor contable da participación anulada.

8. A redución de capital cuxa finalidade sexa diferente á devolución de contribucións non determinará para os socios rendas, positivas ou negativas, integrables na base imponible.

9. A adquisición e amortización de accións ou participacións propias non determinará, para a entidade adquirente, rendas positivas ou negativas.

10. Para os efectos de integrar na base imponible as rendas positivas obtidas na transmisión de elementos patrimoniais do inmovilizado material que teñan a natureza de bens inmoebles, deducirase o importe da depreciación monetaria producida desde o día 1 de xaneiro de 1983, calculada de acordo coas seguintes regras:

a) Multiplicarase o prezo de adquisición ou custo de produción dos bens inmoebles transmitidos e as amortizacións acumuladas relativas a aqueles polos coeficientes que se establezan na correspondente Lei de orzamentos xerais do Estado.

b) A diferenza entre as cantidades determinadas pola aplicación do establecido no parágrafo anterior minorarase no valor contable do elemento patrimonial transmitido.

c) A cantidade resultante da dita operación multiplicarase por un coeficiente determinado por:

1.º No numerador: os fondos propios.

2.º No denominador: o pasivo total menos os dereitos de crédito e a tesouraría.

As magnitudes determinantes do coeficiente serán as habidas durante o tempo de tenza do elemento patrimonial transmitido ou nos cinco exercicios anteriores á data da transmisión, se este último prazo fose menor, a elección do suxeito pasivo.

O previsto neste parágrafo non se aplicará cando o coeficiente sexa superior a 0,4.

Artigo 16. Regras de valoración: operacións vinculadas.

1. A Administración tributaria poderá valorar, dentro do período de prescrición, polo seu valor normal de mer-

cado, as operacións efectuadas entre persoas ou entidades vinculadas cando a valoración convida determinase, considerando o conxunto das persoas ou entidades vinculadas, unha tributación en España inferior á que correspondese por aplicación do valor normal de mercado ou un diferimento da dita tributación.

A débeda tributaria resultante da valoración administrativa imputarase, para todos os efectos, incluído o cálculo dos xuros de demora e o cómputo do prazo de prescrición, ao período impositivo en que se realizaron as operacións con persoas ou entidades vinculadas.

A valoración administrativa non determinará a tributación por este imposto nin, se é o caso, polo imposto sobre a renda das persoas físicas, dunha renda superior á efectivamente derivada da operación para o conxunto das entidades que a realizan. Regulamentariamente establecerase o procedemento para practicar a valoración polo valor normal de mercado.

2. Consideraranse persoas ou entidades vinculadas as seguintes:

- a) Unha sociedade e os seus socios.
- b) Unha sociedade e os seus conselleiros ou administradores.
- c) Unha sociedade e os cónxuxes, ascendentes ou descendentes dos socios, conselleiros ou administradores.
- d) Dúas sociedades que, de acordo co establecido no artigo 42 do Código de comercio, reúnan as circunstancias requiridas para formar parte dun mesmo grupo de sociedades, sen que sexan de aplicación, para estes efectos, as causas de exclusión previstas no artigo 43 do citado código.
- e) Unha sociedade e os socios doutra sociedade, cando ambas as sociedades pertencen ao mesmo grupo de sociedades definido no artigo 42 do Código de comercio, sen que sexan de aplicación, para estes efectos, as causas de exclusión previstas no seu artigo 43.
- f) Unha sociedade e os conselleiros ou administradores doutra sociedade, cando ambas pertencen ao mesmo grupo de sociedades definido no artigo 42 do Código de comercio, sen que sexan de aplicación, para estes efectos, as causas de exclusión previstas no seu artigo 43.
- g) Unha sociedade e os cónxuxes, ascendentes ou descendentes dos socios ou conselleiros doutra sociedade cando ambas as sociedades pertencen ao mesmo grupo de sociedades definido no artigo 42 do Código de comercio, sen que sexan de aplicación, para estes efectos, as causas de exclusión previstas no seu artigo 43.
- h) Unha sociedade e outra sociedade participada pola primeira indirectamente en, polo menos, o 25 por cento do capital social.
- i) Dúas sociedades nas cales os mesmos socios ou os seus cónxuxes, ascendentes ou descendentes participen, directa ou indirectamente, en, polo menos, o 25 por cento do capital social.
- j) Unha sociedade residente en territorio español e os seus establecementos permanentes no estranxeiro.
- k) Unha sociedade residente no estranxeiro e os seus establecementos permanentes en territorio español.
- l) Dúas entidades que forman parte dun grupo que tribute no réxime dos grupos de sociedades cooperativas.
- m) Dúas sociedades, cando unha delas exerce o poder de decisión sobre a outra.

Nos supostos en que a vinculación se defina en función da relación socio-sociedade, a participación deberá ser igual ou superior ao cinco por cento ou ao 1 por cento se se trata de valores cotizados nun mercado secundario organizado.

Para efectos deste punto entenderase que o grupo de sociedades a que se refire o artigo 42 do Código de comercio é o recollido na sección 1.ª do capítulo I das normas para a formulación das contas anuais consolidadas, aprobadas polo Real decreto 1815/1991, do 20 de decembro.

3. Para a determinación do valor normal de mercado a Administración tributaria aplicará os seguintes métodos:

a) Prezo de mercado do ben ou servizo de que se trate ou doutros de características similares, efectuando, neste caso, as correccións necesarias para obter a equivalencia, así como para considerar as particularidades da operación.

b) Supletoriamente resultarán aplicables:

1.º Prezo de venda de bens e servizos calculado mediante o incremento do valor de adquisición ou custo de produción daqueles na marxe que habitualmente obtén o suxeito pasivo en operacións equiparables concertadas con persoas ou entidades independentes ou na marxe que habitualmente obteñen as empresas que operan no mesmo sector en operacións equiparables concertadas con persoas ou entidades independentes.

2.º Prezo de revenda de bens e servizos establecido polo seu comprador, minorado na marxe que habitualmente obtén o citado comprador en operacións equiparables concertadas con persoas ou entidades independentes ou na marxe que habitualmente obteñen as empresas que operan no mesmo sector en operacións equiparables concertadas con persoas ou entidades independentes, considerando, se é o caso, os custos en que tiver incorrido o citado comprador para transformar os mencionados bens e servizos.

c) Cando non resulten aplicables ningún dos métodos anteriores, aplicarase o prezo derivado da distribución do resultado conxunto da operación de que se trate, tendo en conta os riscos asumidos, os activos implicados e as funcións desempeñadas polas partes relacionadas.

4. A dedución dos gastos en concepto de contribucións a actividades de investigación e desenvolvemento realizadas por unha entidade vinculada estará condicionada ao cumprimento dos seguintes requisitos:

a) Que sexan exixibles en virtude dun contrato escrito, celebrado con carácter previo, no cal se identifiquen o proxecto ou os proxectos que se vaian realizar e que outorgue o dereito a utilizar os seus resultados.

b) Que os criterios de distribución dos gastos soporados efectivamente pola entidade que efectúa a actividade de investigación e desenvolvemento se correspondan racionalmente co contido do dereito a utilizar os resultados do proxecto ou proxectos polas entidades que realizan as contribucións.

5. A dedución dos gastos en concepto de servizos de apoio á xestión prestados entre entidades vinculadas estará condicionada a que o seu importe se estableza segundo un contrato escrito, celebrado con carácter previo, a través do cal se fixen os criterios de distribución dos gastos incorridos para tal efecto pola entidade que os presta. Este pacto ou contrato deberá reunir os seguintes requisitos:

a) Especificará a natureza dos servizos que se prestarán.

b) Establecerá os métodos de distribución dos gastos atendendo a criterios de continuidade e racionalidade.

6. Os suxeitos pasivos poderán someter á Administración tributaria unha proposta para a valoración de operacións efectuadas entre persoas ou entidades vin-

culadas con carácter previo á súa realización. Esta proposta fundamentarase no valor normal de mercado.

A proposta tamén se poderá referir aos gastos a que se refiren os números 4 e 5.

A aprobación da proposta producirá efectos respecto das operacións que se inicien con posterioridade á data en que se realice a citada aprobación, sempre que estas se efectúen segundo os termos da proposta aprobada, e terá validez durante tres períodos impositivos.

No suposto de variación significativa das circunstancias económicas existentes no momento da aprobación da proposta, esta poderá ser modificada para adecualas ás novas circunstancias económicas.

A Administración tributaria poderá establecer acordos coas administracións doutros Estados para os efectos de determinar o valor normal de mercado.

As propostas a que se refire este punto poderanse entender desestimadas unha vez transcorrido o prazo de resolución.

Regulamentariamente establecerase o procedemento para a resolución das propostas de valoración de operacións vinculadas.

7. En todo caso, entenderase que a contraprestación efectivamente satisfeita coincide co valor normal de mercado nas operacións correspondentes ao exercicio de actividades profesionais ou á prestación de traballo persoal por persoas físicas a sociedades en que máis do 50 por cento dos seus ingresos procedan do exercicio de actividades profesionais, sempre que a entidade conte con medios persoais e materiais para o desenvolvemento das súas actividades.

Artigo 17. Regras de valoración: cambios de residencia, cesamento de establecementos permanentes, operacións realizadas con ou por persoas ou entidades residentes en paraísos fiscais e cantidades suxeitas a retención. Regras especiais.

1. Integrarase na base imponible a diferenza entre o valor normal de mercado e o valor contable dos seguintes elementos patrimoniais:

a) Os que sexan propiedade dunha entidade residente en territorio español que traslada a súa residencia fóra deste, excepto que os ditos elementos patrimoniais queden afectos a un establecemento permanente situado en territorio español da mencionada entidade. Neste caso será de aplicación aos ditos elementos patrimoniais o previsto no artigo 85.

b) Os que estean afectos a un establecemento permanente situado en territorio español que cesa a súa actividade.

c) Os que estando previamente afectos a un establecemento permanente situado en territorio español son transferidos ao estranxeiro.

2. A Administración tributaria poderá valorar, polo seu valor normal de mercado, as operacións efectuadas con ou por persoas ou entidades residentes en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais cando a valoración convida determinase unha tributación en España inferior á que correspondese por aplicación do valor normal de mercado ou un diferimento da dita tributación.

3. O perceptor de cantidades sobre as que se deba reter á conta deste imposto computará aquelas pola contraprestación íntegra devengada.

Cando a retención non se practicase ou o fose por importe inferior ao debido, o perceptor deducirá da cota a cantidade que debeu ser retida.

No caso de retribucións legalmente establecidas que fosen satisfeitas polo sector público, o perceptor só poderá deducir as cantidades efectivamente retidas.

Cando non se puidese probar a contraprestación íntegra devengada, a Administración tributaria poderá com-

putar como importe íntegro unha cantidade que, unha vez restada dela a retención procedente, dea a efectivamente percibida. Neste caso deducirase da cota, como retención á conta, a diferenza entre o realmente percibido e o importe íntegro.

4. A renda que se poña de manifesto como consecuencia do exercicio do dereito de rescate dos contratos de seguro colectivo que instrumenten compromisos por pensións, nos termos previstos na disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, non estará suxeita ao imposto sobre sociedades do titular dos recursos económicos que en cada caso corresponda, nos seguintes supostos:

a) Para a integración total ou parcial dos compromisos instrumentados na póliza noutro contrato de seguro que cumpra os requisitos da citada disposición adicional primeira.

b) Para a integración noutro contrato de seguro colectivo, dos dereitos que correspondan ao traballador segundo o contrato de seguro orixinal no caso de cesamento da relación laboral.

Os supostos establecidos nas alíneas a) e b) anteriores non alterarán a natureza das primas respecto da súa imputación fiscal por parte da empresa, nin o cómputo da antigüidade das primas satisfeitas no contrato de seguro orixinal. Non obstante, no suposto establecido na alínea b) anterior, se as primas non foron imputadas, a empresa poderá deducilas con ocasión desta mobilización.

Non quedará suxeita a renda que se poña de manifesto como consecuencia da participación en beneficios dos contratos de seguro que instrumenten compromisos por pensións de acordo co previsto na disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, cando esta participación en beneficios se destine ao aumento das prestacións aseguradas nos ditos contratos.

5. Non se integrarán na base imponible as rendas positivas ou negativas que se poñan de manifesto con ocasión do pagamento das débedas tributarias a que se refire o número 2 do artigo 137 desta lei e das débedas tributarias a que se refire o artigo 73 da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español.

6. Non se integrarán na base imponible as subvencións concedidas aos suxeitos pasivos deste imposto que exploten predios forestais xestionados de acordo con plans técnicos de xestión forestal, ordenación de montes, plans dasocráticos ou plans de repoboación forestal aprobados pola Administración forestal competente, sempre que o período de produción medio, segundo a especie de que se trate, determinado en cada caso pola Administración forestal competente, sexa igual ou superior a 20 anos.

Artigo 18. Efectos da substitución do valor contable polo valor normal de mercado.

Cando un elemento patrimonial ou un servizo fosen valorados para efectos fiscais polo valor normal de mercado, a entidade adquirente daquel integrará na súa base imponible a diferenza entre o dito valor e o valor de adquisición, da seguinte maneira:

a) Tratándose de elementos patrimoniais integrantes do activo circulante, no período impositivo en que estes motiven o devengo dun ingreso.

b) Tratándose de elementos patrimoniais non amortizables integrantes do inmovilizado, no período impositivo en que estes se transmitan.

c) Tratándose de elementos patrimoniais amortizables integrantes do inmovilizado, nos períodos impositivos que queden de vida útil, aplicando á citada diferenza

o método de amortización utilizado respecto dos referidos elementos.

d) Tratándose de servizos, no período impositivo en que se reciban, excepto que o seu importe se deba incorporar a un elemento patrimonial, caso en que se observará o previsto nos parágrafos anteriores.

Artigo 19. *Imputación temporal. Inscrición contable de ingresos e gastos.*

1. Os ingresos e os gastos imputaranse no período impositivo en que se devenguen, atendendo á corrente real de bens e servizos que os mesmos representan, con independencia do momento en que se produza a corrente monetaria ou financeira, respectando a debida correlación entre uns e outros.

2. A eficacia fiscal dos criterios de imputación temporal de ingresos e gastos, distintos dos previstos no punto anterior, utilizados excepcionalmente polo suxeito pasivo para conseguir a imaxe fiel do patrimonio da situación financeira e dos resultados, de acordo co previsto nos artigos 34.4 e 38.2 do Código de comercio, estará supeditada á aprobación pola Administración tributaria, na forma que regulamentariamente se determine.

3. Non serán fiscalmente deducibles os gastos que non se imputasen contablemente na conta de perdas e ganancias ou nunha conta de reservas se así o establece unha norma legal ou regulamentaria, a excepción do previsto respecto dos elementos patrimoniais que se poidan amortizar libremente.

Os ingresos e os gastos imputados contablemente na conta de perdas e ganancias nun período impositivo distinto daquel en que proceda a súa imputación temporal, segundo o previsto nos puntos anteriores, imputaranse no período impositivo que corresponda de acordo co establecido neses puntos. Non obstante, tratándose de gastos imputados contablemente na conta de perdas e ganancias nun período impositivo posterior a aquel en que proceda a súa imputación temporal ou de ingresos imputados na mencionada conta nun período impositivo anterior, a imputación temporal duns e doutros efectuarase no período impositivo en que se realízase a imputación contable, sempre que diso non derive unha tributación inferior á que correspondese por aplicación das normas de imputación temporal prevista nos puntos anteriores.

4. No caso de operacións a prazos ou con prezo adiado, as rendas entenderanse obtidas proporcionalmente a medida que se efectúen os correspondentes cobramentos, excepto que a entidade decida aplicar o criterio do devengo.

Consideraranse operacións a prazos ou con prezo adiado as vendas e execucións de obra cuxo prezo se perciba, total ou parcialmente, mediante pagamentos sucesivos ou mediante un só pagamento, sempre que o período transcorrido entre a entrega e o vencemento do último ou único prazo sexa superior ao ano.

En caso de se producir o endoso, desconto ou cobramento anticipado dos importes adiados, entenderase obtida, nese momento, a renda pendente de imputación.

O previsto neste punto aplicarase calquera que fose a forma en que se contabilizasen os ingresos e gastos correspondentes ás rendas afectadas.

5. As dotacións realizadas a provisións e fondos internos para a cobertura de continxencias idénticas ou análogas ás que son obxecto do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, serán imputables no período impositivo en que se aboan as prestacións. A mesma regra aplicarase respecto das contribucións para a cobertura de continxencias análogas á dos plans de pensións que non resultasen deducibles.

6. A recuperación de valor dos elementos patrimoniais que fosen obxecto dunha corrección de valor impu-

tarase no período impositivo en que se producise a dita recuperación, sexa na entidade que practicou a corrección ou noutra vinculada con ela. A mesma regra se aplicará no suposto de perdas derivadas da transmisión de elementos patrimoniais do inmovilizado que fosen novamente adquiridos dentro dos seis meses seguintes á data en que se transmitiron.

7. Regulamentariamente, para os únicos efectos de determinar a base imponible, poderanse ditar normas para a aplicación do previsto no número 1 a actividades, operacións ou sectores determinados.

8. En calquera caso, as rendas derivadas das adquisicións de elementos patrimoniais a título lucrativo, tanto en metálico como en especie, imputaranse no período impositivo en que aquelas se produzan, sen prexuízo do previsto no último parágrafo do número 3 do artigo 15.

9. Cando se eliminen provisións, por non se ter aplicado á súa finalidade, sen aboamento a unha conta de ingresos do exercicio, o seu importe integrarase na base imponible da entidade que as dotase, na medida en que a dita dotación se considerase gasto deducible.

10. Cando a entidade sexa beneficiaria ou teña recoñecido o dereito de rescate de contratos de seguro de vida en que, ademais, asuma o risco de investimento, integrará en todo caso na base imponible a diferenza entre o valor liquidativo dos activos afectos á póliza ao final e ao comezo de cada período impositivo.

O disposto neste punto non se aplicará aos seguros que instrumenten compromisos por pensións asumidos polas empresas nos termos previstos na disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, e na súa normativa de desenvolvemento.

O importe das rendas imputadas minorará o rendimento derivado da percepción de cantidades dos contratos.

Artigo 20. *Subcapitalización.*

1. Cando o endebedamento neto remunerado, directo ou indirecto, dunha entidade, excluídas as entidades financeiras, con outra ou outras persoas ou entidades non residentes en territorio español con que estea vinculada, exceda o resultado de aplicar o coeficiente 3 á cifra do capital fiscal, os xuros devengados que correspondan ao exceso terán a consideración de dividendos.

2. Para a aplicación do establecido no punto anterior, tanto o endebedamento neto remunerado como o capital fiscal se reducirán ao seu estado medio ao longo do período impositivo.

Entenderase por capital fiscal o importe dos fondos propios da entidade, non incluíndose o resultado do exercicio.

3. Os suxeitos pasivos poderán someter á Administración tributaria, nos termos do artigo 16.6 desta lei, unha proposta para a aplicación dun coeficiente distinto do establecido no número 1. A proposta fundamentarase no endebedamento que o suxeito pasivo puidese obter en condicións normais de mercado de persoas ou entidades non vinculadas.

O previsto neste punto non será de aplicación ás operacións efectuadas con ou por persoas ou entidades residentes en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais.

4. O previsto neste artigo non será de aplicación cando a entidade vinculada non residente en territorio español sexa residente noutro Estado membro da Unión

Europea, salvo que resida nun territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.

Artigo 21. *Exención para evitar a dobre imposición económica internacional sobre dividendos e rendas de fonte estranxeira derivadas da transmisión de valores representativos dos fondos propios de entidades non residentes en territorio español.*

1. Estarán exentos os dividendos ou participacións en beneficios de entidades non residentes en territorio español, cando se cumpran os seguintes requisitos:

a) Que a porcentaxe de participación, directa ou indirecta, no capital ou nos fondos propios da entidade non residente sexa, polo menos, do cinco por cento.

A participación correspondente deberase posuír de maneira ininterrompida durante o ano anterior ao día en que sexa exigible o beneficio que se distribúa ou, no seu defecto, deberase manter posteriormente durante o tempo necesario para completar ese prazo. Para o cómputo do prazo terase tamén en conta o período en que a participación fose posuída ininterrompidamente por outras entidades que reúnan as circunstancias a que se refire o artigo 42 do Código de comercio para formar parte do mesmo grupo de sociedades.

b) Que a entidade participada estivese gravada por un imposto estranxeiro de natureza idéntica ou análoga a este imposto no exercicio en que se obtivesen os beneficios que se reparten ou nos cales se participa.

Para estes efectos, teranse en conta aqueles tributos estranxeiros que tivesen por finalidade a imposición da renda obtida pola entidade participada, aínda que sexa parcialmente, con independencia de que o obxecto do tributo o constituía a propia renda, os ingresos ou calquera outro elemento indiciario daquela.

Considerarase cumprido este requisito, cando a entidade participada sexa residente nun país con que España teña suscrito un convenio para evitar a dobre imposición internacional, que lle sexa de aplicación e que conteña cláusula de intercambio de información.

En ningún caso se aplicará o disposto neste artigo cando a entidade participada sexa residente nun país ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.

c) Que os beneficios que se reparten ou nos cales se participa procedan da realización de actividades empresariais no estranxeiro.

Só se considerará cumprido este requisito cando polo menos o 85 por cento dos ingresos do exercicio correspondan a:

1.º Rendas que se obtivesen no estranxeiro e que non estean comprendidas entre aquelas clases de renda a que se refire o número 2 do artigo 107 como susceptibles de seren incluídas na base imponible por aplicación do réxime de transparencia fiscal internacional. En calquera caso, as rendas derivadas da participación nos beneficios doutras entidades, ou da transmisión dos valores ou participacións correspondentes, terán que cumprir os requisitos do parágrafo 2.º seguinte.

En particular, para estes efectos, consideraranse obtidas no estranxeiro as rendas procedentes das seguintes actividades:

1.ª Comercio por xunto, cando os bens sexan postos á disposición dos adquirentes no país ou territorio en que resida a entidade participada ou en calquera outro país ou territorio diferente do español, sempre que as operacións se efectúen a través da organización de medios persoais e materiais de que dispoña a entidade participada.

2.ª Servizos, cando sexan utilizados no país ou territorio en que resida a entidade participada ou en calquera

outro país ou territorio diferente do español, sempre que se efectúen a través da organización de medios persoais e materiais de que dispoña a entidade participada.

3.ª Crediticias e financeiras, cando os préstamos e créditos sexan outorgados a persoas ou entidades residentes no país ou territorio en que resida a entidade participada ou en calquera outro país ou territorio diferente do español, sempre que as operacións se efectúen a través da organización de medios persoais e materiais de que dispoña a entidade participada.

4.ª Aseguradoras e reaseguradoras, cando os riscos asegurados se encontren no país ou territorio en que resida a entidade participada ou en calquera outro país ou territorio diferente do español, sempre que aquelas se efectúen a través da organización de medios persoais e materiais de que dispoña a entidade participada.

2.º Dividendos ou participacións en beneficios doutras entidades non residentes respecto das cales o suxeito pasivo teña unha participación indirecta que cumpra os requisitos de porcentaxe e antigüidade previstos na alínea a), cando os referidos beneficios e entidades cumpran, pola súa vez, os requisitos establecidos nos demais parágrafos deste punto. Así mesmo, rendas derivadas da transmisión da participación nas ditas entidades non residentes, cando se cumpran os requisitos do punto seguinte.

Para a aplicación deste artigo, no caso de distribución de reservas atenderase á designación contida no acordo social e, no seu defecto, consideraranse aplicadas as últimas cantidades aboadas ás ditas reservas.

2. Estará exenta a renda obtida na transmisión da participación nunha entidade non residente en territorio español, cando se cumpran os requisitos establecidos no punto anterior. O mesmo réxime se aplicará á renda obtida nos supostos de separación do socio ou disolución da entidade.

O requisito previsto na alínea a) do punto anterior deberase cumprir o día en que se produza a transmisión. Os requisitos previstos nas alíneas b) e c) deberán ser cumpridos en todos e cada un dos exercicios de tenza da participación. Non obstante, cando a participación na entidade non residente fose valorada conforme as regras do réxime especial do capítulo VIII do título VII desta lei, aplicarase a exención nas condicións establecidas na alínea d) deste punto.

Non se aplicará a exención cando o adquirente resida nun país ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.

Nos seguintes supostos, a aplicación da exención terá as especialidades que se indican a seguir:

a) Cando a entidade non residente posúa, directa ou indirectamente, participacións en entidades residentes en territorio español ou activos situados no dito territorio e a suma do valor de mercado dunhas e outros supere o 15 por cento do valor de mercado dos seus activos totais.

Neste suposto, a exención limitarase a aquela parte da renda obtida que se corresponda co incremento neto dos beneficios non distribuídos xerados pola entidade participada durante o tempo de tenza da participación.

b) Cando o suxeito pasivo efectuase algunha corrección de valor sobre a participación transmitida que resultase fiscalmente deducible.

Neste suposto, a exención limitarase ao exceso da renda obtida na transmisión sobre o importe da dita corrección.

c) Cando a participación na entidade non residente fose previamente transmitida por outra entidade que reúna as circunstancias a que se refire o artigo 42 do Código de comercio para formar parte dun mesmo grupo de sociedades co suxeito pasivo, tendo obtido unha renda

negativa que se integrase na base imponible deste imposto.

Neste suposto, a renda positiva obtida na transmisión da participación será gravada ata o importe da renda negativa obtida pola outra entidade do grupo.

d) Cando a participación na entidade non residente fose valorada conforme as regras do réxime especial do capítulo VIII do título VII desta lei e a aplicación das ditas regras, incluso nunha transmisión anterior, determinase a non integración de rendas na base imponible deste imposto, do imposto sobre a renda das persoas físicas ou do imposto sobre a renda de non-residentes, derivadas:

1.º Da transmisión da participación nunha entidade residente en territorio español.

2.º Da transmisión da participación nunha entidade non residente que non cumpra os requisitos a que se refiren as alíneas b) e c) do número 1 anterior.

3.º Da achega non pecuniaria doutros elementos patrimoniais.

Neste suposto, a exención só se aplicará á renda que corresponda á diferenza positiva entre o valor de transmisión da participación na entidade non residente e o valor normal de mercado daquela no momento da súa adquisición pola entidade transmitente. O resto da renda obtida na transmisión integrárase na base imponible do período.

3. Non se aplicará a exención prevista neste artigo:

a) Ás rendas de fonte estranxeira obtidas por agrupacións de interese económico, españolas e europeas, e por unións temporais de empresas.

b) Ás rendas de fonte estranxeira procedentes de entidades que desenvolvan a súa actividade no estranxeiro coa finalidade principal de desfrutar do réxime fiscal previsto neste artigo. Presumírase que concorre esa circunstancia cando a mesma actividade que desenvolve a filial no estranxeiro, en relación co mesmo mercado, fose desenvolvida con anterioridade en España por outra entidade, que cesase na referida actividade e que garde con aquela algunha das relacións a que se refire o artigo 42 do Código de comercio, salvo que se probe a existencia doutro motivo económico válido.

c) Ás rendas de fonte estranxeira que a entidade integre na súa base imponible e en relación coas cales opte por aplicar, se procede, a dedución establecida nos artigos 31 ao 32 desta lei.

4. En calquera caso, se se aplicase a exención aos dividendos de fonte estranxeira, non se poderá integrar na base imponible a depreciación da participación, calquera que sexa a forma e o período impositivo en que se poña de manifesto, ata o importe dos ditos dividendos.

Así mesmo, se se obtivese unha renda negativa na transmisión da participación nunha entidade non residente que fose previamente transmitida por outra entidade que reúna as circunstancias a que se refire o artigo 42 do Código de comercio para formar parte dun mesmo grupo de sociedades co suxeito pasivo, esa renda negativa minorárase no importe da renda positiva obtida na transmisión precedente e á que se aplicase a exención.

Artigo 22. Exención de determinadas rendas obtidas no estranxeiro a través dun establecemento permanente.

1. Estarán exentas as rendas obtidas no estranxeiro a través dun establecemento permanente situado fóra do territorio español cando se cumpran os seguintes requisitos:

a) Que a renda do establecemento permanente proceda da realización de actividades empresariais no

estranxeiro, nos termos previstos na alínea c) do número 1 do artigo 21 desta lei.

b) Que o establecemento permanente fose gravado por un imposto de natureza idéntica ou análoga a este imposto, nos termos do artigo anterior, e que non estea situado nun país ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.

2. Cando en anteriores períodos impositivos o establecemento permanente obtivese rendas negativas netas que se integrasen na base imponible da entidade, a exención prevista neste artigo ou a dedución a que se refire o artigo 31 desta lei só se aplicarán ás rendas positivas obtidas con posterioridade a partir do momento en que superen a contía das ditas rendas negativas.

3. Para estes efectos, considerarase que unha entidade opera mediante un establecemento permanente no estranxeiro cando, por calquera título, dispoña fóra do territorio español, de forma continuada ou habitual, de instalacións ou lugares de traballo nos cales realice toda ou parte da súa actividade. En particular, entenderase que constitúen establecementos permanentes aqueles a que se refire a alínea a) do número 1 do artigo 13 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2004, do 5 de marzo. Se o establecemento permanente se encontra situado nun país co cal España teña subscrito un convenio para evitar a dobre imposición internacional, que lle sexa de aplicación, aplicarase o que del resulte.

4. Non se aplicará o réxime previsto neste artigo cando se dean, respecto do suxeito pasivo ou das rendas obtidas no estranxeiro, as circunstancias previstas no número 3 do artigo anterior. A opción a que se refire a alínea c) do dito número será exercida por cada establecemento situado fóra do territorio español, mesmo no caso de que existan varios no territorio dun só país.

Artigo 23. Dedución por investimentos para a implantación de empresas no estranxeiro.

1. Será deducible na base imponible o importe dos investimentos efectivamente realizados no exercicio para a adquisición de participacións nos fondos propios de sociedades non residentes en territorio español que permitan alcanzar a maioría dos dereitos de voto nelas, sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

a) Que a sociedade participada desenvolva actividades empresariais no estranxeiro, nos termos establecidos na alínea c) do número 1 do artigo 21 desta lei. Non caberá a dedución cando a actividade principal da entidade participada sexa inmobiliaria, financeira ou de seguros, nin cando consista na prestación de servizos a entidades vinculadas residentes en territorio español.

b) Que as actividades desenvolvidas pola sociedade participada non se exercesen anteriormente baixo outra titularidade.

c) Que a sociedade participada non resida no territorio da Unión Europea nin nalgún dos territorios ou países cualificados regulamentariamente como paraíso fiscal.

Esta dedución non estará condicionada á súa imputación contable na conta de perdas e ganancias.

2. O importe máximo anual da dedución será de 30.050.605,22 euros sen exceder o 25 por cento da base imponible do período impositivo previa ao cómputo daquela.

O importe da dedución reducirase na contía da depreciación do valor da participación tida nas sociedades non residentes que fose fiscalmente deducible.

Se en relación cun investimento concorren os requisitos establecidos para a práctica da dedución a que se refire este artigo e da dedución prevista no artigo 37

desta lei, a entidade poderá optar por aplicar unha ou outra, mesmo distribuíndo a base da dedución entre ambas. O mesmo importe do investimento non dará dereito a dedución por ambos os conceptos.

3. As cantidades deducidas integraranse na base imponible, por partes iguais, nos períodos impositivos que conclúan nos catro anos seguintes. Se nalgún destes períodos impositivos se producise a depreciación do valor da participación naquelas sociedades, integraranse na súa base imponible, ademais, o importe da dita depreciación que fose fiscalmente deducible, ata completar a contía da dedución.

O grao de participación e os demais requisitos exixidos para a dedución deberán cumprirse durante polo menos catro anos. Se non for así, no período impositivo en que se produza o incumprimento integraranse na base imponible a totalidade da cantidade deducida que estivese pendente da dita integración.

4. O disposto neste artigo non será de aplicación en relación con aquelas entidades filiais que desenvolvan a súa actividade no estranxeiro coa finalidade principal de desfrutar da dedución prevista nel. Presumirase que concorre esa circunstancia cando a mesma actividade que desenvolve a filial no estranxeiro, en relación co mesmo mercado, fose desenvolvida con anterioridade en España por outra entidade que cesase na dita actividade e que garde con aquela algunha das relacións a que se refire o artigo 42 do Código de comercio, salvo que se probe a existencia doutro motivo económico válido.

Artigo 24. *Obra benéfico-social das caixas de aforro.*

1. Serán deducibles fiscalmente as cantidades que as caixas de aforro destinen dos seus resultados ao financiamento de obras benéfico-sociais, de conformidade coas normas por que se rexen.

2. As cantidades asignadas á obra benéfico-social das caixas de aforro deberán aplicarse, polo menos, nun 50 por cento, no mesmo exercicio ao que corresponda a asignación, ou no inmediato seguinte, á realización dos investimentos afectos, ou a sufragar gastos de sostemento das institucións ou establecementos acollidos a aquela.

3. Non se integrarán na base imponible:

a) Os gastos de mantemento da obra benéfico-social, aínda cando excedesen das asignacións efectuadas, sen prexuízo de que teñan a consideración de aplicación de futuras asignacións.

b) As rendas derivadas da transmisión de investimentos afectos á obra benéfico-social.

Artigo 25. *Compensación de bases impositivas negativas.*

1. As bases impositivas negativas que fosen obxecto de liquidación ou autoliquidación poderán ser compensadas coas rendas positivas dos períodos impositivos que conclúan nos 15 anos inmediatos e sucesivos.

2. A base impositiva negativa susceptible de compensación reducirase no importe da diferenza positiva entre o valor das contribucións dos socios, realizadas por calquera título, correspondente á participación adquirida e o seu valor de adquisición, cando concorran as seguintes circunstancias:

a) A maioría do capital social ou dos dereitos a participar dos resultados da entidade que fose adquirida por unha persoa ou entidade ou por un conxunto de persoas ou entidades vinculadas, con posterioridade, á conclusión do período impositivo a que corresponde a base impositiva negativa.

b) As persoas ou entidades a que se refire o parágrafo anterior tivesen unha participación inferior ao 25

por cento no momento da conclusión do período impositivo a que corresponde a base impositiva negativa.

c) A entidade non realizase explotacións económicas dentro dos seis meses anteriores á adquisición da participación que confire a maioría do capital social.

3. As entidades de nova creación poderán computar o prazo de compensación a que se refire o número 1 a partir do primeiro período impositivo cuxa renda sexa positiva.

4. O disposto no punto anterior será de aplicación ás bases impositivas negativas derivadas da explotación de novas autoestradas, túneles e vías de peaxe realizadas polas sociedades concesionarias de tales actividades.

5. O suxeito pasivo deberá acreditar a procedencia e contía das bases impositivas negativas cuxa compensación pretenda, mediante a exhibición da liquidación ou autoliquidación, a contabilidade e os oportunos soportes documentais, calquera que sexa o exercicio en que se orixinaron.

TÍTULO V

Período impositivo e devengo do imposto

Artigo 26. *Período impositivo.*

1. O período impositivo coincidirá co exercicio económico da entidade.

2. En todo caso, concluirá o período impositivo:

a) Cando a entidade se extinga.

b) Cando teña lugar un cambio de residencia da entidade residente en territorio español ao estranxeiro.

c) Cando se produza a transformación da forma xurídica da entidade e isto determine a non suxeición a este imposto da entidade resultante.

Co obxecto de determinar a base impositiva correspondente a este período impositivo entenderase que a entidade se dissolveu cos efectos establecidos no artigo 15.3 desta lei.

d) Cando se produza a transformación da forma xurídica da entidade e isto determine a modificación do seu tipo de gravame ou a aplicación dun réxime tributario especial.

A renda derivada da transmisión de elementos patrimoniais existentes no momento da transformación, realizada con posterioridade a esta, entenderase xerada de forma lineal, salvo proba en contrario, durante todo o tempo de tenza do elemento transmitido. A parte da dita renda xerada ata o momento da transformación gravarase aplicando o tipo de gravame e o réxime tributario que correspondese á entidade de ter conservado a súa forma xurídica orixinaria.

3. O período impositivo non excederá os 12 meses.

Artigo 27. *Devengo do imposto.*

O imposto devengarase o último día do período impositivo.

TÍTULO VI

Débeda tributaria

CAPÍTULO I

Tipo de gravame e cota integra

Artigo 28. *O tipo de gravame.*

1. O tipo xeral de gravame para os suxeitos pasivos deste imposto será o 35 por cento.

2. Tributarán ao tipo do 25 por cento:

a) As mutuas de seguros xerais, as mutualidades de previsión social e as mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais da Seguridade Social que cumpran os requisitos establecidos pola súa normativa reguladora.

b) As sociedades de garantía recíproca e as sociedades de reafianzamento reguladas na Lei 1/1994, do 11 de marzo, sobre o réxime xurídico das sociedades de garantía recíproca, inscritas no rexistro especial do Banco de España.

c) As sociedades cooperativas de crédito e caixas rurais, excepto polo que se refire aos resultados extra-cooperativos, que tributarán ao tipo xeral.

d) Os colexios profesionais, as asociacións empresariais, as cámaras oficiais, os sindicatos de traballadores e os partidos políticos.

e) As entidades sen fins lucrativos ás cales non lles sexa de aplicación o réxime fiscal establecido na Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenario.

f) Os fondos de promoción de emprego constituídos ao amparo do artigo 22 da Lei 27/1984, do 26 de xullo, sobre reconversión e reindustrialización.

g) As unións, federacións e confederacións de cooperativas.

3. Tributarán ao 20 por cento as sociedades cooperativas fiscalmente protexidas, excepto polo que se refire aos resultados extra-cooperativos, que tributarán ao tipo xeral.

4. Tributarán ao 10 por cento as entidades ás cales lles sexa de aplicación o réxime fiscal establecido na Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenario.

5. Tributarán ao tipo do un por cento:

a) As sociedades de investimento de capital variable reguladas pola Lei de institucións de investimento colectivo, sempre que o número de accionistas requirido sexa como mínimo o previsto no punto cuarto do artigo nove da dita lei.

b) Os fondos de investimento de carácter financeiro previstos na lei mencionada con anterioridade, sempre que o número de partícipes requirido sexa como mínimo o previsto no punto cuarto do artigo 5 da dita lei.

c) As sociedades de investimento inmobiliario e os fondos de investimento inmobiliario regulados na citada lei, sempre que o número de accionistas ou partícipes requirido sexa como mínimo o previsto nos puntos cuarto dos artigos cinco e nove da dita lei e que, co carácter de institucións de investimento colectivo non financeiras, teñan por obxecto exclusivo o investimento en calquera tipo de inmovible de natureza urbana para o seu arrendamento e, ademais, as vivendas, as residencias estudiantís e as residencias da terceira idade, nos termos que regulamentariamente se establezan, representen conxuntamente, polo menos, o 50 por cento do total do activo.

A aplicación dos tipos de gravame previstos neste punto requirirá que os bens inmoables que integren o activo das institucións de investimento colectivo a que se refire o parágrafo anterior non se alleen ata que non transcorresen tres anos desde a súa adquisición, salvo que, con carácter excepcional, medie autorización expresa da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

d) O fondo de regulación de carácter público do mercado hipotecario, establecido no artigo 25 da Lei 2/1981, do 25 de marzo, de regulación do mercado hipotecario.

6. Tributarán ao tipo do cero por cento os fondos de pensións regulados no texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

7. Tributarán ao tipo do 40 por cento as entidades que se dediquen á exploración, investigación e explotación de xacigos e almacenamentos subterráneos de hidrocarburos nos termos establecidos na Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos.

As actividades relativas á refinación e calquera outra distinta das de exploración, investigación, explotación, transporte, almacenamento, depuración e venda de hidrocarburos extraídos, ou da actividade de almacenamento subterráneo de hidrocarburos propiedade de terceiros, quedarán sometidas ao tipo xeral de gravame.

As entidades que desenvolvan exclusivamente a actividade de almacenamento de hidrocarburos propiedade de terceiros non lles resultará aplicable o réxime especial establecido no capítulo X do título VII desta lei e tributarán ao tipo do 35 por cento.

8. Tributarán ao tipo de gravame especial que resulte do establecido no artigo 43 da Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, as entidades da zona especial canaria, pola parte de base imponible correspondente ás operacións realizadas efectiva e materialmente no ámbito xeográfico da zona especial canaria.

Artigo 29. *Cota íntegra.*

Entenderase por cota íntegra a cantidade resultante de aplicar á base imponible o tipo de gravame.

CAPÍTULO II

Deducións para evitar a dobre imposición

Artigo 30. *Dedución para evitar a dobre imposición interna: dividendos e plusvalías de fonte interna.*

1. Cando entre as rendas do suxeito pasivo se computen dividendos ou participacións en beneficios doutras entidades residentes en España deducirase o 50 por cento da cota íntegra que corresponda á base imponible derivada dos ditos dividendos ou participacións en beneficios.

A base imponible derivada dos dividendos ou participacións en beneficios será o importe íntegro destes.

2. A dedución a que se refire o punto anterior será do 100 por cento cando os dividendos ou participacións en beneficios procedan de entidades nas cales a porcentaxe de participación, directa ou indirecta, sexa igual ou superior ao cinco por cento, sempre que esta porcentaxe se tivese de maneira ininterrompida durante o ano anterior ao día en que sexa exixible o beneficio que se distribúa ou, no seu defecto, que se manteña durante o tempo que sexa necesario para completar un ano. A dedución tamén será do 100 por cento respecto da participación en beneficios procedentes de mutuas de seguros xerais, entidades de previsión social, sociedades de garantía recíproca e asociacións.

3. A dedución tamén se aplicará nos supostos de liquidación de sociedades, separación de socios, adquisición de accións ou participacións propias para a súa amortización e disolución sen liquidación nas operacións de fusión, escisión total ou cesión global do activo e pasivo, respecto das rendas computadas derivadas das ditas operacións, na parte que corresponda aos beneficios non distribuídos, incluso os que fosen incorporados ao capital, e á renda que a sociedade que realiza as operacións a que se refire o parágrafo anterior deba integrar na base imponible de acordo co establecido no artigo 15.3 desta lei.

4. A dedución prevista nos puntos anteriores non se aplicará respecto das seguintes rendas:

a) As derivadas da redución do capital ou da distribución da prima de emisión de accións ou participacións, sen prexuízo do previsto no último parágrafo do punto anterior.

Cando conxuntamente coas operacións referidas no parágrafo anterior se produza a distribución de dividendos ou participacións en beneficios, aplicarase a dedución sobre eles de acordo coas normas establecidas neste artigo.

b) As previstas nos puntos anteriores, cando con anterioridade á súa distribución se producise unha redución de capital para constituír reservas ou compensar perdas, o traspaso da prima de emisión a reservas, ou unha contribución dos socios para repoñer o patrimonio, ata o importe da redución, traspaso ou contribución.

O disposto no parágrafo anterior non se aplicará respecto das rendas distribuídas que se integrasen na base imponible sen se ter producido respecto daquelas a compensación de bases impositivas negativas, excepto que a non compensación derivase do previsto no número 2 do artigo 25 desta lei.

c) As distribuídas polo fondo de regulación de carácter público do mercado hipotecario.

d) Os dividendos ou participacións en beneficios que correspondan a accións ou participacións adquiridas dentro dos dous meses anteriores á data en que aqueles se satisfixesen cando con posterioridade a esta data, dentro do mesmo prazo, se produza unha transmisión de valores homoxéneos.

e) Cando a distribución do dividendo ou a participación en beneficios non determine a integración de renda na base imponible ou cando esa distribución producise unha depreciación no valor da participación. Neste caso a recuperación do valor da participación non se integrará na base imponible.

O disposto no parágrafo anterior non se aplicará cando:

1.º O suxeito pasivo probe que un importe equivalente á depreciación do valor da participación se integrou na base imponible do imposto sobre sociedades tributando a algún dos tipos de gravame previstos nos números 1, 2 e 7 do artigo 28 ou no artigo 114 desta lei, en concepto de renda obtida polas sucesivas entidades propietarias da participación con ocasión da súa transmisión, e que a dita renda non tivese dereito á dedución por dobre imposición interna de plusvalías.

Neste suposto, cando as anteriores entidades propietarias da participación tivesen aplicado ás rendas por elas obtidas con ocasión da súa transmisión a dedución por reinvestimento de beneficios extraordinarios, a dedución será do 18 por cento do importe do dividendo ou da participación en beneficios.

A dedución practicarase parcialmente cando a proba a que se refire esta alínea e) teña carácter parcial.

2.º O suxeito pasivo probe que un importe equivalente á depreciación do valor da participación se integrou na base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas, en concepto de renda obtida polas sucesivas persoas físicas propietarias da participación, coa ocasión da súa transmisión. A dedución practicarase parcialmente cando a proba a que se refire esta alínea e) teña carácter parcial.

Neste suposto, a dedución non poderá exceder o importe resultante de aplicar ao dividendo ou á participación en beneficios o tipo de gravame que no imposto sobre a renda das persoas físicas corresponde ás ganan-

cias de capital integradas na parte especial da base imponible.

f) Os dividendos ou participacións en beneficios correspondentes a entidades da zona especial canaria procedentes de beneficios que tributasen aos tipos indicados no número 8 do artigo 28 desta lei. Para estes efectos, considerarase que as rendas recibidas proceden en primeiro lugar dos ditos beneficios.

5. Cando entre as rendas do suxeito pasivo se computen as derivadas da transmisión de valores representativos do capital ou dos fondos propios de entidades residentes en territorio español que tributen ao tipo xeral de gravame ou ao tipo do 40 por cento, deducirase da cota íntegra o resultado de aplicar o tipo de gravame ao incremento neto dos beneficios non distribuídos, incluso os que fosen incorporados ao capital social, que correspondan á participación transmitida, xerados pola entidade participada durante o tempo de tenza da dita participación ou ao importe das rendas computadas se este fose menor.

Esta dedución practicarase sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

a) Que a porcentaxe de participación, directa ou indirecta, con anterioridade á transmisión sexa igual ou superior ao cinco por cento.

b) Que esa porcentaxe se posúe de maneira ininterrompida durante o ano anterior ao día en que se transmite a participación.

Cando, debido á data de adquisición da participación, non se puidese determinar o importe dos beneficios non distribuídos na data de adquisición da participación, presumirase que os valores se adquiriron polo seu valor teórico.

A aplicación desta dedución será incompatible co diferimento por reinvestimento previsto no artigo 21 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, na parte correspondente á renda que desfrutou da dedución prevista neste punto.

O previsto neste punto tamén se aplicará ás transmisións de valores representativos do capital das entidades a que se refire a alínea b) do punto 2 do artigo 28 desta lei, debendo aplicarse, para estes efectos, o tipo de gravame previsto no referido punto 2.

A dedución prevista neste punto non se aplicará respecto da parte do incremento neto dos beneficios non distribuídos que corresponda a rendas non integradas na base imponible da entidade participada debido á compensación de bases impositivas negativas.

6. As cantidades non deducidas por insuficiencia de cota íntegra poderanse deducir das cotas íntegras dos períodos impositivos que conclúan nos sete anos inmediatos e sucesivos.

Artigo 31. Dedución para evitar a dobre imposición internacional: imposto soportado polo suxeito pasivo.

1. Cando na base imponible do suxeito pasivo se integren rendas obtidas e gravadas no estranxeiro, deducirase da cota íntegra a menor das dúas cantidades seguintes:

a) O importe efectivo do satisfeito no estranxeiro por razón de gravame de natureza idéntica ou análoga a este imposto.

Non se deducirán os impostos non pagados en virtude de exención, bonificación ou calquera outro beneficio fiscal.

Sendo de aplicación un convenio para evitar a dobre imposición, a dedución non poderá exceder o imposto que corresponda segundo aquel.

b) O importe da cota íntegra que en España correspondería pagar polas mencionadas rendas se se obtivesen en territorio español.

2. O importe do imposto satisfeito no estranxeiro incluírase na renda para os efectos previstos no punto anterior e, igualmente, formará parte da base impositiva, aínda cando non fose plenamente deducible.

3. Cando o suxeito pasivo obtivese no período impositivo varias rendas do estranxeiro, a dedución realizarase agrupando as procedentes dun mesmo país salvo as rendas de establecementos permanentes, que se computarán illadamente por cada un destes.

4. As cantidades non deducidas por insuficiencia de cota íntegra poderanse deducir nos períodos impositivos que conclúan nos 10 anos inmediatos e sucesivos.

Artigo 32. Dedución para evitar a dobre imposición internacional: dividendos e participacións en beneficios.

1. Cando na base impositiva se computen dividendos ou participacións nos beneficios pagados por unha entidade non residente en territorio español, deducirase o imposto efectivamente pagado por esta última respecto dos beneficios con cargo aos cales se aboan os dividendos, na contía correspondente de tales dividendos, sempre que a dita contía se inclúa na base impositiva do suxeito pasivo.

Para a aplicación desta dedución será necesario que a participación directa ou indirecta no capital da entidade non residente sexa, polo menos, do cinco por cento, e que aquela se posúe de maneira ininterrompida durante o ano anterior ao día en que sexa exixible o beneficio que se distribúa ou, no seu defecto, que se manteña durante o tempo que sexa necesario para completar un ano.

En caso de distribución de reservas atenderase á designación contida no acordo social, entendéndose aplicadas as últimas cantidades aboadas ás ditas reservas.

2. Terá tamén a consideración de imposto efectivamente pagado o imposto satisfeito polas entidades participadas directamente pola sociedade que distribúe o dividendo e polas que, pola súa vez, estean participadas directamente por aquelas, na parte imputable aos beneficios con cargo aos cales se pagan os dividendos sempre que esas participacións non sexan inferiores ao cinco por cento e cumpran o requisito a que se refire o punto anterior no concernente ao tempo de tenza da participación.

3. Esta dedución, xuntamente coa establecida no artigo anterior respecto dos dividendos ou participacións nos beneficios, non poderá exceder a cota íntegra que en España correspondería pagar por estas rendas se se obtivesen en territorio español.

O exceso sobre o dito límite non terá a consideración de gasto fiscalmente deducible.

4. As cantidades non deducidas por insuficiencia de cota íntegra poderanse deducir nos períodos impositivos que conclúan nos dez anos inmediatos e sucesivos.

5. Non se integrará na base impositiva do suxeito pasivo que percibe os dividendos ou a participación en beneficios a depreciación da participación derivada da distribución dos beneficios, calquera que sexa a forma e o período impositivo en que a dita depreciación se poña de manifesto, excepto que o importe dos citados beneficios tributase en España a través de calquera transmisión da participación.

CAPÍTULO III

Bonificacións

Artigo 33. Bonificación por rendas obtidas en Ceuta e Melilla.

1. Terá unha bonificación do 50 por cento a parte de cota íntegra que corresponda ás rendas obtidas por entidades que operen efectiva e materialmente en Ceuta, Melilla ou nas súas dependencias.

As entidades a que se refire o parágrafo anterior serán as seguintes:

a) Entidades españolas domiciliadas fiscalmente nos ditos territorios.

b) Entidades españolas domiciliadas fiscalmente fóra dos ditos territorios e que operen neles mediante establecemento ou sucursal.

c) Entidades estranxeiras non residentes en España e que operen nos ditos territorios mediante establecemento permanente.

2. Entenderase por operacións efectiva e materialmente realizadas en Ceuta e Melilla ou nas súas dependencias aquelas que cerren nestes territorios un ciclo mercantil que determine resultados económicos.

Non se estimará que median esas circunstancias cando se trate de operacións illadas de extracción, fabricación, compra, transporte, entrada e saída de xéneros ou efectos naqueles e, en xeral, cando as operacións non determinen por si soas rendas.

3. Excepcionalmente, para a determinación da renda imputable a Ceuta e Melilla, obtida por entidades pesqueiras, procederase asignando as seguintes porcentaxes:

a) O 20 por cento da renda total, ao territorio en que estea a sede de dirección efectiva.

b) Un 40 por cento da dita renda distribuirase en proporción ao volume de desembarcos de capturas que realicen en Ceuta e Melilla e en territorio distinto.

As exportacións imputaranse ao territorio en que radique a sede de dirección efectiva.

c) O restante 40 por cento, en proporción ao valor contable dos buques segundo estean matriculados en Ceuta e Melilla e en territorios distintos.

A porcentaxe prevista na alínea c) só será aplicable cando a entidade de que se trate teña a sede de dirección efectiva en Ceuta e Melilla. Noutro caso esta porcentaxe acrecentará a da alínea b).

4. Nas entidades de navegación marítima atribuírase a renda a Ceuta e Melilla de acordo cos mesmos criterios e porcentaxes aplicables ás empresas pesqueiras, substituíndo a referencia a desembarcos das capturas pola de pasaxes, fretaxes e arrendamentos alí contratados.

Artigo 34. Bonificación por actividades exportadoras e de prestación de servizos públicos locais.

1. Terá unha bonificación do 99 por cento a parte de cota íntegra que corresponda ás rendas procedentes da actividade exportadora de producións cinematográficas ou audiovisuais españolas, de libros, fascículos e elementos cuxo contido sexa normalmente homoxéneo ou editado conxuntamente con aqueles, así como de calquera manifestación editorial de carácter didáctico, sempre que os beneficios correspondentes se reinviden no mesmo período impositivo a que se refire a bonificación ou no seguinte, na adquisición de elementos

afectos á realización das citadas actividades ou en calquera dos activos indicados nos artigos 37, 38 e 39 desta lei.

Os elementos en que se materialice o reinvestimento non desfrutarán da dedución prevista nos artigos 37, 38 e 39.

A parte da cota íntegra derivada das subvencións concedidas para a realización das actividades a que se refire este punto non será obxecto de bonificación.

2. Terá unha bonificación do 99 por cento a parte de cota íntegra que corresponda ás rendas derivadas da prestación de calquera dos servizos comprendidos no punto 2 do artigo 25 ou no punto 1.a), b) e c) do artigo 36 da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, de competencias das entidades locais territoriais, municipais e provinciais, excepto cando se exploten polo sistema de empresa mixta ou de capital integramente privado.

A bonificación tamén se aplicará cando os servizos referidos no parágrafo anterior os presten entidades integramente dependentes do Estado ou das comunidades autónomas.

CAPÍTULO IV

Deducións para incentivar a realización de determinadas actividades

Artigo 35. *Dedución por actividades de investigación e desenvolvemento e innovación tecnolóxica.*

1. Dedución por actividades de investigación e desenvolvemento.

A realización de actividades de investigación e desenvolvemento dará dereito a practicar unha dedución da cota íntegra, nas condicións establecidas neste punto.

a) Concepto de investigación e desenvolvemento.

Considerarase investigación a indagación orixinal planificada que persiga descubrir novos coñecementos e unha superior comprensión no ámbito científico e tecnolóxico, e desenvolvemento a aplicación dos resultados da investigación ou de calquera outro tipo de coñecemento científico para a fabricación de novos materiais ou produtos ou para o deseño de novos procesos ou sistemas de produción, así como para a mellora tecnolóxica substancial de materiais, produtos, procesos ou sistemas preexistentes.

Considerarase tamén actividade de investigación e desenvolvemento a materialización dos novos produtos ou procesos nun plano, esquema ou deseño, así como a creación dun primeiro prototipo non comercializable e os proxectos de demostración inicial ou proxectos piloto, sempre que estes non se poidan converter ou utilizar para aplicacións industriais ou para a súa explotación comercial.

Así mesmo, considerarase actividade de investigación e desenvolvemento o deseño e a elaboración das mostras para o lanzamento de novos produtos. Para estes efectos, entenderase como lanzamento dun novo produto a súa introdución no mercado e como novo produto, aquel cuxa novidade sexa esencial e non meramente formal ou accidental.

Tamén se considerará actividade de investigación e desenvolvemento a concepción de software avanzado, sempre que supoña un progreso científico ou tecnolóxico significativo mediante o desenvolvemento de novos teoremas e algoritmos ou mediante a creación de sistemas operativos e linguaxes novas, ou sempre que estea des-

tinado a facilitar ás persoas discapacitadas o acceso aos servizos da sociedade da información. Non se inclúen as actividades habituais ou rutineiras relacionadas co software.

b) Base da dedución.

A base da dedución estará constituída polo importe dos gastos de investigación e desenvolvemento e, se é o caso, polos investimentos en elementos de inmovilizado material e inmaterial, excluídos os inmoebles e terreos.

Consideraranse gastos de investigación e desenvolvemento os realizados polo suxeito pasivo, incluídas as amortizacións dos bens afectos ás citadas actividades, en canto estean directamente relacionados coas ditas actividades e se apliquen efectivamente á realización destas, constanding especificamente individualizados por proxectos.

A base da dedución minorarase no 65 por cento das subvencións recibidas para o fomento das ditas actividades e imputables como ingreso no período impositivo.

Os gastos de investigación e desenvolvemento correspondentes a actividades realizadas no exterior tamén poderán ser obxecto da dedución sempre e cando a actividade de investigación e desenvolvemento principal se efectúe en España e non excedan o 25 por cento do importe total investido.

Igualmente, terán a consideración de gastos de investigación e desenvolvemento as cantidades pagadas para a realización das ditas actividades en España, por encargo do suxeito pasivo, individualmente ou en colaboración con outras entidades.

Os investimentos entenderanse realizados cando os elementos patrimoniais sexan postos en condicións de funcionamento.

c) Porcentaxes de dedución.

1.º O 30 por cento dos gastos efectuados no período impositivo por este concepto.

No caso de que os gastos efectuados na realización de actividades de investigación e desenvolvemento no período impositivo sexan maiores que a media dos efectuados nos dous anos anteriores, aplicarase a porcentaxe establecida no parágrafo anterior ata a dita media, e o 50 por cento sobre o exceso respecto desta.

Ademais da dedución que proceda conforme o disposto nos parágrafos anteriores practicarase unha dedución adicional do 20 por cento do importe dos seguintes gastos do período:

Os gastos de persoal da entidade correspondentes a investigadores cualificados adscritos en exclusiva a actividades de investigación e desenvolvemento.

Os gastos correspondentes a proxectos de investigación e desenvolvemento contratados con universidades, organismos públicos de investigación ou centros de innovación e tecnoloxía, recoñecidos e rexistrados como tales segundo o Real decreto 2609/1996, do 20 de decembro, polo que se regulan os centros de innovación e tecnoloxía.

2.º O 10 por cento dos investimentos en elementos de inmovilizado material e inmaterial, excluídos os inmoebles e terreos, sempre que estean afectos exclusivamente ás actividades de investigación e desenvolvemento.

A dedución establecida no parágrafo anterior será compatible coa prevista no artigo 42 desta lei e incompatible para os mesmos investimentos coas restantes deducións previstas nos demais artigos deste capítulo.

Os elementos en que se materialice o investimento deberán permanecer no patrimonio do suxeito pasivo,

salvo perdas xustificadas, ata que cumpran a súa finalidade específica nas actividades de investigación e desenvolvemento, excepto que a súa vida útil conforme o método de amortización, admitido na alínea a) do punto 1 do artigo 11, que se aplique, fose inferior.

2. Dedución por actividades de innovación tecnolóxica.

A realización de actividades de innovación tecnolóxica dará dereito a practicar unha dedución da cota íntegra nas condicións establecidas neste punto.

a) Concepto de innovación tecnolóxica.

Considerarase innovación tecnolóxica a actividade cuxo resultado sexa un avance tecnolóxico na obtención de novos produtos ou procesos de produción ou melloras substanciais dos xa existentes. Consideraranse novos aqueles produtos ou procesos cuxas características ou aplicacións, desde o punto de vista tecnolóxico, difiran substancialmente das existentes con anterioridade.

Esta actividade incluírá a materialización dos novos produtos ou procesos nun plano, esquema ou deseño, así como a creación dun primeiro prototipo non comercializable e os proxectos de demostración inicial ou proxectos piloto, sempre que estes non se poidan converter ou utilizar para aplicacións industriais ou para a súa explotación comercial.

Tamén se inclúen as actividades de diagnóstico tecnolóxico tendentes á identificación, á definición e á orientación de solucións tecnolóxicas avanzadas realizadas polas entidades a que se refire a alínea b). 1.º seguinte, con independencia dos resultados en que culminen.

b) Base da dedución.

A base da dedución estará constituída polo importe dos gastos do período en actividades de innovación tecnolóxica que correspondan aos seguintes conceptos:

1.º Proxectos cuxa realización se encargue a universidades, organismos públicos de investigación ou centros de innovación e tecnoloxía, recoñecidos e rexistrados como tales segundo o citado Real decreto 2609/1996, do 20 de decembro.

2.º Deseño industrial e enxeñaría de procesos de produción, que incluírán a concepción e a elaboración dos planos, debuxos e soportes destinados a definir os elementos descritivos, especificacións técnicas e características de funcionamento necesarios para a fabricación, a proba, a instalación e a utilización dun produto.

3.º Adquisición de tecnoloxía avanzada en forma de patentes, licencias, know-how e deseños. Non darán dereito á dedución as cantidades satisfeitas a persoas ou entidades vinculadas ao suxeito pasivo. A base correspondente a este concepto non poderá superar a contía dun millón de euros.

4.º Obtención do certificado de cumprimento das normas de aseguramento da calidade da serie ISO 9000, GMP ou similares, sen incluír aqueles gastos correspondentes á implantación das ditas normas.

Considéranse gastos de innovación tecnolóxica os realizados polo suxeito pasivo en canto estean directamente relacionados coas ditas actividades e se apliquen efectivamente á realización destas, constandingo especificamente individualizados por proxectos.

Os gastos de innovación tecnolóxica correspondentes a actividades realizadas no exterior tamén poderán ser obxecto da dedución sempre e cando a actividade de innovación tecnolóxica principal se efectúe en España e non excedan o 25 por cento do importe total investido.

Igualmente, terán a consideración de gastos de innovación tecnolóxica as cantidades pagadas para a rea-

lización desas actividades en España, por encargo do suxeito pasivo, individualmente ou en colaboración con outras entidades.

Para determinar a base da dedución, o importe dos gastos de innovación tecnolóxica minorarase no 65 por cento das subvencións recibidas para o fomento desas actividades e imputables como ingreso no período positivo.

c) Porcentaxes de dedución.

As porcentaxes de dedución aplicables á base de dedución establecida na alínea b) serán do 15 por cento para os conceptos previstos no seu ordinal 1.º e do 10 por cento para os previstos nos ordinais restantes.

3. Exclusiones.

Non se considerarán actividades de investigación e desenvolvemento nin de innovación tecnolóxica as consistentes:

a) Nas actividades que non impliquen unha novidade científica ou tecnolóxica significativa. En particular, os esforzos rutineiros para mellorar a calidade de produtos ou procesos, a adaptación dun produto ou proceso de produción xa existente aos requisitos específicos impostos por un cliente, os cambios periódicos ou de temporada, así como as modificacións estéticas ou menores de produtos xa existentes para diferenciarlos doutros similares.

b) Nas actividades de produción industrial e provisión de servizos ou de distribución de bens e servizos. En particular, a planificación da actividade produtiva: a preparación e o inicio da produción, incluíndo o axuste de ferramentas e aquelas outras actividades distintas das descritas na alínea b) do punto anterior; a incorporación ou modificación de instalacións, máquinas, equipamentos e sistemas para a produción que non estean afectados a actividades cualificadas como de investigación e desenvolvemento ou de innovación; a solución de problemas técnicos de procesos produtivos interrompidos; o control de calidade e a normalización de produtos e procesos; a prospección en materia de ciencias sociais e os estudos de mercado; o establecemento de redes ou instalacións para a comercialización; o adestramento e a formación do persoal relacionada coas ditas actividades.

c) Na exploración, sondaxe, ou prospección de minerais e hidrocarburos.

4. Aplicación e interpretación da dedución.

a) Para a aplicación da dedución regulada neste artigo, os suxeitos pasivos poderán presentar informe motivado emitido polo Ministerio de Ciencia e Tecnoloxía, ou por un organismo adscrito a este, relativo ao cumprimento dos requisitos científicos e tecnolóxicos exixidos na alínea a) do punto 1 deste artigo para cualificar as actividades do suxeito pasivo como investigación e desenvolvemento, ou na alínea a) do seu punto 2, para cualificalas como innovación, tendo en conta en ambos os casos o establecido no punto 3. O dito informe terá carácter vinculante para a Administración tributaria.

b) O suxeito pasivo poderán presentar consultas sobre a interpretación e aplicación da presente dedución, cuxa contestación terá carácter vinculante para a Administración tributaria, nos termos previstos nos artigos 88 e 89 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Para estes efectos, os suxeitos pasivos poderán presentar informe motivado emitido polo Ministerio de Ciencia e Tecnoloxía, ou por un organismo adscrito a este, relativo ao cumprimento dos requisitos científicos e tecnolóxicos exixidos na alínea a) do punto 1 deste artigo

para cualificar as actividades do suxeito pasivo como investigación e desenvolvemento, ou na alínea a) do seu punto 2, para cualificalas como innovación tecnolóxica, tendo en conta en ambos os casos o establecido no punto 3. Este informe terá carácter vinculante para a Administración tributaria.

c) Igualmente, para efectos de aplicar a presente dedución, o suxeito pasivo poderá solicitar á Administración tributaria a adopción de acordos previos de valoración dos gastos e investimentos correspondentes a proxectos de investigación e desenvolvemento ou de innovación tecnolóxica, conforme o previsto no artigo 91 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Para estes efectos, os suxeitos pasivos poderán presentar informe motivado emitido polo Ministerio de Ciencia e Tecnoloxía, ou por un organismo adscrito a este, relativo ao cumprimento dos requisitos científicos e tecnolóxicos exixidos na alínea a) do punto 1 deste artigo para cualificar as actividades do suxeito pasivo como investigación e desenvolvemento, ou na alínea a) do seu punto 2, para cualificalas como innovación tecnolóxica, tendo en conta en ambos os casos o establecido no punto 3, así como á identificación dos gastos e investimentos que poidan ser imputados ás ditas actividades. Ese informe terá carácter vinculante para a Administración tributaria.

5. Desenvolvemento regulamentario.

Regulamentariamente poderanse concretar os supostos de feito que determinan a aplicación das deducións recollidas neste precepto, así como o procedemento de adopción de acordos de valoración a que se refire o punto anterior.

Consideraranse gastos de investigación e desenvolvemento os realizados polo suxeito pasivo, incluídas as amortizacións dos bens afectos ás citadas actividades, en canto estean directamente relacionadas coas ditas actividades e se apliquen efectivamente á realización destas, constando especificamente individualizados por proxectos.

Artigo 36. *Dedución para o fomento das tecnoloxías da información e da comunicación.*

1. As entidades que cumpran os requisitos establecidos no artigo 108 desta lei terán dereito a unha dedución na cota íntegra do 10 por cento do importe dos investimentos e dos gastos do período relacionados coa mellora da súa capacidade de acceso e manexo de información de transaccións comerciais a través da internet, así como coa mellora dos seus procesos internos mediante o uso de tecnoloxías da información e da comunicación, que se especifican deseguido:

a) Acceso á internet, que incluírá:

1.º Adquisición de equipamentos e terminais, co seu software e periféricos asociados, para a conexión á internet e acceso a facilidades de correo electrónico.

2.º Adquisición de equipamentos de comunicacións específicos para conectar redes internas de ordenadores á internet.

3.º Instalación e implantación dos ditos sistemas.

4.º Formación do persoal da empresa para o seu uso.

b) Presenza na internet, que incluírá:

1.º Adquisición de equipamentos, con software e periféricos asociados, para o desenvolvemento e publicación de páxinas e portais web.

2.º Realización de traballos, internos ou contratados a terceiros, para o deseño e desenvolvemento de páxinas e portais web.

3.º Instalación e implantación dos ditos sistemas.

4.º Formación do persoal da empresa para o seu uso.

c) Comercio electrónico, que incluírá:

1.º Adquisición de equipamentos, co seu software e periféricos asociados, para a implantación de comercio electrónico a través da internet coas adecuadas garantías de seguridade e confidencialidade das transaccións.

2.º Adquisición de equipamentos, co seu software e periféricos asociados, para a implantación de comercio electrónico a través de redes pechadas formadas por agrupacións de empresas clientes e provedores.

3.º Instalación e implantación dos ditos sistemas.

4.º Formación do persoal da empresa para o seu uso.

d) Incorporación das tecnoloxías da información e das comunicacións aos procesos empresariais, que incluírá:

1.º Adquisición de equipamentos e paquetes de software específicos para a interconexión de ordenadores, a integración de voz e datos e a creación de configuracións intranet.

2.º Adquisición de paquetes de software para aplicacións a procesos específicos de xestión, deseño e produción.

3.º Instalación e implantación dos ditos sistemas.

4.º Formación do persoal da empresa para o seu uso.

2. Esta dedución será incompatible para os mesmos investimentos ou gastos coas demais previstas neste capítulo. A parte de investimento ou do gasto financiada con subvencións non dará dereito á dedución.

Artigo 37. *Dedución por actividades de exportación.*

1. A realización de actividades de exportación dará dereito a practicar as seguintes deducións da cota íntegra:

a) O 25 por cento do importe dos investimentos que efectivamente se realicen na creación de sucursais ou establecementos permanentes no estranxeiro, así como na adquisición de participacións de sociedades estranxeiras ou constitución de filiais directamente relacionadas coa actividade exportadora de bens ou servizos ou a contratación de servizos turísticos en España, sempre que a participación sexa, como mínimo, do 25 por cento do capital social da filial. No período impositivo en que se alcance o 25 por cento da participación deducirase o 25 por cento do investimento total efectuado neste e nos dous períodos impositivos precedentes.

Para efectos do previsto neste punto as actividades financeiras e de seguros non se considerarán directamente relacionadas coa actividade exportadora.

b) O 25 por cento do importe satisfeito en concepto de gastos de propaganda e publicidade de proxección plurianual para lanzamento de produtos, de apertura e prospección de mercados no estranxeiro e de concorrencia a feiras, exposicións e outras manifestacións análogas, incluíndo neste caso as celebradas en España con carácter internacional.

2. Non procederá a dedución cando o investimento ou o gasto se realice nun Estado ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.

3. A base da dedución minorarase no 65 por cento das subvencións recibidas para a realización dos investimentos e gastos a que se refire a epígrafe.

Artigo 38. *Dedución por investimentos en bens de interese cultural, producións cinematográficas, edición de libros, sistemas de navegación e localización de vehículos, adaptación de vehículos para discapacitados e garderías para fillos de traballadores.*

1. Os suxeitos pasivos do imposto sobre sociedades terán dereito a unha dedución na cota íntegra do 15 por cento do importe dos investimentos ou gastos que realicen para:

a) A adquisición de bens do patrimonio histórico español, realizada fóra do territorio español para a súa introdución dentro do dito territorio, sempre que os bens sexan declarados bens de interese cultural ou incluídos no Inventario xeral de bens mobles no prazo dun ano desde a súa introdución e permanezan en territorio español e dentro do patrimonio do titular durante polo menos catro anos.

A base desta dedución será a valoración efectuada pola Xunta de cualificación, valoración e exportación de bens do patrimonio histórico español.

b) A conservación, reparación, restauración, difusión e exposición dos bens da súa propiedade que estean declarados de interese cultural conforme a normativa do patrimonio histórico do Estado e das comunidades autónomas, sempre e cando se cumpran as exixencias establecidas na dita normativa, en particular respecto dos deberes de visita e exposición pública dos ditos bens.

c) A rehabilitación de edificios, o mantemento e reparación dos seus tellados e fachadas, así como a mellora de infraestruturas da súa propiedade situados no contorno que sexa obxecto de protección das cidades españolas ou dos conxuntos arquitectónicos, arqueolóxicos, naturais ou paisaxísticos e dos bens declarados Patrimonio Mundial pola Unesco situados en España.

2. Os investimentos en producións españolas de longametraxes cinematográficas e de series audiovisuais de ficción, animación ou documental, que permitan a confección dun soporte físico previo á súa produción industrial seriada darán dereito ao produtor a unha dedución do 20 por cento. A base da dedución estará constituída polo custo da produción minorado na parte financiada polo coprodutor financeiro.

O coprodutor financeiro que participe nunha produción española de longametraxe cinematográfica terá dereito a unha dedución do cinco por cento do investimento que financie, co límite do cinco por cento da renda do período derivada dos ditos investimentos.

Para os efectos desta dedución, considerarase coprodutor financeiro a entidade que participe na produción das películas indicadas no parágrafo anterior exclusivamente mediante a contribución de recursos financeiros en contía que non sexa inferior ao 10 por cento nin superior ao 25 por cento do custo total da produción, a cambio do dereito a participar nos ingresos derivados da súa explotación. O contrato de coprodución, en que deberán constar as circunstancias indicadas, presentárase ante o Ministerio de Educación, Cultura e Deporte.

As deducións a que se refire este punto practícaranse a partir do período impositivo en que finalice a produción da obra. As cantidades non deducidas nese período poderanse aplicar nas liquidacións dos períodos impositivos sucesivos, nas condicións previstas no punto 1 do artigo 44 desta lei. En tal caso, o límite do cinco por cento a que se refire este punto calcularase sobre

a renda derivada da coprodución que se obteña no período en que se aplique a dedución.

Regulamentariamente poderanse establecer as condicións e procedementos para a práctica desta dedución.

3. Os investimentos na edición de libros que permitan a confección dun soporte físico, previo á súa produción industrial seriada, darán dereito a unha dedución do cinco por cento.

4. Os investimentos en sistemas de navegación e localización de vehículos vía satélite que se incorporen a vehículos industriais ou comerciais de transporte por estrada darán dereito a practicar unha dedución da cota íntegra do 10 por cento do importe dos ditos investimentos.

5. Os investimentos en plataformas de accesos para persoas discapacitadas ou en ancoraxes de fixación de cadeiras de rodas, que se incorporen a vehículos de transporte público de viaxeiros por estrada, darán dereito a practicar unha dedución da cota íntegra do 10 por cento do importe dos ditos investimentos.

6. Os investimentos e gastos en locais homologados pola Administración pública competente para prestar o servizo de primeiro ciclo de educación infantil aos fillos dos traballadores da entidade, e os gastos derivados da contratación deste servizo cun terceiro debidamente autorizado, darán dereito a practicar unha dedución da cota íntegra do 10 por cento do importe dos ditos investimentos e gastos.

A base da dedución minorarase na parte do custo do servizo repercutido pola empresa aos traballadores e no 65 por cento das subvencións recibidas para a prestación do dito servizo e imputables como ingreso no período impositivo.

7. A parte do investimento financiada con subvencións non dará dereito a dedución.

Artigo 39. *Deducións por investimentos ambientais.*

1. Os investimentos realizados en bens do activo material destinados á protección do ambiente consistentes en instalacións que eviten a contaminación atmosférica procedente de instalacións industriais, contra a contaminación de augas superficiais, subterráneas e mariñas para a redución, recuperación ou tratamento de residuos industriais para a mellora da normativa vixente nos ditos ámbitos de actuación, darán dereito a practicar unha dedución na cota íntegra do 10 por cento dos investimentos que estean incluídos en programas, convenios ou acordos coa Administración competente en materia ambiental, quen deberá expedir a certificación da validación do investimento.

2. A dedución prevista no punto anterior tamén se aplicará no suposto de adquisición de novos vehículos industriais ou comerciais de transporte por estrada, só para aquela parte do investimento que regulamentariamente se determine que contribúe de maneira efectiva á redución da contaminación atmosférica.

3. Así mesmo, poderase deducir da cota íntegra o 10 por cento dos investimentos realizados en bens de activo material novos destinados ao aproveitamento de fontes de enerxías renovables consistentes en instalacións e equipamentos con calquera das finalidades que se citan deseguido:

a) Aproveitamento da enerxía proveniente do sol para a súa transformación en calor ou electricidade.

b) Aproveitamento, como combustible, de residuos sólidos urbanos ou de biomasa procedente de residuos de industrias agrícolas e forestais, de residuos agrícolas e forestais e de cultivos enerxéticos para a súa transformación en calor ou electricidade.

c) Tratamento de residuos biodegradables procedentes de explotacións gandeiras, de estacións depuradoras de augas residuais, de efluentes industriais ou de residuos sólidos urbanos para a súa transformación en biogás.

d) Tratamento de produtos agrícolas, forestais ou aceites usados para a súa transformación en biocarburantes (bioetanol ou biodiésel).

4. A parte do investimento financiado con subvencións non dará dereito a dedución.

Artigo 40. *Dedución por gastos de formación profesional.*

1. A realización de actividades de formación profesional dará dereito a practicar unha dedución da cota íntegra do cinco por cento dos gastos efectuados no período impositivo, minorados no 65 por cento do importe das subvencións recibidas para a realización das ditas actividades, e imputables como ingreso no período impositivo.

No caso de que os gastos efectuados na realización de actividades de formación profesional no período impositivo sexan maiores que a media dos efectuados nos dous anos anteriores, aplicarase a porcentaxe establecida no parágrafo anterior ata a dita media, e o 10 por cento sobre o exceso respecto desta.

2. Para os efectos do previsto no punto anterior considerárase formación profesional o conxunto de accións formativas desenvolvidas por unha empresa, directamente ou a través de terceiros, dirixido á actualización, capacitación ou reciclaxe do seu persoal e exixido polo desenvolvemento das súas actividades ou polas características dos postos de traballo. En ningún caso se entenderán como gastos de formación profesional os que, de acordo co disposto no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, teñan a consideración de rendementos do traballo persoal.

3. A dedución tamén se aplicará por aqueles gastos efectuados pola entidade coa finalidade de habituar os empregados na utilización de novas tecnoloxías. Inclúense entre os ditos gastos os realizados para proporcionar, facilitar ou financiar a súa conexión á internet, así como os derivados da entrega gratuíta, ou a prezos rebaxados, ou da concesión de préstamos e axudas económicas para a adquisición dos equipamentos e terminais necesarios para acceder a aquela, co seu software e periféricos asociados, incluso cando o seu uso polos empregados se poida efectuar fóra do lugar e horario de traballo. Os gastos a que se refire este punto terán a consideración, para efectos fiscais, de gastos de formación de persoal e non determinarán a obtención dun rendemento do traballo para o empregado.

Artigo 41. *Dedución por creación de emprego para traballadores minusválidos.*

1. Será deducible da cota íntegra a cantidade de 6.000 euros por cada persoa/ano de incremento da media do cadro de persoal de traballadores minusválidos, contratados, de acordo co disposto no artigo 39 da Lei 13/1982, do 7 de abril, de integración social de minusválidos, por tempo indefinido, experimentando durante o período impositivo, respecto ao cadro de persoal medio de traballadores minusválidos co dito tipo de contrato do período inmediatamente anterior.

2. Para o cálculo do incremento da media de cadro de persoal computaranse, exclusivamente, os traballadores minusválidos/ano con contrato indefinido que

desenvolvan xornada completa, nos termos que dispón a normativa laboral.

3. Os traballadores contratados que desen dereito á dedución prevista neste artigo non se computarán para efectos da liberdade de amortización con creación de emprego regulada no Real decreto lei 7/1994, do 20 de xuño, no Real decreto lei 2/1995, do 17 de febreiro, e no artigo 109 desta lei.

Artigo 42. *Dedución por reinvestimento de beneficios extraordinarios.*

1. Dedución na cota íntegra.

Deducirase da cota íntegra o 20 por cento das rendas positivas obtidas na transmisión onerosa dos elementos patrimoniais detallados no punto seguinte integradas na base imponible sometida ao tipo xeral de gravame ou á escala prevista no artigo 114 desta lei, coa condición de reinvestimento, nos termos e requisitos deste artigo.

Esta dedución será do 10 por cento, do cinco por cento ou do 25 por cento cando a base imponible tribute aos tipos do 25 por cento, do 20 por cento ou do 40 por cento, respectivamente.

Entenderase que se cumpre a condición de reinvestimento se o importe obtido na transmisión onerosa se reinveste nos elementos patrimoniais a que se refire o punto 3 deste artigo e a renda procede dos elementos patrimoniais enumerados no punto 2 deste artigo.

Non se aplicará a esta dedución o límite a que se refire o último parágrafo do punto 1 do artigo 44 desta lei. Para efectos do cálculo do dito límite non se computará esta dedución.

2. Elementos patrimoniais transmitidos.

Os elementos patrimoniais transmitidos, susceptibles de xerar rendas que constitúan a base da dedución prevista neste artigo, son os seguintes:

a) Os pertencentes ao inmovilizado material e inmaterial, que se posúen polo menos un ano antes da transmisión.

b) Valores representativos da participación no capital ou en fondos propios de toda clase de entidades que outorguen unha participación non inferior ao cinco por cento sobre o seu capital social, e que se posúen, polo menos, cun ano de antelación á data de transmisión.

Non se entenderán comprendidos nesta alínea b) os valores que non outorguen unha participación no capital social.

Para os efectos de calcular o tempo de posesión, entenderase que os valores transmitidos foron os máis antigos. O cómputo da participación transmitida referirase ao período impositivo.

3. Elementos patrimoniais obxecto do reinvestimento.

Os elementos patrimoniais en que se debe reinvestir o importe obtido na transmisión que xera a renda obxecto da dedución, son os seguintes:

a) Os pertencentes ao inmovilizado material ou inmaterial afectos a actividades económicas.

b) Os valores representativos da participación no capital ou en fondos propios de toda clase de entidades que outorguen unha participación non inferior ao cinco por cento sobre o capital social daqueles.

Non se entenderán comprendidos nesta alínea b) os valores que non outorguen unha participación no capital social e os representativos da participación no capital social ou nos fondos propios de entidades residentes en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraíso fiscal.

4. Prazo para efectuar o reinvestimento.

a) O reinvestimento deberase realizar dentro do prazo comprendido entre o ano anterior á data da posta á disposición do elemento patrimonial transmitido e os tres anos posteriores, ou, excepcionalmente, de acordo cun plan especial de reinvestimento aprobado pola Administración tributaria por proposta do suxeito pasivo. Cando se realizasen dúas ou máis transmisións no período impositivo de valores representativos da participación no capital ou nos fondos propios de toda clase de entidades, ese prazo computarase desde a finalización do período impositivo.

O reinvestimento entenderase efectuado na data en que se produza a posta á disposición dos elementos patrimoniais en que se materialice.

b) Tratándose de elementos patrimoniais que sexan obxecto dos contratos de arrendamento financeiro a que se refire o punto 1 da disposición adicional sétima da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito, considerarase realizado o reinvestimento na data de celebración do contrato, por un importe igual ao valor de contado do elemento patrimonial. Os efectos do reinvestimento estarán condicionados, con carácter resolutorio, ao exercicio da opción de compra.

c) A dedución practícarase na cota íntegra correspondente ao período impositivo en que se efectúe o reinvestimento. Cando o reinvestimento se realizase antes da transmisión, a dedución practícarase na cota íntegra correspondente ao período impositivo en que se efectúe a dita transmisión.

5. Base da dedución.

A base da dedución está constituída polo importe da renda obtida na transmisión dos elementos patrimoniais a que se refire o punto 2 deste artigo, que se integrase na base imponible. Para os únicos efectos do cálculo desta base de dedución, o valor de transmisión non poderá superar o valor de mercado.

Non formarán parte da renda obtida na transmisión o importe das provisións relativas aos elementos patrimoniais ou valores, en canto as dotacións a estas fosen fiscalmente deducibles, nin as cantidades aplicadas á liberdade de amortización, ou á recuperación do custo do ben fiscalmente deducible segundo o previsto no artigo 115 desta lei, que se deban integrar na base imponible con ocasión da transmisión dos elementos patrimoniais que se acolleron aos ditos réximes.

Non se incluírá na base da dedución a parte da renda obtida na transmisión que xerese o dereito a practicar a dedución por dobre imposición.

A inclusión na base de dedución do importe da renda obtida na transmisión dos elementos patrimoniais cuxa adquisición ou utilización posterior xere gastos deducibles, calquera que sexa o exercicio en que estes se devenguen, será incompatible coa dedución dos ditos gastos. O suxeito pasivo poderá optar entre acollerse á dedución por reinvestimento e á dedución dos mencionados gastos. En tal caso, a perda do dereito desta dedución regularizarase na forma establecida no artigo 137.3 desta lei.

Tratándose de elementos patrimoniais a que fai referencia a alínea a) do punto 2 deste artigo, a renda obtida corríxirase, se é o caso, no importe da depreciación monetaria de acordo co previsto no punto 10 do artigo 15 desta lei.

O reinvestimento dunha cantidade inferior ao importe obtido na transmisión dará dereito á dedución establecida neste artigo, sendo a base da dedución a parte

da renda que proporcionalmente corresponda á cantidade reinvestida.

6. Mantemento do investimento.

a) Os elementos patrimoniais obxecto do reinvestimento deberán permanecer no patrimonio do suxeito pasivo, salvo perda xustificada, ata que se cumpra o prazo de cinco anos, ou de tres anos se se trata de bens mobles, excepto se a súa vida útil, conforme o método de amortización dos admitidos no artigo 11 desta lei que se aplique, fose inferior.

b) A transmisión dos elementos patrimoniais obxecto do reinvestimento antes da finalización do prazo mencionado no punto anterior determinará a perda da dedución, excepto se o importe obtido ou o valor neto contable, se for menor, é obxecto de reinvestimento nos termos establecidos neste artigo. En tal caso, a perda do dereito desta dedución regularizarase na forma establecida no artigo 137.3 desta lei.

7. Plans especiais de reinvestimento.

Cando se probe que, polas súas características técnicas, o investimento debe efectuarse necesariamente nun prazo superior ao previsto no punto 4 deste artigo, os suxeitos pasivos poderán presentar plans especiais de reinvestimento. Regulamentariamente establecerase o procedemento para a presentación e aprobación dos plans especiais de reinvestimento.

8. Requisitos formais.

Os suxeitos pasivos farán constar na memoria das contas anuais o importe da renda acollida á dedución prevista neste artigo e a data do reinvestimento. Esta mención deberase realizar mentres non se cumpra o prazo de mantemento a que se refire o número 6 deste artigo.

Artigo 43. Dedución por contribucións empresariais a plans de pensións de emprego, a mutualidades de previsión social que actúen como instrumento de previsión social empresarial ou por contribucións a patrimonios protexidos das persoas con discapacidade.

1. O suxeito pasivo poderá practicar unha dedución na cota íntegra do 10 por cento das contribucións empresariais imputadas a favor dos traballadores con retribucións brutas anuais inferiores a 27.000 euros, sempre que tales contribucións se realicen a plans de pensións de emprego ou a mutualidades de previsión social que actúen como instrumento de previsión social dos que sexa promotor o suxeito pasivo.

2. Así mesmo, o suxeito pasivo poderá practicar unha dedución na cota íntegra do 10 por cento das contribucións realizadas a favor de patrimonios protexidos dos traballadores con retribucións brutas anuais inferiores a 27.000 euros, ou dos seus parentes en liña directa ou colateral ata o terceiro grao inclusive, dos seus cónxuxes ou das persoas a cargo dos ditos traballadores en réxime de tutela ou acollemento regulados na Lei de protección patrimonial das persoas con discapacidade e de modificación do Código civil, da Lei de axuízamento civil e da normativa tributaria con esta finalidade, de acordo coas seguintes regras:

a) As contribucións que xeren o dereito a practicar a dedución prevista neste punto non poderán exceder os 8.000 euros anuais por cada traballador ou persoa discapacitada.

b) As contribucións que excedan o límite previsto no parágrafo anterior darán dereito a practicar a dedu-

ción nos catro períodos impositivos seguintes, ata esgotar, se é o caso, en cada un deles o importe máximo que xera o dereito a dedución.

Cando concorran nun mesmo período impositivo deducións na cota por contribucións efectuadas no exercicio con deducións pendentes de practicar de exercicios anteriores practícaranse, en primeiro lugar, as deducións procedentes das contribucións dos exercicios anteriores, ata esgotar o importe máximo que xera o dereito a dedución.

c) Tratándose de achegas que non sexan en diñeiro tomarase como importe da contribución o que resulte do previsto no artigo 18 da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.

Estarán exentas do imposto sobre sociedades as rendas positivas que se poñan de manifesto con ocasión das contribucións empresariais a patrimonios protexidos.

3. Cando se trate de traballadores con retribucións brutas anuais iguais ou superiores a 27.000 euros, a dedución prevista nos números 1 e 2 anteriores aplícarase sobre a parte proporcional das contribucións empresariais e achegas que correspondan ao importe da retribución bruta anual citado nos ditos puntos.

4. Esta dedución non se poderá aplicar respecto das contribucións realizadas ao abeiro do réxime transitorio establecido nas disposicións transitorias cuarta, quinta e sexta do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións. Así mesmo, non será aplicable no caso de compromisos específicos asumidos cos traballadores como consecuencia dun expediente de regulación de emprego.

5. Cando se efectúen disposicións de bens ou dereitos achegados ao patrimonio protexido dos traballadores, dos seus parentes, cónxuxes ou persoas a cargo dos traballadores en réxime de tutela ou acollemento, nos termos previstos nas alíneas b) e c) do número 5 do artigo 59 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, o suxeito pasivo que efectuou a contribución, no período en que se incumprisen os requisitos, conxuntamente coa cota correspondente ao seu período impositivo, ingresará a cantidade deducida conforme o previsto neste artigo, ademais dos xuros de demora.

Artigo 44. *Normas comúns ás deducións previstas neste capítulo.*

1. As deducións previstas neste capítulo practícaranse unha vez realizadas as deducións e bonificacións dos capítulos II e III deste título.

As cantidades correspondentes ao período impositivo non deducidas poderanse aplicar nas liquidacións dos períodos impositivos que conclúan nos 10 anos inmediatos e sucesivos. Non obstante, as cantidades correspondentes ás deducións previstas nos artigos 35 e 36 desta lei, poderanse aplicar nas liquidacións dos períodos impositivos que conclúan nos 15 anos inmediatos e sucesivos.

O cómputo dos prazos para a aplicación das deducións previstas neste capítulo poderá diferirse ata o primeiro exercicio en que, dentro do período de prescrición, se produzan resultados positivos, nos seguintes casos:

- a) Nas entidades de nova creación.
- b) Nas entidades que saneen perdas de exercicios anteriores mediante a achega efectiva de novos recursos, sen que se considere como tal a aplicación ou capitalización de reservas.

O importe das deducións previstas neste capítulo a que se refire este punto, aplicadas no período impositivo,

non poderán exceder conxuntamente o 35 por cento da cota íntegra minorada nas deducións para evitar a dobre imposición interna e internacional e as bonificacións. Non obstante, o límite elevarase ao 50 por cento cando o importe da dedución prevista nos artigos 35 e 36, que correspondan a gastos e investimentos efectuados no propio período impositivo, exceda o 10 por cento da cota íntegra, minorada nas deducións para evitar a dobre imposición interna e internacional e as bonificacións.

2. Un mesmo investimento non poderá dar lugar á aplicación da dedución en máis dunha entidade.

3. Os elementos patrimoniais afectos ás deducións previstas nos artigos anteriores deberán permanecer en funcionamento durante cinco anos, ou tres anos, se se trata de bens mobles, ou durante a súa vida útil se for inferior.

Conxuntamente coa cota correspondente ao período impositivo en que se manifeste o incumprimento deste requisito, ingresarase a cantidade deducida, ademais dos xuros de demora.

CAPÍTULO V

Pagamento fraccionado

Artigo 45. *O pagamento fraccionado.*

1. Nos primeiros 20 días naturais dos meses de abril, outubro e decembro, os suxeitos pasivos deberán efectuar un pagamento fraccionado á conta da liquidación correspondente ao período impositivo que estea en curso o día 1 de cada un dos meses indicados.

2. A base para calcular o pagamento fraccionado será a cota íntegra do último período impositivo cuxo prazo regulamentario de declaración estivese vencido o primeiro día dos 20 naturais a que fai referencia o punto anterior, minorado nas deducións e bonificacións a que se refiren os capítulos II, III e IV deste título, así como nas retencións e ingresos á conta correspondentes a aquel.

Cando o último período impositivo concluído sexa de duración inferior ao ano tomarase tamén en conta a parte proporcional da cota de períodos impositivos anteriores, ata completar un período de 12 meses.

3. Os pagamentos fraccionados tamén se poderán realizar, á opción do suxeito pasivo, sobre a parte da base imponible do período dos tres, nove ou 11 primeiros meses de cada ano natural determinada segundo as normas previstas nesta lei.

Os suxeitos pasivos cuxo período impositivo non coincida co ano natural realizarán o pagamento fraccionado sobre a parte da base imponible correspondente aos días transcorridos desde o inicio do período impositivo ata o día anterior ao inicio de cada un dos períodos de ingreso do pagamento fraccionado a que se refire o punto 1. Nestes supostos, o pagamento fraccionado será á conta da liquidación correspondente ao período impositivo que estea en curso o día anterior ao inicio de cada un dos citados períodos de pagamento.

Para que a opción a que se refire este punto sexa válida e produza efectos, deberá ser exercida na correspondente declaración censual, durante o mes de febreiro do ano natural a partir do cal deba producir efectos, sempre e cando o período impositivo a que se refira a citada opción coincida co ano natural. En caso contrario, o exercicio da opción deberase realizar na correspondente declaración censual, durante o prazo de dous meses contados desde o inicio do dito período impositivo ou dentro do prazo comprendido entre o inicio do dito

período impositivo e a finalización do prazo para efectuar o primeiro pagamento fraccionado correspondente ao referido período impositivo cando este último prazo fose inferior a dous meses.

O suxeito pasivo quedará vinculado a esta modalidade do pagamento fraccionado respecto dos pagamentos correspondentes ao mesmo período impositivo e seguintes, en canto non se renuncie á súa aplicación a través da correspondente declaración censual que deberá exercer-se nos mesmos prazos establecidos no parágrafo anterior.

4. A contía do pagamento fraccionado será o resultado de aplicar ás bases previstas nos dous puntos anteriores a porcentaxe que se estableza na Lei de orzamentos xerais do Estado.

Na modalidade prevista no punto anterior, da cota resultante deduciranse as bonificacións do capítulo III deste título, outras bonificacións que lle fosen de aplicación ao suxeito pasivo, as retencións e ingresos á conta practicados sobre os ingresos do suxeito pasivo, e os pagamentos fraccionados efectuados correspondentes ao período impositivo.

5. O pagamento fraccionado terá a consideración de débeda tributaria.

CAPÍTULO VI

Dedución dos pagamentos á conta

Artigo 46. *Dedución das retencións, ingresos á conta e pagamentos fraccionados.*

Serán deducibles da cota íntegra:

- a) As retencións á conta.
- b) Os ingresos á conta.
- c) Os pagamentos fraccionados.

Cando estes conceptos superen a cantidade resultante de practicar na cota íntegra do imposto as deducións a que se refiren os capítulos II, III e IV deste título, a Administración tributaria procederá a devolver, de oficio, o exceso.

TÍTULO VII

Réximes tributarios especiais

CAPÍTULO I

Réximes tributarios especiais en particular

Artigo 47. *Definición.*

1. Son réximes tributarios especiais os regulados neste título, sexa por razón da natureza dos suxeitos pasivos afectados ou por razón da natureza dos feitos, actos ou operacións de que se trate.

2. As normas contidas nos restantes títulos aplicaranse con carácter supletorio respecto das contidas neste título.

CAPÍTULO II

Agrupacións de interese económico, españolas e europeas, e de unións temporais de empresas

Artigo 48. *Agrupacións de interese económico españolas.*

1. Ás agrupacións de interese económico reguladas pola Lei 12/1991, do 29 de abril, de agrupacións de

interese económico, aplicáranse as normas xerais deste imposto coas seguintes especialidades:

a) Non tributarán polo imposto sobre sociedades pola parte de base imponible imputable aos socios residentes en territorio español.

No suposto de que a entidade opte pola modalidade de pagamentos fraccionados regulada no número 3 do artigo 45 desta lei, a base de cálculo non incluírá a parte da base imponible atribuíble aos socios que deban soportar a imputación da base imponible. En ningún caso procederá a devolución a que se refire o artigo 46 desta lei en relación con esa mesma parte.

b) Imputaranse aos seus socios residentes en territorio español:

1.º As bases imponibles, positivas ou negativas, obtidas por estas entidades. As bases imponibles negativas que imputen aos seus socios non serán compensables pola entidade que as obtivo.

2.º As deducións e bonificacións na cota a que teña dereito a entidade. As bases das deducións e bonificacións integraranse na liquidación dos socios, minorando a cota segundo as normas deste imposto ou do imposto sobre a renda das persoas físicas.

3.º As retencións e ingresos á conta correspondentes á entidade.

2. Os dividendos e participacións en beneficios que correspondan a socios non residentes en territorio español tributarán en tal concepto, de conformidade coas normas establecidas no texto refundido de Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, e os convenios para evitar a dobre imposición subscritos por España.

3. Os dividendos e participacións en beneficios que correspondan a socios que deban soportar a imputación da base imponible e procedan de períodos impositivos durante os cales a entidade se encontrase no presente réxime, non tributarán por este imposto nin polo imposto sobre a renda das persoas físicas. O importe destes dividendos ou participacións en beneficios non se integrará no valor de adquisición das participacións dos socios a que fosen imputadas. Tratándose dos socios que adquiran as participacións con posterioridade á imputación, diminuírase o seu valor de adquisición no dito importe.

Na transmisión de participacións no capital, fondos propios ou resultados de entidades acollidas ao presente réxime, o valor de adquisición incrementarase no importe dos beneficios sociais que, sen efectiva distribución, fosen imputados aos socios como rendas das súas participacións no período de tempo comprendido entre a súa adquisición e a transmisión.

4. A aplicación do disposto no número 11 do artigo 115 desta lei exixirá que os activos alí referidos sexan arrendados a terceiros non vinculados coa agrupación de interese económico que o afecte á súa actividade, e que e os seus socios manteñan a súa participación ata a finalización do período impositivo en que conclúa o mencionado arrendamento.

5. Este réxime fiscal non será aplicable naqueles períodos impositivos en que se realicen actividades distintas das adecuadas ao seu obxecto ou se posúan, directa ou indirectamente, participacións en sociedades que sexan socias súas, ou dirixan ou controlen, directa ou indirectamente, as actividades dos seus socios ou de terceiros.

Artigo 49. *Agrupacións europeas de interese económico.*

1. Ás agrupacións europeas de interese económico reguladas polo Regulamento (CEE) n.º 2137/1985 do

Consello, do 25 de xullo de 1985, e os seus socios, aplicaráselles o establecido no artigo anterior, coas seguintes especialidades:

a) Non tributarán polo imposto sobre sociedades.

Estas entidades non efectuarán os pagamentos fraccionados a que se refire o artigo 45 desta lei, nin tampouco procederá para elas a dedución que recolle o artigo 46 da mesma lei.

b) Se a entidade non é residente en territorio español, os seus socios residentes en España integrarán na base imponible do imposto sobre sociedades ou do imposto sobre a renda das persoas físicas, segundo proceda, a parte correspondente dos beneficios ou perdas determinadas na agrupación, corrixisas pola aplicación das normas para determinar a base imponible.

Cando a actividade realizada polos socios a través da agrupación dese lugar á existencia dun establecemento permanente no estranxeiro, serán de aplicación as normas previstas no imposto sobre sociedades ou no respectivo convenio para evitar a dobre imposición internacional suscrito por España.

c) Os socios non residentes en territorio español, con independencia de que a entidade resida en España ou fóra dela, estarán suxeitos polo imposto sobre a renda de non-residentes unicamente se, de acordo co establecido no artigo 13 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, ou no respectivo convenio de dobre imposición internacional, resultase que a actividade realizada por aqueles a través da agrupación dá lugar á existencia dun establecemento permanente no dito territorio.

d) Os beneficios imputados aos socios non residentes en territorio español que fosen sometidos a tributación en virtude de normas do imposto sobre rendas de non-residentes non estarán suxeitos a tributación por razón da súa distribución.

2. O réxime previsto nos puntos anteriores non será de aplicación no período impositivo en que a agrupación europea de interese económico realice actividades distintas ás propias do seu obxecto ou as prohibidas no número 2 do artigo 3 do Regulamento CEE 2137/1985, do 25 de xullo.

Artigo 50. *Unións temporais de empresas.*

1. As unións temporais de empresas reguladas na Lei 18/1982, do 26 de maio, sobre réxime fiscal de agrupacións e unións temporais de empresas e de sociedades de desenvolvemento industrial rexional, e inscritas no rexistro especial do Ministerio de Facenda, así como as súas empresas membros, tributarán de acordo co establecido no artigo 48 desta lei.

As empresas membros dunha unión temporal de empresas que opere no estranxeiro poderanse acoller polas rendas procedentes do estranxeiro ao método de exención.

2. As entidades que participen en obras, servizos ou subministracións que realicen ou presten no estranxeiro, mediante fórmulas de colaboración análogas ás unións temporais, poderanse acoller á exención respecto das rendas procedentes do estranxeiro.

As entidades deberán solicitar a exención ao Ministerio de Facenda, achegando información similar á exixida para as unións temporais de empresas constituídas en territorio español.

3. A opción pola exención determinará a súa aplicación ata a extinción da unión temporal. A renda negativa obtida pola unión temporal imputarase na base imponible das entidades membros. En tal caso, cando en sucesivos exercicios a unión temporal obteña rendas

positivas, as empresas membros integrarán na súa base imponible, con carácter positivo, a renda negativa previamente imputada, co límite do importe das ditas rendas positivas.

4. O previsto neste artigo non será aplicable naqueles períodos impositivos en que o suxeito pasivo realice actividades distintas a aquelas en que debe consistir o seu obxecto social.

Artigo 51. *Criterios de imputación.*

1. As imputacións a que se refire este capítulo efectuaranse ás persoas ou ás entidades que teñan os dereitos económicos inherentes á calidade de socio ou de empresa membro o día da conclusión do período impositivo da entidade sometida ao presente réxime, na proporción que resulte da escritura de constitución da entidade e, no seu defecto, por partes iguais.

2. A imputación efectuarase:

a) Cando os socios ou empresas membros sexan entidades sometidas a este réxime, na data do cerramento do exercicio da entidade sometida a este réxime.

b) Nos demais supostos, no seguinte período impositivo, salvo que se decida facelo de maneira continuada na mesma data de cerramento do exercicio da entidade sometida a este réxime.

A opción manifestarase na primeira declaración do imposto en que teña que producir efecto e deberase manter durante tres anos.

Artigo 52. *Identificación de socios ou empresas membros.*

As entidades a que lles sexa de aplicación o disposto neste capítulo deberán presentar, conxuntamente coa súa declaración do imposto sobre sociedades, unha relación das persoas que teñan os dereitos inherentes ou a calidade de socio ou empresa membro o último día do seu período impositivo, así como a proporción en que cada unha delas participe nos resultados destas entidades.

CAPÍTULO III

Entidades dedicadas ao arrendamento de vivendas

Artigo 53. *Ámbito de aplicación.*

1. Poderanse acoller ao réxime previsto neste capítulo as sociedades que teñan por obxecto social exclusivo o arrendamento de vivendas situadas en territorio español. Esta exclusividade será compatible co investimento en locais de negocio e prazas de garaxe para o seu arrendamento, sempre que o seu valor contable conxunto non exceda do 20 por cento do valor contable total dos investimentos en vivenda da entidade.

Para estes efectos, unicamente se entenderá por arrendamento de vivenda o definido no artigo 2 da Lei 29/1994, do 24 de novembro, de arrendamentos urbanos, sempre que se cumpran os requisitos e condicións establecidos na dita lei para os contratos de arrendamento de vivendas.

2. A aplicación do réxime fiscal especial regulado neste capítulo requirirá o cumprimento dos seguintes requisitos:

a) Que o número de vivendas arrendadas ou ofrecidas en arrendamento pola entidade sexa en todo momento igual ou superior a 10. O valor contable do conxunto das vivendas adquiridas pola entidade en fase de construción, incluídas as compradas sobre plano, non

poderá exceder o 20 por cento do valor contable total das vivendas da entidade.

b) Que polo menos un terzo das vivendas arrendadas incorporen no contrato de arrendamento unha opción de compra da vivenda a favor do arrendatario. O recoñecemento da opción non deberá supor para o arrendatario o aboamento de ningunha contraprestación e deberá especificar o prezo de exercicio da propia opción, exercicio que será sempre facultativo. En ningún caso se poderá estipular que o non exercicio do dereito de prórroga do contrato de arrendamento durante os cinco primeiros anos ou a falta de exercicio do dereito de opción determine para o arrendatario a obriga de aboarlle ningunha indemnización ao arrendador.

c) No caso de que as vivendas arrendadas ou ofrecidas en arrendamento pola entidade non estean cualificadas como de protección oficial ou declaradas protexidas terán que se cumprir, ademais, os seguintes requisitos:

1.º Que as vivendas se adquiran pola entidade a valor de mercado e que non teñan no momento da súa compra unha antigüidade superior a tres anos desde a finalización da súa construción ou desde a rehabilitación integral do edificio en que se encontren. Para estes efectos, entenderase por rehabilitación integral de edificios o sinalado no artigo 37 do Real decreto 1/2002, do 11 de xaneiro, sobre medidas de financiamento de actuacións protexidas en materia de vivenda e solo do Plan 2002-2005, ou a normativa que o substitúa.

No caso de vivendas xa adquiridas no momento de se acoller ao réxime, a antigüidade computarase na data de inicio do período impositivo en que se comunique a opción polo réxime.

2.º Que a superficie construída de cada vivenda non exceda os 110 metros cadrados, podendo chegar ata un máximo de 135 metros cadrados no 20 por cento do total das vivendas xestionadas baixo este réxime por cada entidade. O arrendamento poderá incluír un máximo de dúas prazas de garaxe e os anexos situados no mesmo edificio, excluídos os locais de negocio, sempre que uns e outros se arrenden conxuntamente coa vivenda.

3.º Que durante os cinco primeiros anos de vixencia do contrato de arrendamento, a actualización anual da renda regulada no número 1 do artigo 18 da Lei 29/1994 se realice aplicando, como máximo, a variación porcentual experimentada polo índice xeral nacional do Sistema de Índices de Prezos de Consumo nun período de 12 meses inmediatamente anteriores á data de cada actualización reducida en 0,75 puntos porcentuais.

4.º Que o dereito de opción recoñecido ao arrendatario, de conformidade co previsto na alínea b) anterior, sexa exercitable dentro dos seis meses anteriores á data de finalización do arrendamento. En todo caso, o exercicio da dita opción terá efecto ao día seguinte da finalización do arrendamento, salvo que as partes, de común acordo, pacten outra data.

d) No caso de que as vivendas arrendadas ou ofrecidas en arrendamento pola entidade estean cualificadas como de protección oficial ou declaradas protexidas, que o dereito de opción recoñecido ao arrendatario de conformidade co previsto na alínea b) anterior sexa exercitable no prazo máximo de seis meses, contados unha vez transcorrido o prazo de protección establecido na normativa estatal ou autonómica correspondente, sempre que o contrato de arrendamento siga vixente. Para tal efecto, o arrendatario poderá prorrogar o contrato durante eses seis meses adicionais.

3. A opción por este réxime deberase comunicar á Administración tributaria. O réxime fiscal especial apli-

carase no período impositivo que finalice con posterioridade á dita comunicación e nos sucesivos que conclúan antes de que se comunique á Administración tributaria a renuncia ao réxime.

Regulamentariamente poderanse establecer os requisitos da comunicación e o contido da información que se subministrarán con ela.

4. Cando á entidade lle resulte de aplicación calquera dos restantes réximes especiais recollidos neste título VII, excepto o de transparencia fiscal internacional, e o das fusións, escisións, achegas de activo e troco de valores, non poderá optar polo réxime regulado neste capítulo III, sen prexuízo do establecido no parágrafo seguinte.

As entidades ás cales, de acordo co establecido no artigo 108 desta lei, lles sexan de aplicación os incentivos fiscais para as empresas de reducida dimensión previstos no capítulo XII deste título VII, poderán optar entre aplicar estes incentivos ou aplicar o réxime regulado neste capítulo III.

5. A aplicación do réxime regulado neste capítulo III será incompatible coa dedución por reinvestimento de beneficios extraordinarios prevista no artigo 42 desta lei.

Artigo 54. *Bonificacións.*

1. As entidades que cumpran os requisitos previstos no artigo anterior poderán aplicar as seguintes bonificacións na cota íntegra:

a) O 85 por cento da parte da cota íntegra que corresponda ás rendas derivadas do arrendamento ou da transmisión de vivendas que cumpran os requisitos do artigo anterior.

Nos casos de transmisión das vivendas deberase cumprir, ademais, o seguinte:

1.º Que fosen arrendadas pola entidade durante polo menos cinco anos no caso das vivendas a que se refire o número 2.c) do artigo anterior e, polo menos no prazo de protección establecido na normativa estatal ou autonómica correspondente, no caso das vivendas a que se refire o número 2.d) do artigo anterior.

2.º Que o importe obtido se reinvesta, no prazo de tres anos desde a transmisión, noutras vivendas que cumpran os requisitos establecidos no artigo anterior.

b) O 97 por cento da parte da cota íntegra que corresponda ás rendas derivadas do arrendamento ou da transmisión de vivendas cando, ademais dos requisitos do artigo anterior, se cumpran os seguintes:

1.º No caso de que as vivendas arrendadas ou ofrecidas en arrendamento pola entidade non estean cualificadas como de protección oficial ou declaradas protexidas:

Que a renda anual inicial que deba satisfacer o arrendatario non exceda do resultado de aplicar un catro por cento ao prezo legal máximo de venda das vivendas protexidas en arrendamento, calculado segundo estabilidade a normativa en cada momento vixente dos plans estatais de vivenda.

Que o contrato de arrendamento incorpore a opción de compra de acordo co previsto nas alíneas b) e c) do número 2 do anterior artigo.

2.º No caso de que as vivendas arrendadas ou ofrecidas en arrendamento pola entidade estean cualificadas como de protección oficial ou declaradas protexidas, que o contrato de arrendamento incorpore unha opción de compra de acordo co previsto na alínea d) do número 2 do artigo anterior.

Nos casos de transmisión das vivendas deberase cumprir, ademais, o seguinte:

Que fosen arrendadas pola entidade durante polo menos cinco anos no caso das vivendas a que se refire o número 1.º anterior e, polo menos no prazo establecido na normativa aplicable para poder ofrecer en venda as vivendas aos arrendatarios, no caso das vivendas a que se refire o número 2.º anterior.

Que o importe obtido se reinvesta, no prazo de tres anos desde a transmisión, noutras vivendas que cumpran os requisitos establecidos no artigo anterior.

2. A renda a bonificar derivada do arrendamento estará integrada para cada vivenda polo ingreso íntegro obtido, minorado nos gastos directamente relacionados coa obtención do dito ingreso e na parte dos gastos xerais que correspondan proporcionalmente ao citado ingreso.

3. Se a entidade adquirise a vivenda mediante transmisión derivada de operacións de fusión, escisión ou achega de activos, e a renda xerada naquela transmisión non se integrase na base imponible do transmitente en virtude do disposto no réxime especial relativo ás ditas operacións, a renda a bonificar derivada da súa transmisión posterior de acordo co disposto no número 1 será exclusivamente a que exceda do valor de mercado na data da adquisición.

4. As bonificacións previstas no número 1 deste artigo serán incompatibles entre si para as mesmas rendas e practicaranse unha vez aplicadas, se é o caso, as restantes bonificacións reguladas na normativa deste imposto.

5. Aos socios das entidades que opten polo réxime regulado neste capítulo seralles de aplicación a dedución para evitar a dobre imposición regulada no número 1 do artigo 30 desta lei para os casos de distribución de beneficios e transmisión das participacións.

6. O réxime fiscal previsto neste capítulo tamén poderá ser aplicado, coas especialidades previstas neste punto, polas entidades a que se refire o número 1 do artigo 53 desta lei que arrenden ou ofrezan en arrendamento vivendas que constrúen, promovesen ou adquirisen. Nestes casos, terán que se cumprir os seguintes requisitos:

Que o número de vivendas arrendadas ou ofrecidas en arrendamento pola entidade sexa en todo momento igual ou superior a 10.

Que o contrato de arrendamento non incorpore opción de compra.

No caso de vivendas non cualificadas como de protección oficial nin declaradas protexidas, os requisitos segundo e terceiro da alínea c) do número 2 do artigo 53. Tratándose de vivendas adquiridas, deberase cumprir, ademais, o requisito primeiro da mencionada alínea c).

Que as vivendas permanezan arrendadas ou ofrecidas en arrendamento durante polo menos 15 anos contados desde a data en que foron arrendadas ou ofrecidas en arrendamento por primeira vez pola entidade. No caso de vivendas que figuren no patrimonio da entidade antes do momento de acollerse ao réxime, o prazo computarase desde a data de inicio do período impositivo en que se comunique a opción polo réxime. As entidades que cumpran os requisitos previstos neste punto poderán aplicar na cota íntegra unha bonificación do 85 por cento da parte da cota íntegra que corresponda ás rendas derivadas do arrendamento ou da transmisión de vivendas que cumpran os requisitos establecidos neste punto. A aplicación desta bonificación nos casos de transmisión das vivendas exixirá, ademais, o cumprimento dos seguintes requisitos:

Que a vivenda non sexa adquirida polo arrendatario, polo seu cónxuxe ou parentes, incluídos os afíns, ata o terceiro grao inclusive.

Que o importe obtido se reinvesta, no prazo de tres anos desde a transmisión, noutras vivendas que cumpran os requisitos establecidos neste punto.

CAPÍTULO IV

Sociedades e fondos de capital-risco e sociedades de desenvolvemento industrial rexional

Artigo 55. *Sociedades e fondos de capital-risco.*

1. As sociedades e fondos de capital-risco, reguladas na Lei 1/1999, do 5 de xaneiro, reguladora das entidades de capital-risco e das súas sociedades xestoras, estarán exentas no 99 por cento das rendas que obteñan na transmisión de valores representativos da participación no capital ou en fondos propios das empresas a que se refire o artigo 2.1 da citada lei, en que participen, sempre que a transmisión se produza a partir do inicio do segundo ano de tenza computado desde o momento de adquisición e ata o décimo quinto, inclusive.

Excepcionalmente poderase admitir unha ampliación deste último prazo ata o vixésimo ano, inclusive. Reglamentariamente determinaranse os supostos, condicións e requisitos que habilitan para a dita ampliación.

Con excepción do suposto previsto no parágrafo anterior, non se aplicará a exención no primeiro ano e a partir do décimo quinto.

No caso de que a entidade participada acceda á cotización nun mercado de valores regulado na Directiva 93/22/CEE do Consello, do 10 de maio de 1993, a aplicación da exención prevista nos parágrafos anteriores quedará condicionada a que a sociedade ou o fondo de capital-risco proceda a transmitir a súa participación no capital da empresa participada nun prazo non superior a tres anos, contados desde a data en que se producise a admisión a cotización desta última.

2. As sociedades e fondos de capital-risco poderán aplicar a dedución prevista no artigo 30.2 desta lei ou a exención prevista no artigo 21.1 desta lei, segundo sexa a orixe das citadas rendas, aos dividendos e, en xeral, ás participacións en beneficios procedentes das sociedades que promovan ou fomenten, calquera que sexa a porcentaxe de participación e o tempo de tenza das accións ou participacións.

3. Os dividendos e, en xeral, as participacións en beneficios percibidos das sociedades e fondos de capital-risco terán o seguinte tratamento:

a) Darán dereito á dedución prevista no artigo 30.2 desta lei calquera que sexa a porcentaxe de participación e o tempo de tenza das accións ou participacións cando o seu perceptor sexa un suxeito pasivo deste imposto ou un contribuínte do imposto sobre a renda de non-residentes con establecemento permanente en España.

b) Non se entenderán obtidos en territorio español cando o seu perceptor sexa unha persoa física ou entidade contribuínte do imposto sobre a renda de non-residentes sen establecemento permanente en España.

4. As rendas positivas postas de manifesto na transmisión ou reembolso de accións ou participacións representativas dos fondos propios das sociedades e fondos de capital-risco terán o seguinte tratamento:

a) Darán dereito á dedución prevista no artigo 30.5 desta lei, calquera que sexa a porcentaxe de participación e o tempo de tenza das accións ou participacións cando o seu perceptor sexa un suxeito pasivo deste imposto ou un contribuínte do imposto sobre a renda

de non-residentes con establecemento permanente en España.

b) Non se entenderán obtidas en territorio español cando o seu perceptor sexa unha persoa física ou entidade contribuínte do imposto sobre a renda de non-residentes sen establecemento permanente en España.

5. O disposto na alínea b) dos números 3 e 4 anteriores non será de aplicación cando a renda se obteña a través dun país ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.

Artigo 56. *Sociedades de desenvolvemento industrial rexional.*

1. As sociedades de desenvolvemento industrial rexional reguladas na Lei 18/1982, do 26 de maio, sobre réxime fiscal de agrupacións e unións temporais de empresas e das sociedades de desenvolvemento industrial rexional, desfrutarán de exención parcial polas rendas que obteñan na transmisión de accións e participacións no capital das empresas en que participen nos termos dispostos no número 1 do artigo anterior.

2. Os dividendos e, en xeral, as participacións en beneficios percibidos das sociedades participadas polas sociedades de desenvolvemento industrial rexional desfrutarán da dedución prevista no artigo 30.2 desta lei calquera que sexa a porcentaxe de participación e o tempo de tenza das accións ou participacións.

CAPÍTULO V

Institucións de investimento colectivo

Artigo 57. *Tributación das institucións de investimento colectivo.*

1. As institucións de investimento colectivo reguladas na Lei de institucións de investimento colectivo, con excepción das sometidas ao tipo xeral de gravame, non terán dereito a dedución ningunha da cota nin á exención de rendas na base imponible para evitar a dobre imposición internacional. En ningún caso lles resultará de aplicación o réxime das sociedades patrimoniais previsto nos artigos 61 a 63 desta lei.

2. Cando o importe dos pagamentos fraccionados, retencións e ingresos á conta practicados sobre os ingresos supere a contía da cota íntegra, a Administración tributaria procederá a devolver, de oficio, o exceso.

Artigo 58. *Tributación dos socios ou partícipes das institucións de investimento colectivo.*

1. O disposto neste artigo será de aplicación aos socios ou partícipes suxeitos a este imposto ou ao imposto sobre a renda de non-residentes que obteñan as súas rendas mediante establecemento permanente en territorio español, das institucións de investimento colectivo a que se refire o artigo anterior.

2. Os suxeitos pasivos a que se refire o punto anterior integrarán na base imponible os seguintes conceptos:

a) A renda, positiva ou negativa, obtida como consecuencia da transmisión das accións ou participacións ou do reembolso destas últimas.

b) Os beneficios distribuídos pola institución de investimento colectivo. Estes beneficios non darán dereito a dedución por dobre imposición.

3. O réxime previsto no punto 2 deste artigo será de aplicación aos socios ou partícipes de institucións de investimento colectivo, reguladas pola Directiva 85/611/CEE do Consello, do 20 de decembro de

1985, distintas das previstas no artigo 60 desta lei, constituídas e domiciliadas nalgún Estado membro da Unión Europea e inscritas no rexistro especial da Comisión Nacional do Mercado de Valores, para efectos da súa comercialización por entidades residentes en España.

Artigo 59. *Rendas contabilizadas das accións ou participacións das institucións de investimento colectivo.*

Integrarase na base imponible o importe das rendas contabilizadas ou que se deban contabilizar polo suxeito pasivo derivadas das accións ou participacións das institucións de investimento colectivo.

Artigo 60. *Tributación dos socios ou partícipes das institucións de investimento colectivo constituídas en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais.*

1. Os suxeitos pasivos deste imposto e do imposto sobre a renda de non-residentes que obteñan as súas rendas mediante establecemento permanente en territorio español, que participen en institucións de investimento colectivo constituídas en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais, integrarán na base imponible a diferenza positiva entre o valor liquidativo da participación ao día do cerramento do período impositivo e o seu valor de adquisición.

A cantidade integrada na base imponible considerárase maior valor de adquisición.

2. Os beneficios distribuídos pola institución de investimento colectivo non se integrarán na base imponible e minorarán o valor de adquisición da participación. Estes beneficios non darán dereito a dedución por dobre imposición.

3. Presumírase, salvo proba en contrario, que a diferenza a que se refire o número 1 é o 15 por cento do valor de adquisición da acción ou participación.

CAPÍTULO VI

Sociedades patrimoniais

Artigo 61. *Réxime das sociedades patrimoniais.*

1. Terán a consideración de sociedades patrimoniais aquelas en que concorran as circunstancias seguintes:

a) Que máis da metade do seu activo estea constituído por valores ou que máis da metade do seu activo non estea afecto a actividades económicas.

Para determinar se existe actividade económica ou se un elemento patrimonial se encontra afecto a ela, aplicarase o disposto no imposto sobre a renda das persoas físicas.

Tanto o valor do activo como o dos elementos patrimoniais non afectos a actividades económicas será o que se deduza da contabilidade, sempre que esta reflicta fielmente a verdadeira situación patrimonial da sociedade.

Para efectos de determinar a parte do activo que está constituída por valores ou elementos patrimoniais non afectos:

1.º Non se computarán os valores seguintes:

Os posuídos para dar cumprimento a obrigas legais e regulamentarias.

Os que incorporen dereitos de crédito nados de relacións contractuais establecidas como consecuencia do desenvolvemento de actividades económicas.

Os posuídos por sociedades de valores como consecuencia do exercicio da actividade constitutiva do seu obxecto.

Os que outorguen, polo menos, o cinco por cento dos dereitos de voto e se posúan coa finalidade de dirixir e xestionar a participación sempre que, para estes efectos, se dispoña da correspondente organización de medios materiais e persoais, e a entidade participada non estea comprendida nesta alínea a).

2.º Non se computarán como valores nin como elementos non afectos a actividades económicas aqueles cuxo prezo de adquisición non supere o importe dos beneficios non distribuídos obtidos pola entidade, sempre que eses beneficios proveñan da realización de actividades económicas, co límite do importe dos beneficios obtidos tanto no propio ano coma nos últimos 10 anos anteriores. Para estes efectos, asimílanse aos beneficios procedentes de actividades económicas os dividendos que procedan dos valores a que se refire o último inciso do parágrafo anterior, cando os ingresos obtidos pola entidade participada procedan, polo menos no 90 por cento, da realización de actividades económicas.

b) Que máis do 50 por cento do capital social pertenza, directa ou indirectamente, a 10 ou menos socios ou a un grupo familiar, entendéndose para estes efectos que este está constituído polo cónxuxe e as demais persoas unidas por vínculos de parentesco, en liña directa ou colateral, consanguínea ou por afinidade, ata o cuarto grao, inclusive.

As circunstancias a que se refire este punto deberán concorrer durante máis de 90 días do exercicio social.

2. Non se aplicará o presente réxime a sociedades en que a totalidade dos socios sexan persoas xurídicas que, pola súa vez, non sexan sociedades patrimoniais ou cando unha persoa xurídica de dereito público sexa titular de máis do 50 por cento do capital. Tampouco se aplicará nos períodos impositivos en que os valores representativos da participación da sociedade estivesen admitidos a negociación nalgún dos mercados secundarios oficiais de valores previstos na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

3. As sociedades patrimoniais tributarán por este imposto de acordo coas seguintes regras especiais:

a) A base imponible dividirase en dúas partes, a parte xeral e a parte especial, e cuantificarase segundo o disposto no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, excluído o establecido no capítulo III do seu título II e no seu artigo 95.1.a), segundo parágrafo, e tendo en conta o seguinte:

1.º A determinación do rendemento neto procedente de actividades económicas realizarase mediante a modalidade normal do método de estimación directa.

2.º No cálculo do importe das ganancias patrimoniais non resultará de aplicación o establecido na disposición transitoria novena do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.

3.º Non serán de aplicación as reducións establecidas nos artigos 21.2, 21.3, 24.2, 30 e 94.2 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, cando algún dos socios da sociedade patrimonial sexa suxeito pasivo do imposto sobre sociedades ou do imposto sobre a renda de non-residentes.

4.º As bases impositivas negativas de exercicios anteriores compensaranse segundo o disposto na normativa do imposto sobre a renda das persoas físicas.

b) O tipo de gravame será do 40 por cento para a parte xeral da base imponible. A parte especial da base imponible tributará ao 15 por cento.

c) A cota íntegra unicamente se poderá minorar por aplicación das seguintes partidas:

1.º Deducións previstas para as persoas físicas nos puntos 2, 3, 4 e 5 do artigo 69 do texto refundido da

Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, nos termos establecidos no artigo 70 da citada lei.

2.º Deducións por dobre imposición establecidas nos artigos 81 e 82 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.

3.º Pagamentos á conta previstos nos artigos 45 e 140 desta lei.

d) No cálculo do importe dos pagamentos fraccionados realizado segundo o establecido no número 2 do artigo 45 desta lei, as únicas minoracións que se realizarán serán as procedentes das deducións previstas nos números 2, 4 e 5 do artigo 69 e nos artigos 81 e 82 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, así como das retencións e ingresos á conta correspondentes a aquel.

Se este cálculo se realiza aplicando o disposto no número 3 do artigo 45 desta lei, tan só se terá en conta a dedución prevista no número 4 do artigo 69 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, así como as retencións e ingresos á conta practicados sobre os ingresos do suxeito pasivo, e os pagamentos fraccionados efectuados correspondentes ao período impositivo.

Artigo 62. Distribución de beneficios obtidos en exercicios nos cales fose de aplicación o réxime de sociedades patrimoniais e transmisión de accións ou participacións en sociedades que estivesen sometidas ao réxime de sociedades patrimoniais.

1. A distribución de beneficios obtidos en exercicios en que fose de aplicación o réxime especial das sociedades patrimoniais, calquera que sexa a entidade que reparta os beneficios obtidos polas sociedades patrimoniais, o momento en que a repartición se realice e o réxime fiscal especial aplicable ás entidades nese momento, recibirá o seguinte tratamento:

a) Cando o perceptor sexa contribuínte do imposto sobre a renda das persoas físicas, os dividendos e participacións en beneficios a que se refiren os números 1.º e 2.º da alínea a) do número 1 do artigo 23 do texto refundido de Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, que procedan de períodos impositivos durante os cales a entidade que os distribúe se encontrase no réxime de sociedades patrimoniais, non se integrarán na renda do período impositivo do dito imposto.

b) Cando o perceptor sexa un suxeito pasivo deste imposto ou un contribuínte do imposto sobre a renda de non-residentes con establecemento permanente, os beneficios percibidos integraranse, en todo caso, na base imponible e darán dereito á dedución por dobre imposición de dividendos nos termos establecidos nos números 1 e 4 do artigo 30 desta lei.

c) Cando o perceptor sexa un contribuínte do imposto sobre a renda de non residentes sen establecemento permanente, os beneficios percibidos terán o tratamento que lles corresponda de acordo co establecido no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, para estes contribuíntes.

2. As rendas obtidas na transmisión da participación en sociedades que teñan reservas procedentes de beneficios aos que lles tiver sido de aplicación o réxime de sociedades patrimoniais, calquera que sexa a entidade cuxas participacións se transmitan, o momento en que se realice a transmisión e o réxime fiscal especial aplicable ás entidades nese momento, recibirán o seguinte tratamento:

a) Cando o transmitente sexa contribuínte do imposto sobre a renda das persoas físicas, para efectos da determinación da ganancia ou perda patrimonial apli-

carase o disposto no artigo 35.1.c) do texto refundido de Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.

b) Cando o transmitente sexa unha entidade suxeita a este imposto, ou un contribuínte do imposto sobre a renda de non-residentes con establecemento permanente, en ningún caso poderá aplicar a dedución para evitar a dobre imposición sobre plusvalías de fonte interna nos termos establecidos no artigo 30 desta lei.

Na determinación destas rendas, o valor de transmisión que se computará será, como mínimo, o teórico resultante do último balance cerrado, unha vez substituído o valor contable dos activos non afectos polo valor que terían para efectos do imposto sobre o patrimonio, ou polo valor normal de mercado se for inferior.

O disposto no primeiro parágrafo tamén se aplicará nos supostos a que se refire o número 3 do artigo 30 desta lei.

c) Cando o transmitente sexa un contribuínte do imposto sobre a renda de non residentes sen establecemento permanente, terá o tratamento que lle corresponda de acordo co establecido no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, para estes contribuíntes.

Artigo 63. *Identificación de partícipes.*

1. As sociedades patrimoniais deberán manter ou converter en nominativos os valores ou participacións representativas da participación no seu capital.

2. A falta de cumprimento deste requisito terá a consideración de infracción tributaria grave. A sanción consistirá en multa pecuniaria fixa de 3.000 euros, por cada período impositivo en que se dese o incumprimento, sempre que non se realice requirimento administrativo para o efecto. Se mediase requirimento administrativo, a sanción será de 6.000 euros por cada período impositivo en que persista o incumprimento.

Desta infracción serán responsables subsidiarios os administradores da sociedade, salvo os que propuxesen expresamente as medidas necesarias para dar cumprimento ao previsto no parágrafo anterior, sen que fosen aceptadas polos restantes administradores.

A sanción imposta de acordo co previsto neste punto reducirase conforme o disposto no número 3 do artigo 188 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

CAPÍTULO VII

Réxime de consolidación fiscal

Artigo 64. *Definición.*

1. Os grupos fiscais poderán optar polo réxime tributario previsto neste capítulo. En tal caso as entidades que neles se integran non tributarán en réxime individual.

2. Entenderase por réxime individual de tributación o que correspondería a cada entidade en caso de non ser de aplicación o réxime de consolidación fiscal.

Artigo 65. *Suxeito pasivo.*

1. O grupo fiscal terá a consideración de suxeito pasivo.

2. A sociedade dominante terá a representación do grupo fiscal e estará suxeita ao cumprimento das obrigas tributarias materiais e formais que deriven do réxime de consolidación fiscal.

3. A sociedade dominante e as sociedades dependentes estarán igualmente suxeitas ás obrigas tributarias que derivan do réxime de tributación individual, excepción feita do pagamento da débeda tributaria.

4. As actuacións administrativas de comprobación ou investigación realizadas fronte á sociedade dominante

ou fronte a calquera entidade do grupo fiscal, co coñecemento formal da sociedade dominante, interromperán o prazo de prescrición do imposto sobre sociedades que afecta o citado grupo fiscal.

Artigo 66. *Responsabilidades tributarias derivadas da aplicación do réxime de consolidación fiscal.*

As sociedades do grupo fiscal responderán solidariamente do pagamento da débeda tributaria, excluídas as sancións.

Artigo 67. *Definición do grupo fiscal. Sociedade dominante. Sociedades dependentes.*

1. Entenderase por grupo fiscal o conxunto de sociedades anónimas, limitadas e comanditarias por accións residentes en territorio español formado por unha sociedade dominante e todas as sociedades dependentes desta.

2. Entenderase por sociedade dominante aquela que cumpra os requisitos seguintes:

a) Ter algunha das formas xurídicas establecidas no punto anterior ou, no seu defecto, ter personalidade xurídica e estar suxeita e non exenta ao imposto sobre sociedades. Os establecementos permanentes de entidades non residentes situados en territorio español poderán ser considerados sociedades dominantes respecto das sociedades cuxas participacións estean afectas a el.

b) Que teña unha participación, directa ou indirecta, polo menos, do 75 por cento do capital social doutra ou doutras sociedades o primeiro día do período impositivo en que sexa de aplicación este réxime de tributación.

c) Que esta participación se manteña durante todo o período impositivo.

O requisito de mantemento da participación durante todo o período impositivo non será exixible no suposto de disolución da entidade participada.

d) Que non sexa dependente de ningunha outra residente en territorio español que reúna os requisitos para ser considerada como dominante.

e) Que non estea sometida ao réxime especial das agrupacións de interese económico, españolas e europeas, e de unións temporais de empresas, ou ao das sociedades patrimoniais.

f) Que, tratándose de establecementos permanentes de entidades non residentes en territorio español, estas entidades non sexan dependentes de ningunha outra residente en territorio español que reúna os requisitos para ser considerada como dominante e residan nun país ou territorio co cal España teña suscrito un convenio para evitar a dobre imposición internacional que conteña cláusula de intercambio de información.

3. Entenderase por sociedade dependente aquela sobre a que a sociedade dominante posúa unha participación que reúna os requisitos contidos nas alíneas b) e c) do punto anterior.

4. Non poderán formar parte dos grupos fiscais as entidades en que concorra algunha das seguintes circunstancias:

a) Que estean exentas deste imposto.

b) Que ao cerramento do período impositivo se encontren en situación de concurso, ou incursas na situación patrimonial prevista no artigo 260.1.4.º do texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1564/1989, do 22 de decembro, aínda que non tivesen a forma de sociedades anónimas, a menos que con anterioridade á conclusión do exercicio en que se aproban as contas anuais esta última situación fose superada.

c) As sociedades dependentes que estean suxeitas ao imposto sobre sociedades a un tipo de gravame diferente ao da sociedade dominante.

d) As sociedades dependentes cuxa participación se alcance a través doutra sociedade que non reúna os requisitos establecidos para formar parte do grupo fiscal.

5. O grupo fiscal extinguirase cando a sociedade dominante perda ese carácter.

Artigo 68. *Inclusión ou exclusión de sociedades no grupo fiscal.*

1. As sociedades sobre as que se adquira unha participación como a definida no número 2.b) do artigo anterior, integraranse obrigatoriamente no grupo fiscal con efecto do período impositivo seguinte. No caso de sociedades de nova creación a integración producirase desde o momento da súa constitución, sempre que se cumpran os restantes requisitos necesarios para formar parte do grupo fiscal.

2. As sociedades dependentes que perdan tal condición quedarán excluídas do grupo fiscal con efecto do propio período impositivo en que se produza tal circunstancia.

Artigo 69. *Determinación do dominio indirecto.*

1. Cando unha sociedade teña noutra sociedade polo menos o 75 por cento do seu capital social e, pola súa vez, esta segunda estea na mesma situación respecto a unha terceira, e así sucesivamente, para calcular a participación indirecta da primeira sobre as demais sociedades, multiplicaranse, respectivamente, as porcentaxes de participación no capital social, de maneira que o resultado dos ditos produtos deberá ser, polo menos, o 75 por cento para que a sociedade indirectamente participada poida e deba integrarse no grupo fiscal e, ademais, será preciso que todas as sociedades intermedias integren o grupo fiscal.

2. Se nun grupo fiscal coexisten relacións de participación, directa e indirecta, para calcular a participación total dunha sociedade noutra, directa e indirectamente controlada pola primeira, sumaranse as porcentaxes de participación directa e indirecta. Para que a sociedade participada poida e deba integrarse no grupo fiscal de sociedades, esta suma deberá ser, polo menos, o 75 por cento.

3. Se existen relacións de participación recíproca, circular ou complexa, deberase probar, se é o caso, con datos obxectivos a participación, polo menos, do 75 por cento do capital social.

Artigo 70. *Aplicación do réxime de consolidación fiscal.*

1. O réxime de consolidación fiscal aplicarase cando así o acorden todas e cada unha das sociedades que deban integrar o grupo fiscal.

2. Os acordos a que se refire o punto anterior deberán ser adoptados pola xunta de accionistas ou órgano equivalente de non ter forma mercantil, en calquera data do período impositivo inmediato anterior a aquel en que sexa de aplicación o réxime de consolidación fiscal, e producirán efectos cando non fosen impugnados ou non sexan susceptibles de impugnación.

3. As sociedades que no sucesivo se integren no grupo fiscal deberán cumprir as obrigas a que se refiren os puntos anteriores, dentro dun prazo que finalizará o día en que conclúa o primeiro período impositivo en que deban tributar no réxime de consolidación fiscal.

4. A falta dos acordos aos que se refiren os números 1 e 2 deste artigo determinará a imposibilidade de aplicar o réxime de consolidación fiscal.

A falta dos acordos correspondentes ás sociedades que no sucesivo se deban integrar no grupo fiscal constituirá infracción tributaria grave da entidade dominante. A sanción consistirá en multa pecuniaria fixa de 2.000 euros polo primeiro período impositivo en que se aplicase o réxime sen cumprir este requisito e de 4.000 euros polo segundo, e non impedirá a efectiva integración no grupo das sociedades afectadas, determinándose a imposibilidade de aplicar o réxime de consolidación fiscal se no prazo de dous anos a partir do día en que conclúa o primeiro período impositivo en que deban tributar no réxime de consolidación fiscal persistise a falta de acordo a que se refire este artigo.

A sanción imposta de acordo co previsto neste punto reducirase conforme o disposto no punto 3 do artigo 188 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

5. Exercida a opción, o grupo fiscal quedará vinculado a este réxime de forma indefinida durante os períodos impositivos seguintes, en canto se cumpran os requisitos do artigo 67 e mentres non se renuncie á súa aplicación a través da correspondente declaración censual, que se deberá exercer, se é o caso, no prazo de dous meses contado desde a finalización do último período impositivo da súa aplicación.

6. A sociedade dominante comunicará os acordos mencionados no número 1 deste artigo á Administración tributaria con anterioridade ao inicio do período impositivo en que sexa de aplicación este réxime.

Así mesmo, antes da finalización de cada período impositivo, a sociedade dominante comunicará á Administración tributaria a composición do grupo fiscal para o dito período, identificando as sociedades que se integraron nel e as que foron excluídas del.

Artigo 71. *Determinación da base imponible do grupo fiscal.*

1. A base imponible do grupo fiscal determinarase sumando:

a) As bases impositivas individuais correspondentes a todas e cada unha das sociedades integrantes do grupo fiscal, sen incluír nelas a compensación das bases impositivas negativas individuais.

b) As eliminacións.

c) As incorporacións das eliminacións practicadas en exercicios anteriores.

d) A compensación das bases impositivas negativas do grupo fiscal, cando o importe da suma dos parágrafos anteriores resultase positiva, así como das bases impositivas negativas referidas no número 2 do artigo 74 desta lei.

2. As eliminacións e as incorporacións realizaranse de acordo cos criterios establecidos no Real decreto 1815/1991, do 20 de decembro, polo que se aproban as normas para a formulación de contas anuais consolidadas.

3. Non terá a consideración de partida fiscalmente deducible da base imponible do grupo fiscal a diferenza positiva entre o valor contable das participacións no capital das sociedades dependentes que posúa, directa ou indirectamente, a sociedade dominante e a parte proporcional que os ditos valores representan en relación cos fondos propios desas sociedades dependentes.

A diferenza negativa non terá a consideración de renda gravable.

A diferenza referida nos dous parágrafos anteriores é a existente na data en que a sociedade ou sociedades dependentes se inclúan por primeira vez no grupo fiscal.

Artigo 72. *Eliminacións.*

1. Para a determinación da base imponible consolidada practicaranse a totalidade das eliminacións de

resultados por operacións internas efectuadas no período impositivo.

Entenderanse por operacións internas as realizadas entre sociedades do grupo fiscal nos períodos impositivos en que ambas formen parte del e se aplique o réxime de consolidación fiscal.

2. Practicaranse as eliminacións de resultados, positivas ou negativas, por operacións internas, en canto os mencionados resultados estivesen comprendidos nas bases impositivas individuais das entidades que forman parte do grupo fiscal.

3. Non se eliminarán os dividendos incluídos nas bases impositivas individuais respecto dos cales non procedese a dedución por dobre imposición interna prevista no artigo 30.4 desta lei.

Artigo 73. *Incorporacións.*

1. Os resultados eliminados incorporaranse á base impositiva do grupo fiscal cando se realicen fronte a terceiros.

2. Cando unha sociedade intervise nalgunha operación interna e posteriormente deixase de formar parte do grupo fiscal, o resultado eliminado desa operación incorporárase á base impositiva do grupo fiscal correspondente ao período impositivo anterior a aquel en que tivese lugar a citada separación.

3. Practicárase a incorporación da eliminación da corrección de valor da participación das sociedades do grupo fiscal cando estas deixen de formar parte do grupo fiscal e asuman o dereito á compensación da base impositiva negativa correspondente á perda que determinou a corrección de valor. Non se incorporará a reversión das correccións de valor practicadas en períodos impositivos nos cales a entidade participada non formou parte do grupo fiscal.

Artigo 74. *Compensación de bases impositivas negativas.*

1. Se en virtude das normas aplicables para a determinación da base impositiva do grupo fiscal esta resultase negativa, o seu importe poderá ser compensado coas bases impositivas positivas do grupo fiscal nos termos previstos no artigo 25 desta lei.

2. As bases impositivas negativas de calquera sociedade pendentes de compensar no momento da súa integración no grupo fiscal poderán ser compensadas na base impositiva deste, co límite da base impositiva individual da propia sociedade, excluíndose da base impositiva, para estes únicos efectos, os dividendos ou participacións en beneficios a que se refire o número 2 do artigo 30 desta lei.

Artigo 75. *Reinvestimento.*

1. As sociedades do grupo fiscal poderán aplicar a dedución por reinvestimento de beneficios extraordinarios, podendo efectuar o reinvestimento a propia sociedade que obtivo o beneficio extraordinario, ou outra pertencente ao grupo fiscal. O reinvestimento poderase materializar nun elemento adquirido a outra sociedade do grupo fiscal a condición de que o dito elemento sexa novo.

2. A dedución por reinvestimento de beneficios extraordinarios non procederá no suposto de transmisións realizadas entre entidades do grupo fiscal.

Artigo 76. *Período impositivo.*

1. O período impositivo do grupo fiscal coincidirá co da sociedade dominante.

2. Cando algunha das sociedades dependentes concluíse un período impositivo de acordo coas normas reguladoras da tributación en réxime individual, esta conclusión non determinará a do grupo fiscal.

Artigo 77. *Cota íntegra do grupo fiscal.*

Entenderase por cota íntegra do grupo fiscal a contía resultante de aplicar o tipo de gravame da sociedade dominante á base impositiva do grupo fiscal.

Artigo 78. *Deducións e bonificacións da cota íntegra do grupo fiscal.*

1. A cota íntegra do grupo fiscal minorárase no importe das deducións e bonificacións previstas nos capítulos II, III e IV do título VI desta lei.

Os requisitos establecidos para a aplicación das mencionadas deducións e bonificacións referiranse ao grupo fiscal, así como para aplicar o réxime de exención establecido no artigo 21 desta lei.

2. As deducións de calquera sociedade pendentes de aplicación no momento da súa inclusión no grupo fiscal poderanse deducir na cota íntegra do grupo fiscal co límite que correspondese á dita sociedade no réxime individual de tributación.

Artigo 79. *Obrigas de información.*

1. A sociedade dominante deberá formular, para efectos fiscais, o balance e a conta de perdas e ganancias consolidados, aplicando o método de integración global a todas as sociedades que integran o grupo fiscal.

2. As contas anuais consolidadas referiranse á mesma data de cerramento e período que as contas anuais da sociedade dominante, debendo as sociedades dependentes cerrar o seu exercicio social na data en que o faga a sociedade dominante.

3. Aos documentos a que se refire o número 1 xuntáraselles a seguinte información:

a) As eliminacións practicadas en períodos impositivos anteriores pendentes de incorporación.

b) As eliminacións practicadas no período impositivo debidamente xustificadas na súa procedencia e contía.

c) As incorporacións realizadas no período impositivo, igualmente xustificadas na súa procedencia e contía.

d) As diferenzas, debidamente explicadas, que puidesen existir entre as eliminacións e incorporacións realizadas para efectos da determinación da base impositiva do grupo fiscal e as realizadas para efectos da elaboración dos documentos a que se refire o número 1.

Artigo 80. *Causas determinantes da perda do réxime de consolidación fiscal.*

1. O réxime de consolidación fiscal perderase polas seguintes causas:

a) A concorrencia nalgunha ou nalgunhas das sociedades integrantes do grupo fiscal dalgunha das circunstancias que de acordo co establecido na Lei xeral tributaria determinan a aplicación do método de estimación indirecta.

b) O incumprimento das obrigas de información a que se refire o número 1 do artigo anterior.

2. A perda do réxime de consolidación fiscal producirase con efectos do período impositivo en que conorra algunha ou algunhas das causas a que se refire

o punto anterior, debendo as sociedades integrantes do grupo fiscal tributar polo réxime individual no dito período.

Artigo 81. Efectos da perda do réxime de consolidación fiscal e da extinción do grupo fiscal.

1. No suposto de que existisen, no período impositivo en que se produza a perda do réxime de consolidación fiscal ou a extinción do grupo fiscal, eliminacións pendentes de incorporación, bases impositibles negativas do grupo fiscal ou deducións na cota pendentes de compensación, procederáse da forma seguinte:

a) As eliminacións pendentes de incorporación integraranse na base impositible do grupo fiscal correspondente ao último período impositivo en que sexa aplicable o réxime de consolidación fiscal.

b) As sociedades que integren o grupo fiscal no período impositivo en que se produza a perda ou extinción deste réxime asumirán o dereito á compensación das bases impositibles negativas do grupo fiscal pendentes de compensar, na proporción en que contribuísen á súa formación.

A compensación realizarase coas bases impositibles positivas que se determinen en réxime individual de tributación nos períodos impositivos que falten ata completar o prazo establecido no artigo 25.1 desta lei, contado a partir do seguinte ou seguintes a aquel ou aqueles en que se determinaron bases impositibles negativas do grupo fiscal.

c) As sociedades que integren o grupo fiscal no período impositivo en que se produza a perda ou a extinción deste réxime asumirán o dereito á compensación pendente das deducións da cota do grupo fiscal, na proporción en que contribuísen á súa formación.

A compensación practicarase nas cotas íntegras que se determinen nos períodos impositivos que falten ata completar o prazo establecido nesta lei para a dedución pendente, contado a partir do seguinte ou seguintes a aquel ou aqueles en que se determinaron os importes a deducir.

2. As sociedades que integren o grupo fiscal no período impositivo en que se produza a perda ou a extinción deste réxime, asumirán o dereito á dedución dos pagamentos fraccionados que realizase o grupo fiscal, na proporción en que contribuísen a eles.

3. O disposto nos puntos anteriores será de aplicación cando algunha ou algunhas das sociedades que integran o grupo fiscal deixen de pertencer a este.

Artigo 82. Declaración e autoliquidación do grupo fiscal.

1. A sociedade dominante virá obrigada, no momento de presentar a declaración do grupo fiscal, a liquidar a débeda tributaria correspondente a este e a ingresala no lugar, na forma e nos prazos que determine o ministro de Facenda. A sociedade dominante deberá cumprir as mesmas obrigas respecto dos pagamentos fraccionados.

2. A declaración do grupo fiscal deberase presentar dentro do prazo correspondente á declaración en réxime de tributación individual da sociedade dominante.

3. As declaracións complementarias que se deban practicar en caso de extinción do grupo fiscal, perda do réxime de consolidación fiscal ou separación de sociedades do grupo fiscal, presentaranse dentro dos vinte e cinco días naturais seguintes aos seis meses posteriores ao día en que se produciron as causas determinantes da extinción, perda ou separación.

CAPÍTULO VIII

Réxime especial das fusionés, escisións, achegas de activos e troco de valores

Artigo 83. Definicións.

1. Terá a consideración de fusión a operación pola cal:

a) Unha ou varias entidades transmiten en bloque a outra entidade xa existente, como consecuencia e no momento da súa disolución sen liquidación, os seus respectivos patrimonios sociais, mediante a atribución aos seus socios de valores representativos do capital social da outra entidade e, se é o caso, dunha compensación en diñeiro que non exceda do 10 por cento do valor nominal ou, na falta de valor nominal, dun valor equivalente ao nominal dos ditos valores deducido da súa contabilidade.

b) Dúas ou máis entidades transmiten en bloque a outra nova, como consecuencia e no momento da súa disolución sen liquidación, a totalidade dos seus patrimonios sociais, mediante a atribución aos seus socios de valores representativos do capital social da nova entidade e, se é o caso, dunha compensación en diñeiro que non exceda do 10 por cento do valor nominal ou, na falta de valor nominal, dun valor equivalente ao nominal dos ditos valores deducido da súa contabilidade.

c) Unha entidade transmite, como consecuencia e no momento da súa disolución sen liquidación, o conxunto do seu patrimonio social á entidade que é titular da totalidade dos valores representativos do seu capital social.

2. 1.º Terá a consideración de escisión a operación pola cal:

a) Unha entidade divide en dúas ou máis partes a totalidade do seu patrimonio social e as transmite en bloque a dúas ou máis entidades xa existentes ou novas, como consecuencia da súa disolución sen liquidación, mediante a atribución aos seus socios, de acordo cunha norma proporcional, de valores representativos do capital social das entidades adquirentes da contribución e, se é o caso, dunha compensación en diñeiro que non exceda o 10 por cento do valor nominal ou, na falta de valor nominal, dun valor equivalente ao nominal dos ditos valores deducido da súa contabilidade.

b) Unha entidade segrega unha ou varias partes do seu patrimonio social que formen ramas de actividade e as transmite en bloque a unha ou varias entidades de nova creación ou xa existentes, recibindo a cambio valores representativos do capital social destas últimas, que deberá atribuír aos seus socios en proporción ás súas respectivas participacións, reducindo o capital social e as reservas na contía necesaria, e, se é o caso, unha compensación en diñeiro nos termos do parágrafo anterior.

c) Unha entidade segrega unha parte do seu patrimonio social, constituída por participacións no capital doutras entidades que confiran a maioría do capital social nestas, e a transmite a outra entidade, de nova creación ou xa existente, recibindo a cambio valores representativos do capital da entidade adquirente, que deberá atribuír aos seus socios en proporción ás súas respectivas participacións, reducindo o capital social e as reservas na contía necesaria e, se é o caso, unha compensación en diñeiro nos termos da alínea a) anterior.

2.º Nos casos en que existan dúas ou máis entidades adquirentes, a atribución aos socios da entidade que se escinde de valores representativos do capital dalgunha das entidades adquirentes en proporción distinta á que tiñan na que se escinde requirirá que os patri-

monios adquiridos por aquelas constitúan ramas de actividade.

3. Terá a consideración de achega non pecuniaria de ramas de actividade a operación pola cal unha entidade achega, sen ser disolta, a outra entidade de nova creación ou xa existente a totalidade ou unha ou máis ramas de actividade, recibindo a cambio valores representativos do capital social da entidade adquirente.

4. Entenderase por rama de actividade o conxunto de elementos patrimoniais que sexan susceptibles de constituír unha unidade económica autónoma determinante dunha explotación económica, é dicir, un conxunto capaz de funcionar polos seus propios medios. Poderán ser atribuídas á sociedade adquirente as débedas contraídas para a organización ou o funcionamento dos elementos que se traspasan.

5. Terá a consideración de troco de valores representativos do capital social a operación pola cal unha entidade adquire unha participación no capital social doutra que lle permita obter a maioría dos dereitos de voto nela, mediante a atribución aos socios, a cambio dos seus valores, doutros representativos do capital social da primeira entidade e, se é o caso, dunha compensación en diñeiro que non exceda o 10 por cento do valor nominal ou, na falta de valor nominal, dun valor equivalente ao nominal dos ditos valores deducido da súa contabilidade.

6. O réxime tributario previsto neste capítulo será igualmente aplicable ás operacións en que interveñan suxeitos pasivos deste imposto que non teñan a forma xurídica de sociedade mercantil, sempre que produzan resultados equivalentes aos derivados das operacións mencionadas nos puntos anteriores.

Artigo 84. *Réxime das rendas derivadas da transmisión.*

1. Non se integrarán na base impositiva as seguintes rendas derivadas das operacións a que se refire o artigo anterior:

a) As que se poñan de manifesto como consecuencia das transmisións realizadas por entidades residentes en territorio español de bens e dereitos nel situados.

Cando a entidade adquirente resida no estranxeiro só se excluirán da base impositiva as rendas derivadas da transmisión daqueles elementos que queden afectados a un establecemento permanente situado en territorio español.

A transferencia destes elementos fóra do territorio español determinará a integración na base impositiva do establecemento permanente, no período impositivo en que se produza aquela, da diferenza entre o valor normal de mercado e o valor a que se refire o artigo seguinte minorado, se é o caso, no importe das amortizacións e outras correccións de valor reflectidas contablemente que fosen fiscalmente deducibles.

b) As que se poñan de manifesto como consecuencia das transmisións realizadas por entidades residentes en territorio español, de establecementos permanentes situados no territorio de Estados non pertencentes á Unión Europea en favor de entidades residentes en territorio español.

c) As que se poñan de manifesto como consecuencia das transmisións realizadas por entidades non residentes en territorio español, de establecementos permanentes nel situados.

Cando a entidade adquirente resida no estranxeiro só se excluirán da base impositiva as rendas derivadas da transmisión daqueles elementos que queden afectados a un establecemento permanente situado en territorio español.

A transferencia destes elementos fóra do territorio español determinará a integración na base impositiva

do establecemento permanente, no exercicio en que se produza aquela, da diferenza entre o valor normal de mercado e o valor a que se refire o artigo seguinte minorado, se é o caso, no importe das amortizacións e outras correccións de valor reflectidas contablemente que fosen fiscalmente deducibles.

d) As que se poñan de manifesto como consecuencia das transmisións realizadas por entidades residentes en territorio español, de establecementos permanentes situados no territorio de Estados membros da Unión Europea, en favor de entidades que residan neles, revistan unha das formas enumeradas no anexo da Directiva 90/434/CEE, do 23 de xullo de 1990, relativa ao réxime fiscal común aplicable ás fusións, escisións, contribucións de activos e trocos de accións, e estean suxeitas e non exentas a algún dos tributos mencionados no seu artigo 3.

Non se excluirán da base impositiva as rendas derivadas das operacións referidas nas alíneas a), b) e c) anteriores, cando a entidade adquirente estea exenta por este imposto ou sometida ao réxime de atribución de rendas.

Excluíranse da base impositiva as rendas derivadas das operacións a que se refire este punto aínda que a entidade adquirente desfrute da aplicación dun tipo de gravame ou un réxime tributario especial. Cando a entidade adquirente desfrute da aplicación dun tipo de gravame ou un réxime tributario especial distinto do da transmitente, como consecuencia da súa diferente forma xurídica, a renda derivada da transmisión de elementos patrimoniais existentes no momento da operación, realizada con posterioridade a esta, entenderase xerada de forma lineal, salvo proba en contrario, durante todo o tempo de tenza do elemento transmitido. A parte da dita renda xerada ata o momento de realización da operación será gravada aplicando o tipo de gravame e o réxime tributario que tería correspondido á entidade transmitente.

2. Poderase renunciar ao réxime establecido no punto anterior mediante a integración na base impositiva das rendas derivadas da transmisión da totalidade ou parte dos elementos patrimoniais.

3. En todo caso, integraranse na base impositiva as rendas derivadas de buques ou aeronaves, ou de bens mobles afectados á súa explotación, que se poñan de manifesto nas entidades dedicadas á navegación marítima e aérea internacional cando a entidade adquirente non sexa residente en territorio español.

Artigo 85. *Valoración fiscal dos bens adquiridos.*

1. Os bens e dereitos adquiridos mediante as transmisións derivadas das operacións a que fose de aplicación o réxime previsto no artigo anterior valoraranse, para efectos fiscais, polos mesmos valores que tiñan na entidade transmitente antes de realizarse a operación, manténdose igualmente a data de adquisición da entidade transmitente para efectos de aplicar o disposto no artigo 15.10 desta lei. Estes valores corrixiaranse no importe das rendas que tributasen efectivamente con ocasión da operación.

2. Naqueles casos en que non sexa de aplicación o réxime previsto no artigo anterior tomarase o valor convido entre as partes co límite do valor normal de mercado.

Artigo 86. *Valoración fiscal das accións ou participacións recibidas en contraprestación da achega.*

As accións ou participacións recibidas como consecuencia dunha achega de ramas de actividade valora-

ranse, para efectos fiscais, polo valor contable da unidade económica autónoma, corrixido no importe das rendas que se integrasen na base imponible da sociedade transmitente con ocasión da operación.

Artigo 87. *Réxime fiscal do troco de valores.*

1. Non se integrarán na base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas ou deste imposto as rendas que se poñan de manifesto con ocasión do troco de valores, sempre que cumpran os requisitos seguintes:

a) Que os socios que realicen o troco de valores residan en territorio español ou no dalgún Estado membro da Unión Europea ou no de calquera outro Estado sempre que, neste último caso, os valores recibidos sexan representativos do capital social dunha entidade residente en España.

b) Que a entidade que adquira os valores sexa residente en territorio español ou estea comprendida no ámbito de aplicación da Directiva 90/434/CEE.

2. Os valores recibidos pola entidade que realiza o troco de valores valoraranse polo valor que tiñan no patrimonio dos socios que efectúan a contribución, segundo as normas deste imposto ou do imposto sobre a renda das persoas físicas, excepto que o seu valor normal de mercado fose inferior; neste caso valoraranse por este último.

Naqueles casos en que as rendas xeradas nos socios non estivesen suxeitas a tributación en territorio español, tomarase o valor convido entre as partes co límite do valor normal do mercado.

3. Os valores recibidos polos socios valoraranse, para efectos fiscais, polo valor dos entregados, determinado de acordo coas normas deste imposto ou do imposto sobre a renda das persoas físicas, segundo proceda. Esta valoración aumentarase ou diminuirase no importe da compensación complementaria en diñeiro entregada ou recibida.

Os valores recibidos conservarán a data de adquisición dos entregados.

4. No caso de que o socio perda a calidade de residente en territorio español, integrarase na base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas ou deste imposto do período impositivo en que se produza esta circunstancia, a diferenza entre o valor normal de mercado das accións ou participacións e o valor a que se refire o punto anterior, corrixido, se é o caso, no importe das perdas de valor que fosen fiscalmente deducibles.

A parte de débeda tributaria correspondente á dita renda poderase adiar, ingresándose conxuntamente coa declaración correspondente ao período impositivo en que se transmitan os valores, coa condición de que o suxeito pasivo garanta o pagamento daquela.

5. Integraranse na base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas ou deste imposto as rendas obtidas en operacións en que interveñan entidades domiciliadas ou establecidas en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais ou obtidas a través deles.

6. As operacións de troco de valores que non cumpran os requisitos establecidos no número 1 deste artigo non se poderán acoller ao réxime previsto neste capítulo.

Artigo 88. *Tributación dos socios nas operacións de fusión, absorción e escisión total ou parcial.*

1. Non se integrarán na base imponible as rendas que se poñan de manifesto con ocasión da atribución de valores da entidade adquirente aos socios da entidade transmitente, sempre que sexan residentes en territorio español ou no dalgún Estado membro da Unión Europea ou no de calquera outro Estado, sempre que, neste último

caso, os valores sexan representativos do capital social dunha entidade residente en territorio español.

2. Os valores recibidos en virtude das operacións de fusión, absorción e escisión, total ou parcial, valoraranse, para efectos fiscais, polo valor dos entregados, determinado de acordo coas normas deste imposto ou do imposto sobre a renda das persoas físicas, segundo proceda. Esta valoración aumentarase ou diminuirase no importe da compensación complementaria en diñeiro entregada ou recibida. Os valores recibidos conservarán a data de adquisición dos entregados.

3. No caso de que o socio perda a calidade de residente en territorio español, integrarase na base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas ou deste imposto do período impositivo en que se produza esta circunstancia, a diferenza entre o valor normal de mercado das accións ou participacións e o valor a que se refire o punto anterior, corrixido, se é o caso, no importe das perdas de valor que fosen fiscalmente deducibles.

A parte de débeda tributaria correspondente á dita renda poderase adiar, ingresándose conxuntamente coa declaración correspondente ao período impositivo en que se transmitan os valores, coa condición de que o suxeito pasivo garanta o pagamento daquela.

4. Integraranse na base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas ou deste imposto as rendas obtidas en operacións nas cales interveñan entidades domiciliadas ou establecidas en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais ou obtidas a través deles.

Artigo 89. *Participacións no capital da entidade transmitente e da entidade adquirente.*

1. Cando a entidade adquirente participe no capital da entidade transmitente en, polo menos, un cinco por cento, non se integrará na base imponible daquela a renda positiva derivada da anulación da participación, sempre que se corresponda con reservas da entidade transmitente, nin a renda negativa que se poña de manifesto pola mesma causa.

Neste suposto non se aplicará a dedución para evitar a dobre imposición interna de dividendos, respecto das reservas referidas no parágrafo anterior.

2. Cando o montante da participación sexa inferior ao sinalado no punto anterior a súa anulación determinará unha renda polo importe da diferenza entre o valor normal de mercado dos elementos patrimoniais recibidos proporcionalmente atribuíble á participación e o valor contable desta.

3. Os bens adquiridos valoraranse, para efectos fiscais, de acordo co establecido no artigo 85 desta lei.

Non obstante, cando a entidade adquirente participe no capital da entidade transmitente, en polo menos, un cinco por cento, o importe da diferenza entre o prezo de adquisición da participación e o seu valor teórico imputarase aos bens e dereitos adquiridos, de conformidade cos criterios establecidos no Real decreto 1815/1991, do 20 de decembro, polo que se aproban as normas para a formulación de contas anuais consolidadas, e a parte daquela diferenza que non fose imputada será fiscalmente deducible da base imponible, co límite anual máximo da vinteava parte do seu importe, sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

a) Que a participación non fose adquirida a persoas ou entidades non residentes en territorio español ou a persoas físicas residentes en territorio español, ou a unha entidade vinculada cando esta última, pola súa vez, adquiriu a participación ás referidas persoas ou entidades.

O requisito previsto nesta alínea a) entenderase cumprido:

1.º Tratándose dunha participación adquirida a persoas ou entidades non residentes en territorio español ou a unha entidade vinculada coa entidade adquirente que, pola súa vez, adquiriu a participación das referidas persoas ou entidades, cando o importe da diferenza mencionada no parágrafo anterior tributou en España a través de calquera transmisión da participación.

Igualmente, procederá a dedución da indicada diferenza cando o suxeito pasivo probe que un importe equivalente a esta tributou efectivamente noutro Estado membro da Unión Europea, en concepto de beneficio obtido con ocasión da transmisión da participación, soportando un gravame equivalente ao que tería resultado de aplicar este imposto, sempre que o transmitente non resida nun país ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.

2.º Tratándose dunha participación adquirida a persoas físicas residentes en territorio español ou a unha entidade vinculada cando esta última, pola súa vez, adquiriu a participación das referidas persoas físicas, cando se probe que a ganancia patrimonial obtida por estas persoas físicas se integrou na base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas.

b) Que a entidade adquirente da participación non se encontre respecto da entidade que a transmitiu nalgún dos casos previstos no artigo 42 do Código de comercio. Para estes efectos entenderase que os casos do artigo 42 do Código de comercio son os recollidos na sección 1.ª do capítulo I das normas para a formulación das contas anuais consolidadas, aprobadas polo Real decreto 1815/1991, do 20 de decembro.

O requisito previsto nesta alínea b) non se aplicará respecto do prezo de adquisición da participación satisfeito pola persoa ou entidade transmitente cando, pola súa vez, a adquirise de persoas ou entidades non vinculadas residentes en territorio español.

Cando se cumpran os requisitos a) e b) anteriores, a valoración que resulte da parte imputada aos bens do inmovilizado adquirido terá efectos fiscais, sendo deducible da base imponible, no caso de bens amortizables, a amortización contable da dita parte imputada, nos termos previstos no artigo 11.

Cando se cumpra o requisito a) pero non se cumpra o establecido na alínea b) anterior, as dotacións para a amortización da diferenza entre o prezo de adquisición da participación e o seu valor teórico serán deducibles se se proba que responden a unha depreciación irreversible.

4. Cando a entidade transmitente participe no capital da entidade adquirente non se integrarán na base imponible daquela as rendas que se poñan de manifesto con ocasión da transmisión da participación, aínda cando a entidade exercese a facultade de renuncia establecida no número 2 do artigo 84 desta lei.

Artigo 90. *Subrogación nos dereitos e nas obrigas tributarias.*

1. Cando as operacións mencionadas no artigo 83 determinen unha sucesión a título universal, transmitiránse á entidade adquirente os dereitos e as obrigas tributarias da entidade transmitente.

A entidade adquirente asumirá o cumprimento dos requisitos necesarios para continuar no gozo de beneficios fiscais ou consolidar os desfrutados pola entidade transmitente.

2. Cando a sucesión non sexa a título universal, a transmisión producirase unicamente respecto dos derei-

tos e das obrigas tributarias que se refiran aos bens e dereitos transmitidos.

A entidade adquirente asumirá o cumprimento dos requisitos derivados dos incentivos fiscais da entidade transmitente, en canto que estivesen referidos aos bens e dereitos transmitidos.

3. As bases impositivas negativas pendentes de compensación na entidade transmitente poderán ser compensadas pola entidade adquirente.

Cando a entidade adquirente participe no capital da entidade transmitente, ou ben ambas formen parte dun grupo de sociedades a que se refire o artigo 42 do Código de comercio, a base impositiva negativa susceptible de compensación reducirase no importe da diferenza positiva entre o valor das contribucións dos socios, realizadas por calquera título, correspondentes á dita participación ou ás participacións que as entidades do grupo teñan sobre a entidade transmitente, e o seu valor contable.

En ningún caso serán compensables as bases impositivas negativas correspondentes a perdas sufridas pola entidade transmitente que motivasen a depreciación da participación da entidade adquirente no capital da entidade transmitente, ou a depreciación da participación doutra entidade nesta última cando todas elas formen parte dun grupo de sociedades a que se refire o artigo 42 do Código de comercio.

4. As subrogacións comprenderán exclusivamente os dereitos e as obrigas nados ao abeiro das leis españolas.

Artigo 91. *Imputación de rendas.*

As rendas das actividades realizadas polas entidades extinguidas por mor das operacións mencionadas no artigo 83 desta lei imputaranse de acordo co previsto nas normas mercantís.

Artigo 92. *Perdas dos establecementos permanentes.*

Cando se transmita un establecemento permanente e sexa de aplicación o réxime previsto na alínea d) do número 1 do artigo 84 desta lei, a base impositiva das entidades transmitentes residentes en territorio español incrementarase no importe do exceso das perdas sobre os beneficios imputados polo establecemento permanente nos 10 exercicios anteriores.

Artigo 93. *Obrigas contables.*

1. A entidade adquirente deberá incluír na memoria anual a información que seguidamente se cita, salvo que a entidade transmitente exercese a facultade a que se refire o artigo 84.2 desta lei, caso en que unicamente se cubrirá a indicada na alínea d):

a) Exercicio en que a entidade transmitente adquiriu os bens transmitidos que sexan susceptibles de amortización.

b) Último balance cerrado pola entidade transmitente.

c) Relación de bens adquiridos que se incorporasen aos libros de contabilidade por un valor diferente a aquel polo que figuraban nos da entidade transmitente con anterioridade á realización da operación, expresando ambos os valores así como os fondos de amortización e provisións constituídas nos libros de contabilidade das dúas entidades.

d) Relación de beneficios fiscais desfrutados pola entidade transmitente, respecto dos que a entidade deba asumir o cumprimento de determinados requisitos de acordo co establecido nos números 1 e 2 do artigo 90 desta lei.

Para os efectos previstos neste punto, a entidade transmitente estará obrigada a comunicar eses datos á entidade adquirente.

2. Os socios persoas xurídicas deberán mencionar na memoria anual os seguintes datos:

- a) Valor contable dos valores entregados.
- b) Valor polo que se contabilizasen os valores recibidos.

3. As mencións establecidas nos puntos anteriores deberanse realizar mentres permanezan no inventario os valores ou elementos patrimoniais adquiridos ou deban cumprirse os requisitos derivados dos incentivos fiscais desfrutados pola entidade transmitente.

A entidade adquirente poderá optar, con referencia á segunda e posteriores memorias anuais, por incluír a mera indicación de que esas mencións figuran na primeira memoria anual aprobada tras a operación, que deberá ser conservada mentres concorra a circunstancia a que se refire o parágrafo anterior.

4. O incumprimento das obrigas establecidas nos puntos anteriores terá a consideración de infracción tributaria grave. A sanción consistirá en multa pecuniaria fixa de 200 euros por cada dato omitido, en cada un dos primeiros catro anos en que non se inclúa a información, e de 1.000 euros por cada dato omitido, en cada un dos anos seguintes, co límite do cinco por cento do valor polo que a entidade adquirente reflectise os bens e dereitos transmitidos na súa contabilidade.

A sanción imposta de acordo co previsto neste punto reducirase conforme o disposto no punto 3 do artigo 188 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Artigo 94. *Achegas que non son en diñeiro.*

1. O réxime previsto neste capítulo aplicarase, á opción do suxeito pasivo deste imposto ou do contribuínte do imposto sobre a renda das persoas físicas, ás achegas que non sexan en diñeiro nas cales concorran os seguintes requisitos:

a) Que a entidade que recibe a achega sexa residente en territorio español ou realice actividades neste por medio dun establecemento permanente ao cal se afecten os bens achegados.

b) Que, unha vez realizada a achega, o suxeito pasivo achegador deste imposto ou o contribuínte do imposto sobre a renda das persoas físicas, participe nos fondos propios da entidade que recibe a achega en, polo menos, o cinco por cento.

c) Que, no caso de achega de accións ou participacións sociais por contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas, se terán que cumprir, ademais dos requisitos sinalados nas alíneas a) e b), os seguintes:

1.º Que a entidade de cuxo capital social sexan representativos sexa residente en territorio español e que á dita entidade non lle sexan de aplicación o réxime especial de agrupacións de interese económico, españolas ou europeas, e de unións temporais de empresas nin o de sociedades patrimoniais, previstos nesta lei.

2.º Que representen unha participación de, polo menos, un cinco por cento dos fondos propios da entidade.

3.º Que se posúan de maneira ininterrompida polo achegador durante o ano anterior á data do documento público en que se formalice a achega.

d) Que, no caso de contribución de elementos patrimoniais distintos dos mencionados na alínea c) por contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas,

os ditos elementos estean afectos a actividades económicas cuxa contabilidade se leve de acordo co disposto no Código de comercio.

2. O réxime previsto neste capítulo aplicarase tamén ás achegas de ramas de actividade, efectuadas polos contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas, sempre que leven a súa contabilidade de acordo co Código de comercio.

3. Os elementos patrimoniais achegados non poderán ser valorados, para efectos fiscais, por un valor superior ao seu valor normal de mercado.

Artigo 95. *Normas para evitar a dobre imposición.*

1. Para os efectos de evitar a dobre imposición que se puidese producir por aplicación das regras de valoración previstas nos artigos 86, 87.2 e 94 desta lei aplícaranse as seguintes normas:

a) Os beneficios distribuídos con cargo ás rendas imputables aos bens achegados darán dereito á dedución para evitar a dobre imposición interna de dividendos a que se refire o artigo 30.2 desta lei, calquera que sexa a porcentaxe de participación do socio e a súa antigüidade. Igual criterio se aplicará respecto da dedución para evitar a dobre imposición interna de plusvalías a que se refire o artigo 30.5 desta lei polas rendas xeradas na transmisión da participación.

b) Os beneficios distribuídos con cargo ás rendas imputables aos bens achegados terán dereito á exención ou á dedución para evitar a dobre imposición internacional de dividendos calquera que sexa o grao de participación do socio.

A depreciación da participación derivada da distribución dos beneficios a que se refire o parágrafo anterior non será fiscalmente deducible, salvo que o importe dos citados beneficios tributase en España a través da transmisión da participación.

2. Cando pola forma en como contabilizou a entidade adquirente non fose posible evitar a dobre imposición por aplicación das normas previstas no punto anterior, a dita entidade practicará, no momento da súa extinción, os axustes de signo contrario aos que practicase por aplicación das regras de valoración establecidas nos artigos 86, 87.2 e 94 desta lei. A entidade adquirente poderá practicar os referidos axustes de signo contrario con anterioridade á súa extinción, sempre que probe que foi transmitida polos socios a súa participación e co límite da contía que se integrase na base imponible destes con ocasión da dita transmisión.

Artigo 96. *Aplicación do réxime fiscal.*

1. A aplicación do réxime establecido neste capítulo requirirá que se opte por el de acordo coas seguintes regras:

a) Nas operacións de fusión ou escisión a opción incluírase no proxecto e nos acordos sociais de fusión ou escisión das entidades transmitentes e adquirentes que teñan a súa residencia fiscal en España.

Tratándose de operacións ás que sexa de aplicación o réxime establecido no artigo 84 desta lei e nas cales nin a entidade transmitente nin a adquirente teñan a súa residencia fiscal en España, a opción será exercida pola entidade adquirente e deberá constar en escritura pública en que se documente a transmisión.

b) Nas achegas que non sexan en diñeiro a opción será exercida pola entidade adquirente e deberá constar no correspondente acordo social ou, no seu defecto,

na escritura pública en que se documente o oportuno acto ou contrato.

Tratándose de operacións nas cales a entidade adquirente non teña a súa residencia fiscal ou un establecemento permanente en España, a opción será exercida pola entidade transmitente.

c) Nas operacións de troco de valores a opción será exercida pola entidade adquirente e deberá constar no correspondente acordo social ou, no seu defecto, na escritura pública en que se documente o oportuno acto ou contrato. Nas ofertas públicas de adquisición de accións a opción será exercida polo órgano social competente para promover a operación e deberá constar no folleto explicativo.

Tratándose de operacións nas cales nin a entidade adquirente dos valores nin a entidade participada cuxos valores se trocan sexan residentes en España, o socio que transmite estes valores deberá demostrar que á entidade adquirente se lle aplicou o réxime da Directiva 90/434/CEE.

En calquera caso, a opción deberase comunicar ao Ministerio de Facenda na forma e prazos que regulamentariamente se determinen.

2. Non se aplicará o réxime establecido neste capítulo cando a operación realizada teña como principal obxectivo a fraude ou a evasión fiscal. En particular, o réxime non se aplicará cando a operación non se efectúe por motivos económicos válidos, tales como a reestruturación ou a racionalización das actividades das entidades que participan na operación, senón coa mera finalidade de conseguir unha vantaxe fiscal.

Nos termos previstos nos artigos 88 e 89 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, os interesados poderán formular consultas á Administración tributaria sobre a aplicación e cumprimento deste requisito en operacións concretas, cuxa contestación terá carácter vinculante para a aplicación do réxime especial do presente capítulo neste e en calquera outro tributo.

3. O réxime de diferimento de rendas contido neste capítulo será incompatible, nos termos establecidos no artigo 21 desta lei, coa aplicación das exencións previstas para as rendas derivadas da transmisión de participacións en entidades non residentes en territorio español.

CAPÍTULO IX

Réxime fiscal da minaría

Artigo 97. Entidades mineiras: liberdade de amortización.

1. As entidades que desenvolvan actividades de exploración, investigación e explotación ou beneficio de xacigos minerais e demais recursos xeolóxicos clasificados na sección C), número 1, do artigo 3 da Lei 22/1973, do 21 de xullo, de minas, ou na sección D), creada pola Lei 54/1980, do 5 de novembro, que modifica a Lei de minas, así como dos que regulamentariamente se determinen con carácter xeral entre os incluídos nas seccións A) e B) do artigo citado, poderán gozar, en relación cos seus investimentos en activos mineiros e coas cantidades aboadas en concepto de canon de superficie, de liberdade de amortización durante 10 anos contados a partir do comezo do primeiro período impositivo en cuxa base imponible se integre o resultado da explotación.

2. Non se considerará entre as actividades mencionadas no punto anterior a mera prestación de servizos para a realización ou desenvolvemento das citadas actividades.

Artigo 98. Factor de esgotamento: ámbito de aplicación e modalidades.

1. Poderán reducir a base imponible, no importe das cantidades que destinen, en concepto de factor de esgotamento, os suxeitos pasivos que realicen, ao amparo da Lei 22/1973, do 21 de xullo, de minas, o aproveitamento dun ou varios dos seguintes recursos:

a) Os comprendidos na sección C) do artigo 3 da Lei 22/1973, do 21 de xullo, de minas, e na sección D) creada pola Lei 54/1980, do 5 de novembro, que modifica a Lei de minas.

b) Os obtidos a partir de xacigos de orixe non natural pertencentes á sección B) do referido artigo, sempre que os produtos recuperados ou transformados se encontren clasificados na sección C) ou na sección D) creada pola Lei 54/1980, do 5 de novembro, que modifica a Lei de minas.

2. O factor de esgotamento non excederá do 30 por cento da parte de base imponible correspondente aos aproveitamentos sinalados no punto anterior.

3. As entidades que realicen os aproveitamentos dunha ou varias materias primas minerais declaradas prioritarias no Plan Nacional de Abastecemento, poderán optar, na actividade referente a estes recursos, por que o factor de esgotamento sexa de ata o 15 por cento do valor dos minerais vendidos, considerándose tamén como tales os consumidos polas mesmas empresas para o seu posterior tratamento ou transformación. Neste caso, a dotación para o factor de esgotamento non poderá ser superior á parte de base imponible correspondente ao tratamento, transformación, comercialización e venda das substancias obtidas dos aproveitamentos sinalados e dos produtos que incorporen as ditas substancias e outras derivadas delas.

4. No caso de que varias persoas físicas ou xurídicas se asociasen para a realización de actividades mineiras sen chegar a constituír unha personalidade xurídica independente, cada un dos partícipes poderá destinar, a pro rata da súa participación na actividade común, o importe correspondente en concepto de factor de esgotamento coas obrigas establecidas nos seguintes artigos.

Artigo 99. Factor de esgotamento: investimento.

As cantidades que reduciron a base imponible en concepto de factor de esgotamento só poderán ser investidas nos gastos, traballos e inmovilizados directamente relacionados coas actividades mineiras que a continuación se indican:

a) Exploración e investigación de novos xacigos minerais e demais recursos xeolóxicos.

b) Investigación que permita mellorar a recuperación ou calidade dos produtos obtidos.

c) Subscrición ou adquisición de valores representativos do capital social de empresas dedicadas exclusivamente ás actividades referidas nas alíneas a), b) e d) deste artigo, así como á explotación de xacigos minerais e demais recursos xeolóxicos clasificados na sección C) do artigo 3 da Lei 22/1973, do 21 de xullo, de minas, e na sección D), creada pola Lei 54/1980, do 5 de novembro, que modifica a Lei de minas, no relativo a minerais radioactivos, recursos xeotérmicos, rochas bituminosas e calquera outro xacigo mineral ou recurso xeolóxico de interese enerxético que o Goberno acorde incluír nesta sección, sempre que en ambos os casos

os valores se manteñan ininterrompidamente no patrimonio da entidade por un prazo de 10 anos.

No caso de que as empresas das que se subscribiron as accións ou participacións, con posterioridade á subscripción, realizen actividades diferentes ás mencionadas, o suxeito pasivo deberá realizar a liquidación a que se refire o artigo 101.1 desta lei, ou ben reinvestir o importe correspondente a aquela subscripción, noutros investimentos que cumpran os requisitos. Se o novo investimento se fixer en valores dos mencionados no primeiro parágrafo, estes deberán manterse durante o período que faltase para completar o prazo dos 10 anos.

d) Investigación que permita obter un mellor coñecemento da reserva do xacigo en explotación.

e) Laboratorios e equipos de investigación aplicables ás actividades mineiras da empresa.

f) Actuacións comprendidas nos plans de restauración previstos no Real decreto 2994/1982, do 15 de outubro, sobre restauración de espazos naturais afectados por actividades extractivas.

Artigo 100. Factor de esgotamento: requisitos.

1. O importe que en concepto de factor de esgotamento reduza a base impositiva en cada período impositivo deberase investir no prazo de 10 anos, contados a partir da súa conclusión.

2. Entenderase efectuado o investimento cando se realizen os gastos ou traballos a que se refire o artigo anterior ou recibido o inmovilizado.

3. En cada período impositivo deberanse incrementar as contas de reservas da entidade no importe que reduciu a base impositiva en concepto de factor de esgotamento.

4. O suxeito pasivo deberá recoller na memoria dos 10 exercicios seguintes a aquel en que se realizou a correspondente redución o importe desta, os investimentos realizados con cargo a esta e as amortizacións realizadas, así como calquera diminución habida nas contas de reservas que se incrementaron como consecuencia do previsto no punto anterior e o destino daquela. Estes feitos poderán ser obxecto de comprobación durante este mesmo período.

5. Só se poderá dispoñer libremente das reservas constituídas en cumprimento do disposto no punto 3 na medida en que se vaian amortizando os investimentos, ou unha vez transcorridos 10 anos desde que se subscribiron as correspondentes accións ou participacións financiadas cos ditos fondos.

6. Os investimentos financiados por aplicación do factor esgotamento non poderán acollerse ás deducións previstas no capítulo IV do título VI.

Artigo 101. Factor de esgotamento: incumprimento de requisitos.

1. Transcorrido o prazo de 10 anos sen se ter investido ou téndose investido inadecuadamente o importe correspondente, integrarase na base impositiva do período impositivo concluído á expiración do dito prazo ou do exercicio en que se realice a inadecuada disposición, debéndose liquidar os correspondentes xuros de demora que se devengarán desde o día en que finalice o período de pagamento voluntario da débeda correspondente ao período impositivo en que se realizou a correlativa redución.

2. No caso de liquidación da entidade, o importe pendente de aplicación do factor de esgotamento integrarase na base impositiva na forma e cos efectos previstos no punto anterior.

3. Do mesmo modo se procederá nos casos de cesión ou alleamento total ou parcial da explotación mineira e nos de fusión ou transformación de entidades,

salvo que a entidade resultante, continuadora da actividade mineira, asuma o cumprimento dos requisitos necesarios para consolidar o beneficio desfrutado pola entidade transmitente ou transformada, nos mesmos termos en que viña figurando na entidade anterior.

CAPÍTULO X

Réxime fiscal da investigación e explotación de hidrocarburos

Artigo 102. Exploración, investigación e explotación de hidrocarburos: factor de esgotamento.

As sociedades cuxo obxecto social sexa exclusivamente a exploración, investigación e explotación de xacigos e de almacenamentos subterráneos de hidrocarburos naturais, líquidos ou gasosos, existentes no territorio español e no subsolo do mar territorial e dos fondos mariños que estean baixo a soberanía do Reino de España, nos termos da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, e con carácter complementario destas, as de transporte, almacenamento, depuración e venda dos produtos extraídos, terán dereito a unha redución na súa base impositiva, en concepto de factor de esgotamento, que poderá ser, á elección da entidade, calquera das dúas seguintes:

a) O 25 por cento do importe da contraprestación pola venda de hidrocarburos e da prestación de servizos de almacenamento, co límite do 50 por cento da base impositiva previa a esta redución.

b) O 40 por cento da contía da base impositiva previa a esta redución.

Artigo 103. Factor de esgotamento: requisitos.

1. As cantidades que reducion a base impositiva en concepto de factor de esgotamento deberán ser investidas polo concesionario nas actividades de exploración, investigación e explotación de xacigos ou de almacenamentos subterráneos de hidrocarburos que desenvolva no territorio español e no subsolo do mar territorial e dos fondos mariños que estean baixo a soberanía do Reino de España, así como no abandono de campos e no desmantelamento de plataformas mariñas, no prazo de 10 anos contados desde a conclusión do período impositivo en que se reduza a base impositiva en concepto de esgotamento. A mesma consideración terán as actividades de exploración, investigación e explotación realizadas nos catro anos anteriores ao primeiro período impositivo en que se reduza a base impositiva en concepto de esgotamento.

Para estes efectos, entenderase por exploración ou investigación os estudos preliminares de natureza xeolóxica, xeofísica ou sísmica, así como todos os gastos realizados na área dun permiso de exploración ou investigación, tales como as sondaxes de exploración, así como as de avaliación e desenvolvemento, se resultan negativos, os gastos de obras para o acceso e preparación dos terreos e de localización das ditas sondaxes. Tamén se considerarán gastos de exploración ou investigación os realizados nunha concesión e que se refiran a traballos para a localización e perforación dunha estrutura capaz de conter ou almacenar hidrocarburos, distinta á que contén o xacigo que deu lugar á concesión de explotación outorgada. Entenderase por abandono de campos e desmantelamento de plataformas mariñas os traballos necesarios para desmantelar as instalacións produtivas terrestres ou as plataformas mariñas deixando libre e expedito o solo ou o espazo mariño que aquelas ocupaban na forma establecida polo decreto de outorgamento.

Entenderase, para estes efectos, por investimentos en explotación os realizados na área dunha concesión de explotación, tales como o deseño, a perforación e a construción dos pozos, as instalacións de explotación, e calquera outro investimento, tanxible ou intanxible, necesario para poder levar a cabo os labores de explotación, sempre que non se correspondan con investimentos realizados polo concesionario nas actividades de exploración ou de investigación referidas anteriormente.

Incluiranse como explotación, para estes efectos, as sondaxes de avaliación e de desenvolvemento que resulten positivas.

2. En cada período impositivo deberanse incrementar as contas de reserva da entidade no importe que reduciu a base imponible en concepto de factor de esgotamento.

3. Só se poderá dispor libremente das reservas constituídas en cumprimento do punto anterior na medida en que se vaian amortizando os bens financiados cos ditos fondos.

4. O suxeito pasivo deberá recoller na memoria dos 10 exercicios seguintes a aquel en que se realizou a correspondente redución o importe desta, os investimentos realizados con cargo a esta e as amortizacións realizadas, así como calquera diminución nas contas de reservas que se incrementaron como consecuencia do previsto no punto 2 e o destino daquela. Estes feitos poderán ser obxecto de comprobación durante este mesmo período, para o cal o suxeito pasivo deberá achegar a contabilidade e os oportunos soportes documentais que acrediten o cumprimento dos requisitos exixidos ao factor de esgotamento.

5. Os investimentos financiados por aplicación do factor de esgotamento non se poderán acoller ás deducións previstas no capítulo IV do título VI.

Artigo 104. Factor de esgotamento: incumprimento de requisitos.

1. Transcorrido o prazo de 10 anos sen se ter investido ou téndose investido inadecuadamente o importe correspondente, integrarase na base imponible do período impositivo concluído á expiración do dito prazo ou do exercicio en que se realizase a inadecuada disposición, debendo liquidarse os correspondentes xuros de demora que se devengarán desde o día en que finalice o período de pagamento voluntario da débeda correspondente ao período impositivo en que se realizou a correlativa redución.

2. No caso de liquidación da entidade ou de cambio do seu obxecto social, o importe pendente de aplicación do factor de esgotamento integrarase na base imponible na forma e cos efectos previstos no punto anterior.

3. Do mesmo modo se procederá nos casos de cesión ou alleamento total ou parcial, fusión ou transformación da entidade, salvo que a entidade resultante continuadora da actividade teña como obxecto social, exclusivamente, o establecido no artigo 102 desta lei e asuma o cumprimento dos requisitos necesarios para consolidar o beneficio desfrutado pola entidade transmitente ou transformada, nos mesmos termos en que viña figurando na entidade anterior.

Artigo 105. Titularidade compartida.

No caso de que varias sociedades teñan a titularidade compartida dun permiso de investigación ou dunha concesión de explotación, atribuiranse a cada unha das entidades copartícipes os ingresos, gastos, rendas derivadas da transmisión de elementos patrimoniais e investimen-

tos que lle sexan imputables, de acordo co seu grao de participación.

Artigo 106. Amortización de investimentos inmateriais e gastos de investigación. Compensación de bases impositivas negativas.

1. Os activos intanxibles e os gastos de natureza investigadora realizados en permisos e concesións vixentes, caducados ou extinguidos, consideraranse como activo inmaterial, desde o momento da súa realización, e poderanse amortizar cunha cota anual máxima do 50 por cento. Incluiranse neste concepto os traballos previos xeolóxicos, xeofísicos e sísmicos e as obras de acceso e preparación de terreos así como as sondaxes de exploración, avaliación e desenvolvemento e as operacións de reacondicionamento de pozos e conservación de xacigos.

Non existirá período máximo de amortización dos activos intanxibles e gastos de investigación.

2. Os elementos tanxibles do activo poderán ser amortizados, seguindo o criterio de «unidade de produción», conforme un plan aceptado pola Administración nos termos da alínea d) do punto 1 do artigo 11 desta lei.

3. As entidades a que se refire o artigo 102 desta lei compensarán as bases impositivas negativas mediante o procedemento de reducir as bases impositivas dos exercicios seguintes nun importe máximo anual do 50 por cento de cada unha daquelas.

Este procedemento de compensación de bases impositivas negativas substitúe o establecido no artigo 25 desta lei.

CAPÍTULO XI

Transparencia fiscal internacional

Artigo 107. Inclusión na base imponible de determinadas rendas positivas obtidas por entidades non residentes.

1. Os suxeitos pasivos incluírán na súa base imponible a renda positiva obtida por unha entidade non residente en territorio español, en canto a dita renda pertencese a algunha das clases previstas no punto 2 e se cumprisen as circunstancias seguintes:

a) Que por si soas ou conxuntamente con persoas ou entidades vinculadas no sentido do artigo 16 desta lei teñan unha participación igual ou superior ao 50 por cento no capital, os fondos propios, os resultados ou os dereitos de voto da entidade non residente en territorio español, na data do cerramento do exercicio social desta última.

A participación que teñan as entidades vinculadas non residentes en territorio español computarase polo importe da participación indirecta que determine nas persoas ou entidades vinculadas residentes en territorio español.

O importe da renda positiva a incluír determinarase en proporción á participación nos resultados e, no seu defecto, en proporción á participación no capital, os fondos propios ou os dereitos de voto.

b) Que o importe satisfeito pola entidade non residente en territorio español, imputable a algunha das clases de rendas previstas no punto 2 por razón de gravame de natureza idéntica ou análoga a este imposto, sexa inferior ao 75 por cento do que correspondese de acordo coas normas daquel.

2. Unicamente se incluírá na base imponible a renda positiva que proveña de cada unha das seguintes fontes:

a) Titularidade de bens inmobles rústicos e urbanos ou de dereitos reais que recaian sobre estes, salvo que estean afectos a unha actividade empresarial conforme o disposto nos artigos 25 e 27 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, ou cedidos en uso a entidades non residentes, pertencentes ao mesmo grupo de sociedades da titular, no sentido do artigo 42 do Código de comercio.

b) Participación en fondos propios de calquera tipo de entidade e cesión a terceiros de capitais propios, nos termos previstos no artigo 23.1 e 2 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.

Non se entenderá incluída nesta alínea b) a renda positiva que proceda dos seguintes activos financeiros:

1.º Os tidos para dar cumprimento a obrigas legais e regulamentarias orixinadas polo exercicio de actividades empresariais.

2.º Os que incorporen dereitos de crédito nados de relacións contractuais establecidas como consecuencia do desenvolvemento de actividades empresariais.

3.º Os tidos como consecuencia do exercicio de actividades de intermediación en mercados oficiais de valores.

4.º Os tidos por entidades de crédito e aseguradoras como consecuencia do exercicio das súas actividades, sen prexuízo do establecido na alínea c).

A renda positiva derivada da cesión a terceiros de capitais propios entenderase que procede da realización de actividades crediticias e financeiras a que se refire a alínea c), cando o cedente e o cesionario pertencen a un grupo de sociedades no sentido do artigo 42 do Código de comercio e os ingresos do cesionario procedan, polo menos no 85 por cento, do exercicio de actividades empresariais.

c) Actividades crediticias, financeiras, aseguradoras e de prestación de servizos, excepto os directamente relacionados con actividades de exportación, realizadas, directa ou indirectamente, con persoas ou entidades residentes en territorio español e vinculadas no sentido do artigo 16, en canto determinen gastos fiscalmente deducibles nas ditas entidades residentes.

Non se incluírá a renda positiva cando máis do 50 por cento dos ingresos derivados das actividades crediticias, financeiras, aseguradoras ou de prestación de servizos, excepto os directamente relacionados con actividades de exportación, realizadas pola entidade non residente procedan de operacións efectuadas con persoas ou entidades non vinculadas no sentido do artigo 16.

d) Transmisión dos bens e dereitos referidos nas alíneas a) e b) que xere rendas.

Non se incluírán as rendas previstas nas alíneas a), b) e d) anteriores, obtidas pola entidade non residente, en canto procedan ou deriven de entidades nas cales participe, directa ou indirectamente, en máis do cinco por cento, cando se cumpran os dous requisitos seguintes:

1.º Que a entidade non residente dirixa e xestione as participacións, mediante a correspondente organización de medios materiais e persoais.

2.º Que os ingresos das entidades das cales se obtéñan as rendas procedan, polo menos no 85 por cento, do exercicio de actividades empresariais.

Para estes efectos entenderase que proceden do exercicio de actividades empresariais as rendas previstas nas alíneas a), b) e d) que tiveron a súa orixe en entidades que cumpran o requisito do parágrafo 2.º anterior e estean participadas, directa ou indirectamente, en máis do cinco por cento pola entidade non residente.

3. Non se incluírán as rendas previstas nas alíneas a), b) e d) do punto anterior cando a suma dos seus importes sexa inferior ao 15 por cento da renda total

ou ao catro por cento dos ingresos totais da entidade non residente.

Os límites establecidos no parágrafo anterior poderanse referir á renda ou aos ingresos obtidos polo conxunto das entidades non residentes en territorio español pertencentes a un grupo de sociedades no sentido do artigo 42 do Código de comercio.

En ningún caso se incluírá unha cantidade superior á renda total da entidade non residente.

4. Non se incluírán as rendas a que fai referencia o número 2 deste artigo cando correspondan con gastos fiscalmente non deducibles de entidades residentes en España.

5. Estarán obrigadas á inclusión as entidades residentes en territorio español comprendidas na alínea a) do punto 1 que participen directamente na entidade non residente ou ben indirectamente a través doutra ou doutras entidades non residentes. Neste último caso o importe da renda positiva será o correspondente á participación indirecta.

6. A inclusión realizarase no período impositivo que comprenda o día en que a entidade non residente en territorio español conclúise o seu exercicio social, que, para estes efectos, non se poderá entender de duración superior a 12 meses, salvo que o suxeito pasivo opte por realizar a dita inclusión no período impositivo que comprenda o día en que se aproben as contas correspondentes ao dito exercicio, sempre que non transcorren máis de seis meses contados a partir da data da súa conclusión.

A opción manifestarase na primeira declaración do imposto en que teña que producir efecto e deberase manter durante tres anos.

7. O importe da renda positiva a incluír na base imponible calcularase de acordo cos principios e criterios establecidos nesta lei e nas restantes disposicións relativas a este imposto para a determinación da base imponible. Entenderase por renda total o importe da base imponible que resulte de aplicar estes mesmos criterios e principios.

Para estes efectos utilizarase o tipo de cambio vixente no momento do cerramento do exercicio social da entidade non residente en territorio español.

8. Non se integrarán na base imponible os dividendos ou participacións en beneficios na parte que corresponda á renda positiva que fose incluída na base imponible. O mesmo tratamento se aplicará aos dividendos á conta.

En caso de distribución de reservas atenderase á designación contida no acordo social, entendéndose aplicadas as últimas cantidades aboadas ás ditas reservas.

Unha mesma renda positiva soamente poderá ser obxecto de inclusión por unha soa vez, calquera que sexa a forma e a entidade en que se manifeste.

9. Serán deducibles da cota íntegra os seguintes conceptos:

a) Os impostos ou gravames de natureza idéntica ou análoga a este imposto, efectivamente satisfeitos, na parte que corresponda á renda positiva incluída na base imponible.

Consideraranse como impostos efectivamente satisfeitos os pagados tanto pola entidade non residente como polas súas sociedades participadas, sempre que sobre estas teña aquela a porcentaxe de participación establecida no artigo 32.2 desta lei.

b) O imposto ou gravame efectivamente satisfeito no estranxeiro por razón da distribución dos dividendos ou participacións en beneficios, sexa conforme un convenio para evitar a dobre imposición ou de acordo coa lexislación interna do país ou territorio de que se trate, na parte que corresponda á renda positiva incluída con anterioridade na base imponible.

Cando a participación sobre a entidade non residente sexa indirecta a través doutra ou doutras entidades non residentes, deducirase o imposto ou gravame de natureza idéntica ou análoga a este imposto efectivamente satisfeito por aquela ou aquelas na parte que corresponda á renda positiva incluída con anterioridade na base imponible.

Estas deducións practicaranse aínda que os impostos correspondan a períodos impositivos distintos a aquel en que se realizou a inclusión.

En ningún caso se deducirán os impostos satisfeitos en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais.

A suma das deducións das alíneas a) e b) non poderá exceder da cota íntegra que en España corresponda pagar pola renda positiva incluída na base imponible.

10. Para calcular a renda derivada da transmisión da participación, directa ou indirecta, o valor de adquisición incrementarase no importe da renda positiva que, sen efectiva distribución, fose incluída na base imponible dos socios como rendas das súas accións ou participacións no período de tempo comprendido entre a súa adquisición e transmisión.

No caso de sociedades que, segundo o disposto nesta lei, deberan ser consideradas como patrimoniais, o valor de transmisión que se computará será, como mínimo, o teórico resultante do último balance cerrado, unha vez substituído o valor contable dos activos polo valor que terían para efectos do imposto sobre o patrimonio ou polo valor normal de mercado se este fose inferior.

11. Os suxeitos pasivos a que lles sexa de aplicación o previsto neste artigo deberán presentar conxuntamente coa declaración por este imposto os seguintes datos relativos á entidade non residente en territorio español:

- a) Nome ou razón social e lugar do domicilio social.
- b) Relación de administradores.
- c) Balance e conta de perdas e ganancias.
- d) Importe da renda positiva que deba ser incluída na base imponible.
- e) Xustificación dos impostos satisfeitos respecto da renda positiva que deba ser incluída na base imponible.

12. Cando a entidade participada resida nun país ou territorio cualificado como paraíso fiscal presumirase que:

- a) Se cumpre a circunstancia prevista na alínea b) do punto 1.
- b) A renda obtida pola entidade participada procede das fontes de renda a que se refire o punto 2.
- c) A renda obtida pola entidade participada é o 15 por cento do valor de adquisición da participación.

As presuncións contidas nos parágrafos anteriores admitirán proba en contrario.

As presuncións contidas nos parágrafos anteriores non se aplicarán cando a entidade participada consolide as súas contas, de acordo co previsto no artigo 42 do Código de comercio, con algunha ou algunhas das entidades obrigadas á inclusión.

13. O establecido neste artigo entenderase sen prexuízo do previsto nos artigos 3 e 7.2 desta lei.

14. Para os efectos deste artigo entenderase que o grupo de sociedades a que se refire o artigo 42 do Código de comercio é o previsto nas seccións 1.ª e 2.ª do capítulo primeiro das normas para a formulación das contas anuais consolidadas aprobadas polo Real decreto 1815/1991, do 20 de decembro.

15. O previsto neste artigo non será de aplicación cando a entidade non residente en territorio español sexa residente noutro Estado membro da Unión Europea, salvo que resida nun territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.

CAPÍTULO XII

Incentivos fiscais para as empresas de reducida dimensión

Artigo 108. *Ámbito de aplicación: cifra de negocios.*

1. Os incentivos fiscais establecidos neste capítulo aplicaranse sempre que o importe neto da cifra de negocios habida no período impositivo inmediato anterior sexa inferior a 6 millóns de euros.

2. Cando a entidade fose de nova creación, o importe da cifra de negocios referirase ao primeiro período impositivo en que se desenvolva efectivamente a actividade. Se o período impositivo inmediato anterior tivese unha duración inferior ao ano, ou a actividade se desenvolve durante un prazo tamén inferior, o importe neto da cifra de negocios elevarase ao ano.

3. Cando a entidade forme parte dun grupo de sociedades no sentido do artigo 42 do Código de comercio, o importe neto da cifra de negocios referirase ao conxunto de entidades pertencentes ao dito grupo. Igualmente se aplicará este criterio cando unha persoa física por si soa ou conxuntamente con outras persoas físicas unidas por vínculos de parentesco en liña directa ou colateral, consanguínea ou por afinidade, ata o segundo grao inclusive, se encontren con relación a outras entidades das cales sexan socios nalgún dos casos a que se refire o artigo 42 do Código de comercio.

Para os efectos do disposto neste punto, entenderase que os casos do artigo 42 do Código de comercio son os recollidos na sección 1.ª do capítulo I das normas para a formulación das contas anuais consolidadas, aprobadas polo Real decreto 1815/1991, do 20 de decembro.

Artigo 109. *Liberdade de amortización.*

1. Os elementos do inmovilizado material novos, postos á disposición do suxeito pasivo no período impositivo en que se cumpran as condicións do artigo anterior, poderán ser amortizados libremente sempre que, durante os vinte e catro meses seguintes á data do inicio do período impositivo en que os bens adquiridos entren en funcionamento, o cadro de persoal medio total da empresa se incremente respecto do cadro de persoal medio dos 12 meses anteriores, e o dito incremento se manteña durante un período adicional doutros vinte e catro meses.

A contía do investimento que se poderá beneficiar do réxime de liberdade de amortización será a que resulte de multiplicar a cifra de 90.151,82 euros polo referido incremento calculado con dous decimais.

Para o cálculo do cadro de persoal medio total da empresa e do seu incremento tomaranse as persoas empregadas, nos termos que dispoña a lexislación laboral, tendo en conta a xornada contratada en relación á xornada completa.

A liberdade de amortización será aplicable desde a entrada en funcionamento dos elementos que se poidan acoller a ela.

2. O réxime previsto no punto anterior tamén será de aplicación aos elementos encargados en virtude dun contrato de execución de obra suscrito no período impositivo, sempre que a súa posta á disposición sexa dentro dos 12 meses seguintes á súa conclusión.

3. O previsto nos dous puntos anteriores será igualmente de aplicación aos elementos do inmovilizado material construídos pola propia empresa.

4. A liberdade de amortización será incompatible cos seguintes beneficios fiscais:

- a) A bonificación por actividades exportadoras, respecto dos elementos en que se invistan os beneficios obxecto daquela.

b) O reinvestimento de beneficios extraordinarios, a exención por reinvestimento e a dedución por reinvestimento de beneficios extraordinarios, respecto dos elementos en que se reinvesta o importe da transmisión.

5. En caso de transmisión de elementos que gozaen de liberdade de amortización, unicamente poderá acollerse á exención por reinvestimento a renda obtida por diferenza entre o valor de transmisión e o seu valor contable, unha vez corrixida no importe da depreciación monetaria.

6. No suposto de que se incumprise a obriga de incrementar ou manter o cadro de persoal deberase proceder a ingresar a cota íntegra que correspondese á cantidade deducida en exceso máis os xuros de demora correspondentes.

O ingreso da cota íntegra e dos xuros de demora realizarase conxuntamente coa autoliquidación correspondente ao período impositivo en que se incumprise unha ou outra obriga.

7. O previsto neste artigo tamén será de aplicación aos elementos do inmovilizado material novos obxecto dun contrato de arrendamento financeiro, a condición de que se exerza a opción de compra.

Artigo 110. Liberdade de amortización para investimentos de escaso valor.

Os elementos do inmovilizado material novos postos á disposición do suxeito pasivo no período impositivo en que se cumpran as condicións do artigo 108 desta lei, cuxo valor unitario non exceda de 601,01 euros, poderanse amortizar libremente, ata o límite de 12.020,24 euros referido ao período impositivo.

Artigo 111. Amortización do inmovilizado material novo e do inmovilizado inmaterial.

1. Os elementos do inmovilizado material novos, así como os elementos do inmovilizado inmaterial, postos á disposición do suxeito pasivo no período impositivo en que se cumpran as condicións do artigo 108 desta lei, poderanse amortizar en función do coeficiente que resulte de multiplicar por 1,5 o coeficiente de amortización lineal máximo previsto nas táboas de amortización oficialmente aprobadas.

2. O réxime previsto no punto anterior tamén será de aplicación aos elementos encargados en virtude dun contrato de execución de obra suscrito no período impositivo, sempre que a súa posta á disposición sexa dentro dos 12 meses seguintes á súa conclusión.

3. O previsto nos dous puntos anteriores será igualmente de aplicación aos elementos do inmovilizado material ou inmaterial construídos ou producidos pola propia empresa.

4. O réxime de amortización previsto neste artigo será compatible con calquera beneficio fiscal que puidese proceder por razón dos elementos patrimoniais suxeitos a ela.

5. Os elementos do inmovilizado inmaterial a que se refiren os números 4 e 5 do artigo 11 desta lei, sempre que se cumpran os requisitos establecidos neles, adquiridos no período impositivo en que se cumpran as condicións do artigo 108 desta lei, poderanse amortizar nun 150 por cento da amortización que resulte de aplicar estes puntos.

6. A dedución do exceso da cantidade amortizable resultante do previsto neste artigo respecto da depreciación efectivamente habida non estará condicionada á súa imputación contable á conta de perdas e ganancias.

Artigo 112. Dotación por posibles insolvencias de debedores.

1. No período impositivo en que se cumpran as condicións do artigo 108 desta lei, será deducible unha dota-

ción para a cobertura do risco derivado das posibles insolvencias ata o límite do 1 por cento sobre os debedores existentes no momento da conclusión do período impositivo.

2. Os debedores sobre os que se dotase a provisión por insolvencias establecida no artigo 12.2 desta lei e aqueles outros cuxas dotacións non teñan o carácter de deducibles segundo o disposto no dito artigo, non se incluírán entre os debedores referidos no punto anterior.

3. O saldo da provisión dotada de acordo co previsto no número 1 non poderá exceder o límite citado no dito número.

4. As dotacións para a cobertura do risco derivado das posibles insolvencias dos debedores, efectuadas nos períodos impositivos en que se deixasen de cumprir as condicións do artigo 108 desta lei, non serán deducibles ata o importe do saldo da provisión a que se refire o número 1.

Artigo 113. Amortización de elementos patrimoniais obxecto de reinvestimento.

1. Os elementos do inmovilizado material afectos a explotacións económicas en que se materialice o reinvestimento do importe obtido na transmisión onerosa de elementos do inmovilizado material, tamén afectos a explotacións económicas, realizada no período impositivo en que se cumpran as condicións do artigo 108 desta lei, poderanse amortizar en función do coeficiente que resulte de multiplicar por 3 o coeficiente de amortización lineal máximo previsto nas táboas de amortización oficialmente aprobadas. O reinvestimento deberase realizar dentro do prazo a que se refire o número 4 do artigo 42 desta lei.

2. Cando o importe investido sexa superior ou inferior ao obtido na transmisión, a amortización a que se refire o punto anterior aplicarase só sobre o importe da dita transmisión que sexa obxecto de reinvestimento.

3. A dedución do exceso de cantidade amortizable resultante do previsto neste artigo respecto da depreciación efectivamente habida, non estará condicionada á súa imputación contable na conta de perdas e ganancias.

Artigo 114. Tipo de gravame.

As entidades que cumpran as previsións previstas no artigo 108 desta lei tributarán de acordo coa seguinte escala, excepto se de acordo co previsto no artigo 28 desta lei deben tributar a un tipo diferente do xeral:

a) Pola parte de base imponible comprendida entre 0 e 90.151,81 euros, ao tipo do 30 por cento.

b) Pola parte de base imponible restante, ao tipo do 35 por cento.

Cando o período impositivo teña unha duración inferior ao ano, a parte da base imponible que tributará ao tipo do 30 por cento será a resultante de aplicar a 90.151,81 euros a proporción en que se encontren o número de días do período impositivo entre 365 días, ou a base imponible do período impositivo cando esta for inferior.

CAPÍTULO XIII

Réxime fiscal de determinados contratos de arrendamento financeiro

Artigo 115. Contratos de arrendamento financeiro.

1. O previsto neste artigo aplicarase aos contratos de arrendamento financeiro a que se refire o número 1 da disposición adicional sétima da Lei 26/1988, do 29

de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito.

2. Os contratos a que se refire o punto anterior terán unha duración mínima de dous anos cando teñan por obxecto bens mobles e de 10 anos cando teñan por obxecto bens inmobles ou establecementos industriais. Non obstante, regulamentariamente, para evitar prácticas abusivas, poderanse establecer outros prazos mínimos de duración en función das características dos distintos bens que poidan constituír o seu obxecto.

3. As cotas de arrendamento financeiro deberán aparecer expresadas nos respectivos contratos diferenciando a parte que corresponda á recuperación do custo do ben pola entidade arrendadora, excluído o valor da opción de compra e a carga financeira exixida por ela, todo isto sen prexuízo da aplicación do gravame indirecto que corresponda.

4. O importe anual da parte das cotas de arrendamento financeiro correspondente á recuperación do custo do ben deberá permanecer igual ou ter carácter crecente durante o período contractual.

5. Terá, en todo caso, a consideración de gasto fiscalmente deducible a carga financeira satisfeita á entidade arrendadora.

6. A mesma consideración terá a parte das cotas de arrendamento financeiro satisfeitas correspondente á recuperación do custo do ben, salvo no caso de que o contrato teña por obxecto terreos, soares e outros activos non amortizables. No caso de que tal condición concorra só nunha parte do ben obxecto da operación, poderase deducir unicamente a proporción que corresponda aos elementos susceptibles de amortización, que deberá ser expresada diferenciadamente no respectivo contrato.

O importe da cantidade deducible de acordo co disposto no punto anterior non poderá ser superior ao resultado de aplicar ao custo do ben o duplo do coeficiente de amortización lineal segundo táboas de amortización oficialmente aprobadas que corresponda ao citado ben. O exceso será deducible nos períodos impositivos sucesivos, respectando igual límite. Para o cálculo do citado límite terase en conta o momento da posta en condicións de funcionamento do ben. Tratándose dos suxeitos pasivos a que se refire o capítulo XII do título VII, tomarase o duplo do coeficiente de amortización lineal segundo táboas de amortización oficialmente aprobadas multiplicado por 1,5.

7. A dedución das cantidades a que se refire o punto anterior non estará condicionada á súa imputación contable na conta de perdas e ganancias.

8. As entidades arrendadoras deberán amortizar o custo de todos e cada un dos bens adquiridos para o seu arrendamento financeiro, deducido o valor consignado en cada contrato para o exercicio da opción de compra, no prazo de vixencia estipulado para o respectivo contrato.

9. O previsto no artigo 11.3 desta lei non será de aplicación aos contratos de arrendamento financeiro regulados neste artigo.

10. Os elementos do inmovilizado material novos que sexan obxecto dun contrato de arrendamento financeiro poderán desfrutar do incentivo fiscal previsto no número 2 da disposición derradeira terceira, nos termos que se prevexan na correspondente Lei de orzamentos xerais do Estado.

11. O Ministerio de Facenda poderá determinar, segundo o procedemento que regulamentariamente se estableza, o momento temporal a que se refire o número 6, atendendo ás peculiaridades do período de contratación ou da construción do ben, así como ás singularidades da súa utilización económica, sempre que a dita determinación non afecte o cálculo da base im-

ponible derivada da utilización efectiva do ben, nin as rendas derivadas da súa transmisión que se deban determinar segundo as regras do réxime xeral do imposto ou do réxime especial previsto no capítulo VIII do título VII desta lei.

CAPÍTULO XIV

Réxime das entidades de tenza de valores estranxeiros

Artigo 116. *Entidades de tenza de valores estranxeiros.*

1. Poderanse acoller ao réxime previsto neste capítulo as entidades cuxo obxecto social comprenda a actividade de xestión e administración de valores representativos dos fondos propios de entidades non residentes en territorio español, mediante a correspondente organización de medios materiais e persoais.

Os valores ou participacións representativos da participación no capital da entidade de tenza de valores estranxeiros deberán ser nominativos.

As entidades sometidas aos réximes especiais das agrupacións de interese económico, españolas e europeas, e de unións temporais de empresas ou de sociedades patrimoniais non se poderán acoller ao réxime deste capítulo.

2. A opción polo réxime das entidades de tenza de valores estranxeiros deberase comunicar ao Ministerio de Facenda. O réxime aplicarase ao período impositivo que finalice con posterioridade á dita comunicación e aos sucesivos que conclúan antes de que se comunique ao Ministerio de Facenda a renuncia ao réxime.

Reglamentariamente poderanse establecer os requisitos da comunicación e o contido da información que hai que subministrar con ela.

Artigo 117. *Rendas derivadas da tenza de valores representativos dos fondos propios de entidades non residentes en territorio español.*

Os dividendos ou participacións en beneficios de entidades non residentes en territorio español, así como as rendas derivadas da transmisión da participación correspondente, poderán desfrutar da exención para evitar a dobre imposición económica internacional nas condicións e cos requisitos previstos no artigo 21 desta lei.

Para os efectos de aplicar a exención, o requisito de participación mínima a que se refire a alínea a) do número 1 do artigo 21 considerarase cumprido cando o valor de adquisición da participación sexa superior a 6 millóns de euros. A participación indirecta da entidade de tenza de valores estranxeiros sobre as súas filiais de segundo ou ulterior nivel, para efectos de aplicar o previsto no artigo 21.1.c).2.º desta lei, deberá respectar a porcentaxe mínima do cinco por cento, salvo que estas filiais reúnan as circunstancias a que se refire o artigo 42 do Código de comercio para formar parte do mesmo grupo de sociedades coa entidade estranxeira directamente participada e formulen estados contables consolidados.

Artigo 118. *Distribución de beneficios. Transmisión da participación.*

1. Os beneficios distribuídos con cargo ás rendas exentas a que se refire o artigo anterior recibirán o seguinte tratamento:

a) Cando o perceptor sexa unha entidade suxeita a este imposto, os beneficios percibidos darán dereito á dedución por dobre imposición de dividendos nos termos establecidos no artigo 30 desta lei.

b) Cando o perceptor sexa contribuínte do imposto sobre a renda das persoas físicas, o beneficio distribuído

non dará dereito á dedución por dobre imposición de dividendos, pero poderase aplicar a dedución por dobre imposición internacional nos termos previstos no artigo 82 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, respecto dos impostos pagados no estranxeiro pola entidade de tenza de valores e que correspondan ás rendas exentas que contribuísen á formación dos beneficios percibidos.

c) Cando o perceptor sexa unha entidade ou persoa física non residente en territorio español, o beneficio distribuído non se entenderá obtido en territorio español. Cando se trate dun establecemento permanente situado en territorio español, aplicarase o disposto na alínea a). A distribución da prima de emisión terá o tratamento previsto neste parágrafo para a distribución de beneficios. Para estes efectos, entenderase que o primeiro beneficio distribuído procede de rendas exentas.

2. As rendas obtidas na transmisión da participación na entidade de tenza de valores ou nos supostos de separación do socio ou liquidación da entidade recibirán o seguinte tratamento:

a) Cando o perceptor sexa unha entidade suxeita a este imposto ou un establecemento permanente situado en territorio español, e cumpra o requisito de participación na entidade de tenza de valores estranxeiros establecido no número 5 do artigo 30 desta lei, poderá aplicar a dedución por dobre imposición interna nos termos previstos no dito artigo. No mesmo suposto, poderá aplicar a exención prevista no artigo 21 desta lei a aquela parte da renda obtida que corresponda con diferenzas de valor imputables ás participacións en entidades non residentes en relación coas cales a entidade de tenza de valores estranxeiros cumpra os requisitos establecidos no citado artigo 21 para a exención das rendas de fonte estranxeira.

b) Cando o perceptor sexa unha entidade ou persoa física non residente en territorio español, non se entenderá obtida en territorio español a renda que corresponda coas reservas dotadas con cargo ás rendas exentas a que se refire o artigo 21 ou con diferenzas de valor imputables ás participacións en entidades non residentes que cumpran os requisitos a que se refire o dito artigo para a exención das rendas de fonte estranxeira.

3. A entidade de tenza de valores deberá mencionar na memoria o importe das rendas exentas e os impostos pagados no estranxeiro correspondentes a estas, así como facilitar aos seus socios a información necesaria para que estes poidan cumprir o previsto nos puntos anteriores.

4. O disposto na alínea c) do número 1 e na alínea b) do número 2 deste artigo non se aplicará cando o perceptor da renda resida nun país ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.

Artigo 119. *Aplicación deste réxime.*

1. O disfrute do réxime estará condicionado ao cumprimento dos supostos de feito relativos a el, que deberán ser probados polo suxeito pasivo a requirimento da Administración tributaria.

2. As achegas non pecuniarias dos valores representativos dos fondos propios de entidades non residentes en territorio español desfrutarán do réxime previsto no artigo 94 desta lei, calquera que sexa a porcentaxe de participación na entidade de tenza de valores que estas contribucións confiran, sempre que as rendas derivadas deses valores poidan desfrutar do réxime establecido no artigo 21 desta lei.

CAPÍTULO XV

Réxime de entidades parcialmente exentas

Artigo 120. *Ámbito de aplicación.*

Este réxime aplicarase ás entidades a que se refire o artigo 9, número 3, desta lei.

Artigo 121. *Rendas exentas.*

1. Estarán exentas as seguintes rendas obtidas polas entidades que se citan no artigo anterior:

a) As que procedan da realización de actividades que constitúan o seu obxecto social ou finalidade específica.

Para efectos da aplicación deste réxime á entidade de dereito público Portos do Estado e ás autoridades portuarias considerarase que non proceden da realización de explotacións económicas os ingresos de natureza tributaria e os procedentes do exercicio da potestade sancionadora e da actividade administrativa realizadas polas autoridades portuarias, así como os procedentes da actividade de coordinación e control de eficiencia do sistema portuario realizada polo ente público Portos do Estado.

b) As derivadas de adquisicións e de transmisións a título lucrativo, sempre que unhas e outras se obteñan ou realicen en cumprimento do seu obxecto ou finalidade específica.

c) As que se poñan de manifesto na transmisión onerosa de bens afectos á realización do obxecto ou finalidade específica cando o total produto obtido se destine a novos investimentos relacionados co dito obxecto ou finalidade específica.

Os novos investimentos deberanse realizar dentro do prazo comprendido entre o ano anterior á data da entrega ou posta á disposición do elemento patrimonial e os tres anos posteriores e manterse no patrimonio da entidade durante sete anos, excepto que a súa vida útil conforme o método de amortización, dos admitidos no artigo 11.1 desta lei, que se aplique fose inferior.

En caso de non se realizar o investimento dentro do prazo sinalado, a parte de cota íntegra correspondente á renda obtida ingresarase, ademais dos xuros de demora, conxuntamente coa cota correspondente ao período impositivo en que venceu aquel.

A transmisión dos ditos elementos antes do termo do mencionado prazo determinará a integración na base imponible da parte de renda non gravada, salvo que o importe obtido sexa obxecto dun novo reinvestimento.

2. A exención a que se refire o número anterior non alcanzará aos rendementos de explotacións económicas, nin ás rendas derivadas do patrimonio, nin ás rendas obtidas en transmisións, distintas das sinaladas nel.

3. Consideraranse rendementos dunha explotación económica todos aqueles que, procedendo do traballo persoal e do capital conxuntamente, ou dun só destes factores, supoñan por parte do suxeito pasivo a ordenación por conta propia dos medios de produción e de recursos humanos ou dun de ambos coa finalidade de intervir na produción ou distribución de bens ou servizos.

Artigo 122. *Determinación da base imponible.*

1. A base imponible determinarase aplicando as normas previstas no título IV desta lei.

2. Non terán a consideración de gastos fiscalmente deducibles, ademais dos establecidos no artigo 14 desta lei, os seguintes:

a) Os gastos imputables exclusivamente ás rendas exentas. Os gastos parcialmente imputables ás rendas

non exentas serán deducibles na porcentaxe que representen os ingresos obtidos no exercicio de explotacións económicas non exentas respecto dos ingresos totais da entidade.

b) As cantidades que constitúan aplicación de resultados e, en particular, dos que se destinen ao sostemento das actividades exentas a que se refire a alínea a) do número 1 do artigo anterior.

CAPÍTULO XVI

Réxime das comunidades titulares de montes veciñais en man común

Artigo 123. *Réxime das comunidades titulares de montes veciñais en man común.*

1. A base imponible correspondente ás comunidades titulares de montes veciñais en man común reducirase no importe dos beneficios do exercicio que se apliquen a:

a) Investimentos para a conservación, mellora, protección, acceso e servizos destinados ao uso social a que o monte estea destinado.

b) Financiamento de obras de infraestrutura e servizos públicos, de interese social.

A aplicación do beneficio ás indicadas finalidades deberase efectuar no propio período impositivo ou nos tres seguintes. En caso de non se realizar o investimento dentro do prazo sinalado, a parte da cota íntegra correspondente aos beneficios non aplicados efectivamente aos investimentos descritos, xunto cos xuros de demora, ingresarase conxuntamente coa cota correspondente ao período impositivo en que venceu o dito prazo.

A Administración tributaria, na comprobación do destino dos investimentos indicados, poderá solicitar os informes que precise das administracións autonómicas e locais competentes.

2. As comunidades titulares de montes veciñais en man común tributarán ao tipo impositivo previsto no número 2 do artigo 28 desta lei.

3. As comunidades titulares de montes veciñais en man común non estarán obrigadas a presentar declaración por este imposto naqueles períodos impositivos en que non obteñan ingresos sometidos a este, nin incorran en gasto ningún, nin realicen os investimentos a que se refire o número 1.

4. Os partícipes ou membros das comunidades titulares de montes veciñais en man común integrarán na base do imposto sobre a renda das persoas físicas as cantidades que lles sexan efectivamente distribuídas pola comunidade. Estes ingresos terán o tratamento previsto para as participacións en beneficios de entidades no número 1 do artigo 23 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, e resultaranlles aplicables as porcentaxes correspondentes ás entidades do artigo 28.2 desta lei.

CAPÍTULO XVII

Réxime das entidades navieiras en función da tonelaxe

Artigo 124. *Ámbito de aplicación.*

1. Poderanse acoller ao réxime especial previsto neste capítulo as entidades inscritas nalgún dos rexistros de empresas navieiras referidos na Lei 27/1992, do 24 de novembro, de portos do Estado e da mariña mercante, cuxa actividade comprenda a explotación de buques propios ou arrendados.

2. Os buques cuxa explotación posibilita a aplicación do citado réxime deben reunir os seguintes requisitos:

a) Estaren xestionados estratéxica e comercialmente desde España ou desde o resto da Unión Europea. Para estes efectos, enténdese por xestión estratéxica e comercial, a asunción polo propietario do buque ou polo arrendatario, do control e risco da actividade de navegación marítima ou de traballos no mar.

b) Seren buques aptos para a navegación en mar aberto e estaren destinados exclusivamente a algunha das seguintes actividades:

Transporte de mercadorías.

Transporte de pasaxeiros.

Actividades de salvamento, remolque e outros servizos prestados necesariamente en mar aberto.

3. Non se poderán acoller ao presente réxime os buques destinados, directa ou indirectamente, a actividades pesqueiras, deportivas, de dragaxe e os de recreo.

Artigo 125. *Determinación da base imponible polo método de estimación obxectiva.*

1. As entidades acollidas a este réxime determinarán a parte de base imponible que se corresponda coa explotación ou titularidade dos buques que reúnan os requisitos do artigo anterior, aplicando ás toneladas de rexistro neto de cada un dos ditos buques a seguinte escala:

Toneladas de rexistro neto	Importe diario por cada 100 toneladas — Euros
Entre 0 e ata 1.000	0,90
Entre 1.001 e ata 10.000	0,70
Entre 10.001 e ata 25.000	0,40
Desde 25.001	0,20

Para a aplicación da escala tomaranse os días do período impositivo en que os buques estean á disposición do suxeito pasivo, excluíndo os días en que non estean operativos como consecuencia de reparacións ordinarias ou extraordinarias.

A aplicación deste réxime deberá abranguer a totalidade dos buques do solicitante que cumpran os requisitos daquel, e os buques que se adquiran ou arrenden con posterioridade á autorización, sempre que cumpran estes requisitos, podéndose acoller a el buques tomados en fretaxe, sempre que a suma da súa tonelaxe neta non supere o 75 por cento do total da frota da entidade ou, se é o caso, do grupo fiscal suxeito ao réxime. No caso de entidades que tributen no réxime de consolidación fiscal a solicitude deberá estar referida a todas as entidades do grupo fiscal que cumpran os requisitos do artigo 124.

2. A renda positiva ou negativa que, se é o caso, se poña de manifesto como consecuencia da transmisión dun buque afecto a este réxime, considerarase integrada na base imponible calculada de acordo co punto anterior.

Non obstante o establecido no parágrafo anterior, cando se trate de buques cuxa titularidade xa se tiña cando se accedeu a este réxime especial, ou de buques usados adquiridos unha vez comezada a súa aplicación, procederase do seguinte modo:

No primeiro exercicio en que sexa de aplicación o réxime ou en que se adquirisen os buques usados, dotarase unha reserva indispoñible por un importe equiva-

lente á diferenza positiva existente entre o valor normal de mercado e o valor neto contable de cada un dos buques afectados por esta regra, ou ben especificarase a citada diferenza, separadamente para cada un dos buques e durante todos os exercicios en que se manteña a titularidade destes, na memoria das súas contas anuais. No caso de buques adquiridos mediante unha operación á que se aplicase o réxime especial do capítulo VIII do título VII desta lei, o valor neto contable determinarase partindo do valor de adquisición polo que figurase na contabilidade da entidade transmitente.

O incumprimento da obriga de non disposición da reserva ou da obriga de mención na memoria constituirá infracción tributaria grave, sancionándose cunha multa pecuniaria proporcional do cinco por cento do importe da citada diferenza.

A sanción imposta de acordo co previsto neste punto reducirase conforme o disposto no número 3 do artigo 188 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

O importe da citada reserva positiva, xunto coa diferenza positiva existente na data da transmisión entre a amortización fiscal e contable do buque alleado, engadirase á base imponible a que se refire a regra primeira deste artigo cando se producise a mencionada transmisión. De igual modo procederase se o buque se transmite, de forma directa ou indirecta, con ocasión dunha operación á que resulte de aplicación o réxime especial do capítulo VIII do título VII desta lei.

3. A parte de base imponible determinada segundo o número 1 deste artigo non poderá ser compensada con bases impositivas negativas derivadas do resto das actividades da entidade naveira, nin do exercicio en curso nin dos anteriores, nin tampouco coas bases impositivas pendentes de compensar no momento de aplicación deste réxime.

4. A determinación da parte de base imponible que corresponda ao resto de actividades do suxeito pasivo realizarase aplicando o réxime xeral do imposto, tendo en conta exclusivamente as rendas procedentes delas.

Esta parte de base imponible estará integrada por todos os ingresos que non procedan exclusivamente da explotación ou titularidade dos buques incluídos neste réxime, polos gastos directamente relacionados coa obtención destes, así como pola parte dos gastos xerais de administración que proporcionalmente correspondan á cifra de negocio xerada por estas actividades.

Para os efectos do cumprimento deste réxime, a entidade deberá dispor dos rexistros contables necesarios para poder determinar os ingresos e gastos, directos ou indirectos, correspondentes a cada un dos buques acollidos a este, así como os activos afectos á súa explotación.

Artigo 126. *Tipo de gravame e cota.*

1. En todo caso, resultará de aplicación o tipo xeral de gravame previsto no parágrafo primeiro do artigo 28 desta lei.

2. A parte da cota íntegra atribuíble á parte de base imponible determinada segundo o disposto no número 1 do artigo 125 non se poderá reducir pola aplicación de ningún tipo de dedución ou bonificación. Así mesmo, a adquisición dos buques que se afecten ao presente réxime non suporá a aplicación de ningún incentivo nin dedución fiscal.

A parte de cota íntegra que proceda do resto de base imponible non se poderá minorar pola aplicación de deducións xeradas pola adquisición dos buques referidos antes da súa afectación ao réxime regulado neste capítulo.

Artigo 127. *Pagamentos fraccionados.*

Os suxeitos pasivos que se acollan ao presente réxime deberán efectuar pagamentos fraccionados de acordo

coa modalidade establecida no número 3 do artigo 45 desta lei aplicada sobre a base imponible calculada conforme as regras establecidas no artigo 125 e aplicando a porcentaxe a que se refire o artigo 126, sen computar ningunha dedución sobre a parte de cota derivada da parte de base imponible determinada segundo o disposto no número 1 do artigo 125.

Artigo 128. *Aplicación do réxime.*

1. O réxime tributario previsto neste capítulo aplicarase da seguinte forma:

a) A súa aplicación estará condicionada á autorización polo Ministerio de Facenda, logo de solicitude do suxeito pasivo. Esta autorización concederase por un período de 10 anos a partir da data que estableza a autorización, e poderase solicitar a súa prórroga por períodos adicionais doutros 10 anos.

b) A solicitude deberá especificar o período impositivo a partir do cal vaia producir efectos e presentarse como mínimo tres meses antes do inicio do período.

c) A solicitude deberase resolver no prazo máximo de tres meses, transcorrido o cal se poderá entender desestimada.

Para a concesión do réxime, o Ministerio de Facenda terá en conta a existencia dunha contribución efectiva aos obxectivos da política comunitaria de transporte marítimo, especialmente no relativo ao nivel tecnolóxico dos buques que garanta a seguridade na navegación e a prevención da contaminación do ambiente e ao mantemento do emprego comunitario tanto a bordo como en tarefas auxiliares ao transporte marítimo. A tal fin poderá solicitar informe previo dos organismos competentes.

d) O incumprimento das condicións do réxime ou a renuncia á súa aplicación impedirán formular unha nova solicitude ata que transcorrese un mínimo de cinco anos.

e) A Administración tributaria poderá verificar a correcta aplicación do réxime e a concorrencia en cada exercicio dos requisitos exixidos para a súa aplicación.

2. O incumprimento dos requisitos establecidos neste réxime implicará o cesamento dos efectos da autorización correspondente e a perda da totalidade dos beneficios fiscais derivados dela, debendo ingresar, xunto á cota do período impositivo no que se produciu o incumprimento, as cotas íntegras correspondentes ás cantidades que se debesen ingresar aplicando o réxime xeral deste imposto, na totalidade dos exercicios aos que resultou de aplicación a autorización, sen prexuízo dos xuros de demora, recargas e sancións que, se é o caso, resulten procedentes.

3. A aplicación do réxime tributario previsto neste capítulo será incompatible, para un mesmo buque, coa aplicación da disposición adicional quinta desta lei.

CAPÍTULO XVIII

Réxime das entidades deportivas

Artigo 129. *Réxime das entidades deportivas.*

1. Non se integrarán na base imponible do imposto sobre sociedades os incrementos de patrimonio que se poidan pór de manifesto como consecuencia da adscrición do equipo profesional a unha sociedade anónima deportiva de nova creación, sempre que se axuste plenamente ás normas previstas na Lei 10/1990, do 15 de outubro, do deporte, e nos reais decretos 1084/1991, do 5 de xullo, e 1251/1999, do 16 de xullo, sobre sociedades anónimas deportivas.

2. A sociedade anónima deportiva calculará, para efectos fiscais, os incrementos e as diminucións de patrimonio, así como as amortizacións correspondentes aos bens e dereitos obxecto da adscrición, sobre os mesmos valores e nas mesmas condicións que resultasen aplicables ao club deportivo que adscriba o equipo profesional.

3. A sociedade anónima deportiva subrogarase nos dereitos, obrigas e responsabilidades de natureza tributaria dos que era titular o club deportivo que adscribiu o equipo profesional por razón dos activos e pasivos adscritos e asumirá o cumprimento das cargas e requisitos necesarios para continuar no desfrute dos beneficios fiscais ou consolidar os gozados polo club deportivo que adscribiu o equipo profesional.

En ningún caso se entenderá transmitido o dereito á compensación de perdas.

TÍTULO VIII

Xestión do imposto

CAPÍTULO I

O índice de entidades

Artigo 130. *Índice de entidades.*

1. En cada delegación da Axencia Estatal de Administración Tributaria levarase un índice de entidades no cal se inscribirán as que teñan o seu domicilio fiscal dentro de seu ámbito territorial, excepto as entidades a que se refire o artigo 9.

2. Regulamentariamente estableceranse os procedementos de alta, inscrición e baixa no índice de entidades.

Artigo 131. *Baixa no índice de entidades.*

1. A Axencia Estatal de Administración Tributaria ditará, logo de audiencia dos interesados, acordo de baixa provisional nos seguintes casos:

a) Cando os débitos tributarios da entidade para coa Facenda pública do Estado sexan declarados falidos de conformidade co disposto no Regulamento xeral de recadación.

b) Cando a entidade non presentase a declaración por este imposto correspondente a tres períodos impositivos consecutivos.

2. O acordo de baixa provisional seralle notificado ao rexistro público correspondente, que deberá proceder a redactar na folla aberta á entidade afectada unha nota marxinal en que se fará constar que, no sucesivo, non se poderá realizar ningunha inscrición que concirna a aquela sen presentación de certificación de alta no índice de entidades.

3. O acordo de baixa provisional non exime a entidade afectada de ningunha das obrigas tributarias que lle puidesen incumbir.

Artigo 132. *Obriga de colaboración.*

Os titulares dos rexistros públicos remitiranlle mensualmente á Axencia Estatal de Administración Tributaria do seu domicilio fiscal unha relación das entidades cuxa constitución, establecemento, modificación ou extinción inscribisen durante o mes anterior.

CAPÍTULO II

Obrigas contables. Bens e dereitos non contabilizados. Revalorizacións voluntarias

Artigo 133. *Obrigas contables. Facultades da Administración tributaria.*

1. Os suxeitos pasivos deste imposto deberán levar a súa contabilidade de acordo co previsto no Código de comercio ou co establecido nas normas polas que se rexen.

En todo caso, os suxeitos pasivos a que se refire o título VII, capítulo XV, desta lei levarán a súa contabilidade de tal forma que permita identificar os ingresos e gastos correspondentes ás rendas e explotacións económicas non exentas.

2. A Administración tributaria poderá realizar a comprobación e investigación mediante o exame da contabilidade, libros, correspondencia, documentación e xustificantes concernentes aos negocios do suxeito pasivo, incluídos os programas de contabilidade e os arquivos e soportes magnéticos. A Administración tributaria poderá analizar directamente a documentación e os demais elementos a que se refire o parágrafo anterior, podendo tomar nota por medio dos seus axentes dos apuntamentos contables que se estimen precisos e obter copia ao seu cargo, incluso en soportes magnéticos, de calquera dos datos ou documentos a que se refire este punto.

3. As entidades dominantes dos grupos de sociedades do artigo 42 do Código de comercio estarán obrigadas, a requirimento da Inspección dos Tributos formulada no curso do procedemento de comprobación, a facilitar a conta de perdas e ganancias e o balance das entidades pertencentes ao grupo que non sexan residentes en territorio español. Tamén deberán facilitar os xustificantes e demais antecedentes relativos a esta documentación contable cando puidesen ter transcendencia en relación con este imposto.

Artigo 134. *Bens e dereitos non contabilizados ou non declarados: presunción de obtención de rendas.*

1. Presumirase que foron adquiridos con cargo a renda non declarada os elementos patrimoniais cuxa titularidade lle corresponda ao suxeito pasivo e non se encontren rexistrados nos seus libros de contabilidade.

A presunción procederá igualmente no caso de ocultación parcial do valor de adquisición.

2. Presumirase que os elementos patrimoniais non rexistrados en contabilidade son propiedade do suxeito pasivo cando este teña a posesión sobre eles.

3. Presumirase que o importe da renda non declarada é o valor de adquisición dos bens ou dereitos non rexistrados en libros de contabilidade, minorado no importe das débedas efectivas contraídas para financiar tal adquisición, así mesmo non contabilizadas. En ningún caso o importe neto poderá resultar negativo.

A contía do valor de adquisición probarase a través dos documentos xustificativos desta ou, se non for posible, aplicando as regras de valoración establecidas na Lei xeral tributaria.

4. Presumirase a existencia de rendas non declaradas cando fosen rexistradas nos libros de contabilidade do suxeito pasivo débedas inexistentes.

5. O importe da renda consecuencia das presuncións contidas nos puntos anteriores imputarase ao período impositivo máis antigo de entre os non pres-

critos, excepto que o suxeito pasivo probe que corresponde a outro ou outros.

6. O valor dos elementos patrimoniais a que se refire o número 1, en canto fose incorporado á base imponible, será válido para todos os efectos fiscais.

Artigo 135. *Revalorizacións contables voluntarias.*

1. Os suxeitos pasivos que realizen revalorizacións contables cuxo importe non se inclúe na base imponible deberán mencionar na memoria o importe daquelas, os elementos afectados e o período ou períodos impositivos en que se practicaron.

As citadas mencións deberanse realizar en todas e cada unha das memorias correspondentes aos exercicios en que os elementos revalorizados se encontren no patrimonio do suxeito pasivo.

2. Constituirá infracción tributaria grave o incumprimento da obriga establecida no punto anterior.

Esta infracción sancionarase, por unha soa vez, cunha multa pecuniaria proporcional do cinco por cento do importe da revalorización, cuxo pagamento non determinará que o citado importe se incorpore, para efectos fiscais, ao valor do elemento patrimonial obxecto da revalorización.

A sanción imposta de acordo co previsto neste punto reducirase conforme o disposto no número 3 do artigo 188 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

CAPÍTULO III

Declaración, autoliquidación e liquidación provisional

Artigo 136. *Declaracións.*

1. Os suxeitos pasivos estarán obrigados a presentar e subscribir unha declaración por este imposto no lugar e na forma que determine o ministro de Facenda.

A declaración presentarase no prazo dos 25 días naturais seguintes aos seis meses posteriores á conclusión do período impositivo.

Se ao inicio do indicado prazo o ministro de Facenda non determinase a forma de presentar a declaración dese período impositivo, a declaración presentarase dentro dos 25 días naturais seguintes á data de entrada en vigor da norma que determine esa forma de presentación. Non obstante, en tal suposto o suxeito pasivo poderá optar por presentar a declaración no prazo ao que se refire o parágrafo anterior cumprindo os requisitos formais que se establecesen para a declaración do período impositivo precedente.

2. Os suxeitos pasivos exentos a que se refire o artigo 9 desta lei non estarán obrigados a declarar.

3. Os suxeitos pasivos a que se refire o capítulo XV do título VII desta lei estarán obrigados a declarar a totalidade das súas rendas, exentas e non exentas.

Non obstante, os citados suxeitos pasivos non terán obriga de presentar declaración cando cumplan os seguintes requisitos:

a) Que os seus ingresos totais non superen 100.000 euros anuais.

b) Que os ingresos correspondentes a rendas non exentas sometidas a retención non superen 2.000 euros anuais.

c) Que todas as rendas non exentas que obteñan estean sometidas a retención.

Artigo 137. *Autoliquidación e ingreso da débeda tributaria.*

1. Os suxeitos pasivos, no momento de presentar a súa declaración, deberán determinar a débeda corres-

pondente e ingresala no lugar e na forma determinados polo ministro de Facenda.

2. O pagamento da débeda tributaria poderase realizar mediante entrega de bens integrantes do patrimonio histórico español que estean inscritos no Inventario xeral de bens mobles ou no Rexistro xeral de bens de interese cultural, de acordo co disposto no artigo 73 da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español.

3. O dereito a desfrutar de exencións, deducións ou calquera incentivo fiscal na base imponible ou na cota íntegra estará condicionado ao cumprimento dos requisitos exixidos na normativa aplicable.

Salvo que especificamente se estableza outra cosa, cando con posterioridade á aplicación da exención, dedución ou incentivo fiscal se produza a perda do dereito a desfrutar deste, o suxeito pasivo deberá ingresar xunto coa cota do período impositivo en que teña lugar o incumprimento dos requisitos ou condicións a cota íntegra ou cantidade deducida correspondente á exención, dedución ou incentivo aplicado en períodos anteriores, ademais dos xuros de demora.

Artigo 138. *Liquidación provisional.*

Os órganos de xestión tributaria poderán xerar a liquidación provisional que proceda de conformidade co disposto nos artigos 133 e 139 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, sen prexuízo da posterior comprobación e investigación que poida realizar a Inspección dos Tributos.

CAPÍTULO IV

Devolución de oficio

Artigo 139. *Devolución de oficio.*

1. Cando a suma das retencións e ingresos á conta e dos pagamentos fraccionados sexa superior ao importe da cota resultante da autoliquidación, a Administración tributaria procederá, se é o caso, a practicar liquidación provisional dentro dos seis meses seguintes ao termo do prazo establecido para a presentación da declaración.

Cando a declaración fose presentada fóra de prazo, os seis meses a que se refire o parágrafo anterior computaranse desde a data da súa presentación.

2. Cando a cota resultante da autoliquidación ou, se é o caso, da liquidación provisional sexa inferior á suma das cantidades efectivamente retidas, ingresos á conta e pagamentos fraccionados, a Administración tributaria procederá a devolver de oficio o exceso sobre a citada cota, sen prexuízo da práctica das posteriores liquidacións, provisionais ou definitivas, que procedan.

3. Se a liquidación provisional non se practicasen no prazo establecido no número 1 anterior, a Administración tributaria procederá a devolver de oficio o exceso sobre a cota resultante da autoliquidación, sen prexuízo da práctica das liquidacións provisionais ou definitivas posteriores que puidesen resultar procedentes.

4. Transcorrido o prazo establecido no número 1 deste artigo sen que se ordenase o pagamento da devolución por causa imputable á Administración tributaria, aplicarase á cantidade pendente de devolución o xuro de demora a que se refire o artigo 26.6 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, desde o día seguinte ao da finalización do dito prazo e ata a data de ordeñación do seu pagamento, sen necesidade de que o suxeito pasivo así o reclame.

5. Regulamentariamente determinarase o procedemento e a forma de pagamento para a realización da devolución de oficio a que se refire este artigo.

CAPÍTULO V

**Obriga de reter e ingresar á conta.
Obrigas en relación co domicilio fiscal****Artigo 140. Retencións e ingresos á conta.**

1. As entidades, incluídas as comunidades de bens e as de propietarios, que satisfagan ou aboem rendas suxeitas a este imposto, estarán obrigadas a reter ou a efectuar ingresos á conta, en concepto de pagamento á conta, a cantidade que resulte de aplicar as porcentaxes de retención indicadas no número 6 deste artigo á base de retención determinada regulamentariamente, e a ingresar o seu importe no Tesouro nos casos e formas que se establezan.

Tamén estarán obrigados a reter e ingresar os empresarios individuais e os profesionais respecto das rendas que satisfagan ou aboem no exercicio das súas actividades empresariais ou profesionais, así como as persoas físicas, xurídicas e demais entidades non residentes en territorio español que operen nel mediante establecemento permanente.

Así mesmo, estará obrigado a practicar retención ou ingreso á conta o representante designado de acordo co disposto no artigo 86.1 e a disposición adicional décimo sétima da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión de seguros privados, que actúe en nome da entidade aseguradora que opere en réxime de libre prestación de servizos, en relación coas operacións que se realicen en España.

2. O suxeito obrigado a reter deberá presentar nos prazos, forma e lugares que se establezan regulamentariamente declaración das cantidades retidas ou declaración negativa cando non se producise a práctica destas. Así mesmo, presentará un resumo anual de retencións co contido que se determine regulamentariamente.

Os modelos de declaración correspondentes serán aprobados polo ministro de Facenda.

3. O suxeito obrigado a reter estará obrigado a expedir, nas condicións que regulamentariamente se determinen, certificación acreditativa da retención practicada ou doutros pagamentos á conta efectuados.

4. Regulamentariamente estableceranse os supostos en que non existirá retención. En particular, non se practicará retención:

a) Nas rendas obtidas polas entidades a que se refire o artigo 9.1 desta lei.

b) Nos dividendos ou participacións en beneficios repartidos por agrupacións de interese económico, españolas e europeas, e por unións temporais de empresas que correspondan a socios que deban soportar a imputación da base imponible e procedan de períodos impositivos durante os cales a entidade tributase segundo o disposto no réxime especial do capítulo II do título VII desta lei.

c) Nos dividendos ou participacións en beneficios e xuros satisfeitos entre sociedades que formen parte dun grupo que tribute no réxime dos grupos de sociedades.

d) Nos dividendos ou participacións en beneficios a que se refire o número 2 do artigo 30 desta lei.

e) Nas rendas obtidas polo cambio de activos en que estean investidas as provisións dos seguros de vida en que o tomador asume o risco do investimento.

5. Cando en virtude de resolución xudicial ou administrativa se deba satisfacer unha renda suxeita a retención ou ingreso á conta deste imposto, o pagador deberá practicala sobre a cantidade íntegra que veña obrigado a satisfacer e deberá ingresar o seu importe no Tesouro, de acordo co previsto neste artigo.

6. A porcentaxe de retención ou ingreso á conta será a seguinte:

a) Con carácter xeral, o 15 por cento.

Cando se trate de rendas procedentes do arrendamento ou subarrendamento de inmobles urbanos situados en Ceuta, Melilla ou nas súas dependencias, obtidas por entidades domiciliadas neses territorios ou que operen neles mediante establecemento ou sucursal, esta porcentaxe dividirase por dous.

b) No caso de rendas procedentes da cesión do dereito á explotación da imaxe ou do consentimento ou autorización para a súa utilización, o 20 por cento.

Regulamentariamente poderán modificarse as porcentaxes de retención e ingreso á conta previstos neste punto.

Artigo 141. Normas sobre retención, transmisión e obrigas formais relativas a activos financeiros e outros valores mobiliarios.

1. Nas transmisións ou reembolsos de accións ou participacións representativas do capital ou patrimonio das institucións de investimento colectivo estarán obrigadas a practicar retención ou ingreso á conta por este imposto, nos casos e na forma que regulamentariamente se estableza, as entidades xestoras, administradoras, depositarias, comercializadoras ou calquera outra encargada das operacións mencionadas, así como o representante designado de acordo co disposto no artigo 55.7 e a disposición adicional segunda da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, que actúe en nome da xestora que opere en réxime de libre prestación de servizos.

Regulamentariamente poderase establecer a obriga de efectuar pagamentos á conta a cargo do transmitente de accións e participacións de institucións de investimento colectivo, co límite do 20 por cento da renda obtida nas citadas transmisións.

2. Para os efectos da obriga de reter sobre os rendementos implícitos do capital mobiliario, á conta deste imposto, esta retención efectuarana as seguintes persoas ou entidades:

a) Nos rendementos obtidos na transmisión ou reembolso dos activos financeiros sobre os que regulamentariamente se establece a obriga de reter, o retedor será a entidade emisora ou as institucións financeiras encargadas da operación.

b) Nos rendementos obtidos en transmisións relativas a operacións que non se documenten en títulos, así como nas transmisións encargadas a unha institución financeira, o retedor será o banco, caixa ou entidade que actúe por conta do transmitente.

c) Nos casos non recollidos nos parágrafos anteriores, será obrigatoria a intervención de fedatario público que practicará a correspondente retención.

3. Para proceder ao alleamento ou obtención do reembolso dos títulos ou activos con rendementos implícitos que deban ser obxecto de retención, deberase acreditar a súa previa adquisición con intervención dos fedatarios ou institucións financeiras mencionadas no punto anterior, así como o prezo ao que se realizou a operación.

O emisor ou as institucións financeiras encargadas da operación que, de acordo co parágrafo anterior, non deban efectuar o reembolso ao redor do título ou activo, deberán constituír pola dita cantidade depósito á disposición da autoridade xudicial.

4. Os fedatarios públicos que interveñan ou medien na emisión, subscripción, transmisión, troco, conversión, cancelación e reembolso de efectos públicos, valores ou calquera outro título e activo financeiro, así como en operacións relativas a dereitos reais sobre eles, virán obrigados a lle comunicar tales operacións á Adminis-

tración tributaria presentando relación nominal de suxeitos intervenientes con indicación do seu domicilio e número de identificación fiscal, clase e número dos efectos públicos, valores, títulos e activos, así como do prezo e data da operación, nos prazos e de acordo co modelo que determine o ministro de Facenda.

A mesma obriga recaerá sobre as entidades e establecementos financeiros de crédito, as sociedades e axencias de valores, os demais intermediarios financeiros e calquera persoa física ou xurídica que se dedique con habitualidade á intermediación e colocación de efectos públicos, valores ou calquera outro título de activos financeiros, índices, futuros e opcións sobre eles; incluso os documentos mediante anotacións en conta, respecto das operacións que impliquen, directa ou indirectamente, a captación ou colocación de recursos a través de calquera clase de valores ou efectos.

Así mesmo, estarán suxeitas a esta obriga de información as sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo respecto das accións e participacións nas ditas institucións.

As obrigas de información que establece este punto entenderanse cumpridas respecto ás operacións sometidas a retención que non se mencionan, coa presentación da relación de perceptores, axustada ao modelo oficial do resumo anual de retencións correspondente.

5. Deberáselle comunicar á Administración tributaria a emisión de certificados, xustificantes ou documentos representativos da adquisición de metais ou obxectos preciosos, timbres de valor filatélico ou pezas de valor numismático, polas persoas físicas ou xurídicas que se dediquen con habitualidade á promoción do investimento nos ditos valores.

6. O disposto nos números 2 e 3 anteriores resultará aplicable en relación coa obriga de reter ou de ingresar á conta que se estableza regulamentariamente respecto ás transmisións de activos financeiros de rendemento explícito.

Artigo 142. Obrigas dos suxeitos pasivos en relación ao domicilio fiscal.

1. Os suxeitos pasivos estarán obrigados a pór en coñecemento da Axencia Estatal de Administración Tributaria o cambio do seu domicilio fiscal.

2. A Axencia Estatal de Administración Tributaria poderá promover o cambio de domicilio fiscal, logo de audiencia do interesado, na forma que regulamentariamente se determine.

CAPÍTULO VI

Facultades da Administración para determinar A base imponible

Artigo 143. Facultades da Administración para determinar a base imponible.

Para os efectos de determinar a base imponible, a Administración tributaria aplicará as normas a que se refire o artigo 10.3 desta lei.

TÍTULO IX

Orde xurisdiccional

Artigo 144. Xurisdición competente.

A xurisdición contencioso-administrativa, logo do esgotamento da vía económico-administrativa, será a única competente para dirimir as controversias de feito

e dereito que se susciten entre a Administración tributaria e os suxeitos pasivos en relación con calquera das cuestións a que se refire esta lei.

Disposición adicional primeira. Restricións á dedución por dobre imposición de dividendos.

Non terán dereito á dedución prevista no artigo 30 desta lei:

a) Os beneficios distribuídos con cargo ás reservas constituídas cos resultados correspondentes aos incrementos de patrimonio a que se refire o número 1 do artigo 3 da Lei 15/1992, do 5 de xuño, sobre medidas urxentes para a progresiva adaptación do sector petrolero ao marco comunitario.

b) Os dividendos distribuídos con cargo a beneficios correspondentes a rendementos bonificados de acordo co previsto no artigo 2 da Lei 22/1993, do 29 de decembro, pola que se aproban medidas fiscais, de reforma do réxime xurídico da función pública e da protección por desemprego, e de rendementos procedentes de sociedades acollidas á bonificación establecida no artigo 19 da Lei foral 12/1993, do 15 de novembro, e na disposición adicional quinta da Lei 19/1994, do 6 de xullo, ou de sociedades ás que sexa aplicable a exención prevista nas normas forais 5/1993, do 24 de xuño, de Biscaia, 11/1993, do 26 de xuño, de Guipúscoa, e 18/1993, do 5 de xullo, de Árabá.

En caso de distribución de reservas atenderase á designación contida no acordo social, entendéndose aplicadas as primeiras cantidades aboadas a esas reservas.

Disposición adicional segunda. Referencias á Lei 29/1991, do 16 de decembro, de adecuación de determinados conceptos impositivos ás directivas e regulamentos das Comunidades Europeas contidas en distintas disposicións. Réxime do imposto sobre o incremento do valor dos terreos de natureza urbana en determinadas operacións.

1. As referencias que o artigo 7.1.º b) da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, fai ás operacións do artigo 1 e á definición de rama de actividade do artigo 2, número 4, da Lei 29/1991, do 16 de decembro, de adecuación de determinados conceptos impositivos ás directivas e regulamentos das Comunidades Europeas, sempre que as operacións teñan dereito ao réxime tributario regulado no título I da citada lei, entenderanse feitas ao réxime especial das fusións, escisións, achegas de ramas de actividade e troco de valores definidos no artigo 83 desta lei.

2. As referencias que o artigo 21 e o artigo 45.1.b).10 da Lei do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados fan ás definicións de fusión e escisión do artigo 2, números 1, 2 e 3, da Lei 29/1991, do 16 de setembro, de adecuación de determinados conceptos impositivos ás directivas e regulamentos das Comunidades Europeas, entenderanse feitas ao artigo 83, números 1, 2, 3 e 5, e ao artigo 94 desta lei e as referencias ao réxime especial do título I da Lei 29/1991, do 16 de decembro, entenderanse feitas ao capítulo VIII do título VII desta lei.

3. Non se devengará o imposto sobre o incremento do valor dos terreos de natureza urbana con ocasión das transmisións de terreos de natureza urbana derivadas de operacións ás que resulte aplicable o réxime especial regulado no capítulo VIII do título VII desta lei, a excepción das relativas a terreos que se acheguen ao amparo do previsto no artigo 94 desta lei cando non se encontren integrados nunha rama de actividade.

Na posterior transmisión dos mencionados terreos entenderase que o número de anos ao longo dos cales

se puxo de manifesto o incremento de valor non se interrompeu por causa da transmisión derivada das operacións previstas no capítulo VIII do título VII.

Non será de aplicación o establecido no artigo 9.2 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais.

Disposición adicional terceira. *Subvencións da política agraria e pesqueira comunitaria e axudas públicas.*

1. Non se integrarán na base impositiva do imposto sobre sociedades as rendas positivas que se poñan de manifesto como consecuencia:

a) Da percepción das seguintes axudas da política agraria comunitaria:

- 1.º De abandono definitivo do cultivo do viñado.
- 2.º De prima á arrinca de plantacións de maceiras.
- 3.º De prima á arrinca de bananeiras.
- 4.º De abandono definitivo da produción leiteira.
- 5.º Abandono definitivo do cultivo de peras, pexegos e nectarinas.
- 6.º De arrinca de plantacións de peras, pexegos e nectarinas.

b) A percepción das seguintes axudas da política pesqueira comunitaria: pola paralización definitiva da actividade pesqueira dun buque e pola súa transmisión para a constitución de sociedades mixtas en países terceiros, así como polo abandono definitivo da actividade pesqueira.

c) A percepción de axudas públicas que teñan por obxecto reparar a destrución, por incendio, inundación ou afundimento de elementos patrimoniais afectos ao exercicio de actividades económicas.

d) A percepción das axudas ao abandono da actividade de transporte por estrada satisfeitas polo Ministerio de Fomento a transportistas que cumpran os requisitos establecidos na normativa reguladora da concesión das ditas axudas.

e) A percepción de indemnizacións públicas, a causa do sacrificio obrigatorio do gando, no marco de actuacións destinadas á erradicación de epidemias ou enfermidades.

Esta disposición só afectará aos animais destinados á reprodución.

2. Para calcular a renda que non se integrará na base impositiva terase en conta tanto o importe das axudas percibidas como as perdas patrimoniais que, se é o caso, se produzan nos elementos afectos ás actividades. Cando o importe destas axudas sexa inferior ao das perdas producidas nos citados elementos, poderase integrar na base impositiva a diferenza negativa. Cando non existan perdas, só se excluírá de gravame o importe das axudas.

Disposición adicional cuarta. *Réxime fiscal das transmisións de activos realizados en cumprimento de disposicións con rango de lei e da normativa de defensa da competencia.*

As transmisións de elementos patrimoniais a que se refire o artigo 42 desta lei que se efectúen en cumprimento de obrigas establecidas por disposicións con rango de lei, publicadas a partir do 1 de xaneiro de 2002, ou por acordos da Comisión Europea ou do Consello de Ministros adoptados a partir desa mesma data, en aplicación das normas de defensa da competencia en procesos de concentración empresarial, terán o seguinte tratamento no imposto sobre sociedades:

a) A renda positiva que se obteña non se integrará na base impositiva, se o importe obtido na transmisión

se reinveste nas condicións establecidas no artigo 42 desta lei.

b) Esta renda positiva integrarase, sen redución nin exención ningunha, na base impositiva do período en que se transmitan, ou por calquera outro motivo se dean de baixa no balance, os bens e o dereito obxecto do reinvestimento.

c) Os elementos patrimoniais en que se materialice o reinvestimento valoraranse, para os exclusivos efectos de cálculo da renda positiva, polo mesmo valor que tiñan os bens e dereitos transmitidos. No caso de reinvestimento parcial, o dito valor incrementarase no importe da renda integrada na base impositiva.

d) O suxeito pasivo poderá presentar consultas sobre a interpretación e a aplicación desta disposición, cuxa contestación terá carácter vinculante para a Administración tributaria, nos termos previstos nos artigos 88 e 89 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Disposición adicional quinta. *Incentivos fiscais para a renovación da frota mercante.*

1. Poderanse amortizar de maneira acelerada os buques, embarcacións e artefactos navais, que cumpran os seguintes requisitos:

a) Que se trate de buques, embarcacións ou artefactos navais novos que sexan postos á disposición do adquirente entre o 1 de xaneiro do ano 1999 e o 31 de decembro do ano 2003 ou que fosen encargados en virtude dun contrato de construción subscrito dentro do dito período, sempre que a súa posta á disposición do adquirente sexa anterior ao 31 de decembro do ano 2006, ou ben que se trate de buques usados adquiridos despois do 1 de xaneiro de 1999 que fosen obxecto de melloras, cuxo importe sexa superior ao 25 por cento do seu valor de adquisición e que se realicen antes do 31 de decembro do ano 2003.

b) Que o buque, embarcación ou artefacto naval sexa inscritable nas listas primeira, segunda ou quinta do artigo 4.1 do Real decreto 1027/1989, do 28 de xullo, sobre abandeiramento, matriculación e rexistro marítimo de buques.

c) Que o suxeito pasivo adquirente explote o buque, embarcación ou artefacto naval mediante a súa afectación á súa propia actividade, ou ben mediante o seu arrendamento a casco nu, sempre que, neste último caso, a entidade arrendadora sexa unha agrupación española ou europea de interese económico e se cumpran os seguintes requisitos:

1.º Que o arrendatario sexa unha persoa física ou xurídica que teña como actividade habitual a explotación de buques, embarcacións ou artefactos navais e que afecte o elemento á dita actividade.

2.º Que polo menos o 75 por cento da vantaxe fiscal obtida sexa trasladada polo arrendador ao usuario.

Para estes efectos, a vantaxe fiscal valorarase na actualización, ao tipo que determine o Ministerio de Facenda, das diferenzas nos ingresos fiscais que se producirían con e sen a aplicación deste réxime.

3.º Os socios da entidade arrendadora deberán manter a participación nela durante polo menos as dúas primeiras partes do prazo do contrato de arrendamento.

4.º Que o prezo de adquisición do buque, embarcación ou artefacto naval, o tipo de xuro do financiamento utilizado e o importe do aluguer, sexan os normais de mercado entre partes independentes.

5.º Que non exista vinculación entre o vendedor do activo e o arrendatario deste.

6.º Que polo menos o 20 por cento dos recursos necesarios para financiar a adquisición do buque, embarcación ou artefacto naval proceda de fondos propios da agrupación.

d) Que se solicite e obteña a concesión do beneficio do Ministerio de Facenda con carácter previo á construción ou mellora do elemento. Para a concesión do beneficio, o Ministerio de Facenda terá en conta, desde o punto de vista do interese xeral, que o proxecto presenta un interese económico e social significativo, en particular en materia de emprego. A tal fin, será necesario o informe previo dos ministerios de Ciencia e Tecnoloxía e de Fomento, segundo se trate de elementos novos ou usados respectivamente; a solicitude deberase resolver no prazo máximo de tres meses, transcorrido o cal poderase entender desestimada.

2. A amortización practicarase de acordo coas seguintes normas:

a) A amortización anual fiscalmente deducible terá como límite o 35 por cento do prezo de adquisición do buque ou do valor da mellora.

b) A amortización poderase realizar con anterioridade á posta do buque, embarcación ou artefacto naval, en condicións de funcionamento ou do inicio da mellora, co límite das cantidades pagadas.

c) A dedución das cantidades que excedan do importe da depreciación efectiva non estará condicionada á súa imputación contable á conta de perdas e ganancias. Estas cantidades incrementarán a base imponible con ocasión da amortización ou transmisión do elemento que desfrutou daquela.

3. Os buques, embarcacións ou artefactos navais adquiridos en réxime de arrendamento financeiro poderán acollerse, alternativamente, á amortización especial prevista nesta norma ou ao disposto no artigo 115 desta lei.

4. Se os requisitos se incumprisen posteriormente, o suxeito pasivo perderá o beneficio da amortización acelerada e deberá ingresar o importe das cotas correspondentes aos exercicios durante os cales gozase deste incentivo fiscal, xunto coas sancións, recargas e xuros de demora que resulten procedentes.

Disposición adicional sexta. Incidencia da reserva para investimentos en Canarias no cálculo dos pagamentos fraccionados.

Para efecto do disposto no número 3 do artigo 45 desta lei, poderase reducir da base imponible o importe da reserva para investimentos en Canarias, regulada no artigo 27 da Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, que se preveña realizar, rateada en cada un dos períodos dos tres, nove ou 11 primeiros meses do período impositivo e co límite máximo do 90 por cento da base imponible de cada un deles.

Se o importe da reserva que efectivamente se dote fose inferior en máis dun 20 por cento do importe da redución na base imponible realizada para calcular a contía de cada un dos pagamentos fraccionados elevados ao ano, a entidade estará obrigada a regularizar estes pagamentos pola diferenza entre a previsión inicial e a dotación efectiva, sen prexuízo da liquidación dos xuros e recargas que, se é o caso, resulten procedentes.

Disposición adicional sétima. Coeficientes de amortización aplicables ás adquisicións de activos realizadas entre o 1 de xaneiro de 2003 e o 31 de decembro de 2004.

Para as adquisicións de activos novos realizadas entre o 1 de xaneiro de 2003 e o 31 de decembro de 2004, os coeficientes de amortización lineais máximos establecidos nas táboas oficiais de coeficientes de amortización entenderanse substituídos, en todas as mencións a eles realizadas, polo resultado de multiplicar

aqueles por 1,1. O novo coeficiente será aplicable durante a vida útil dos activos novos adquiridos no período antes indicado.

Disposición transitoria primeira. Regularización de axustes extracontables.

Os axustes extracontables, positivos e negativos, practicados para determinar as bases impoñibles do imposto sobre sociedades correspondentes a períodos impositivos iniciados con anterioridade á entrada en vigor da Lei 43/1995, do 27 de decembro, tomaranse en consideración para os efectos da determinación das bases impoñibles correspondentes aos períodos impositivos en que sexa de aplicación esta lei, de acordo co previsto nas normas que os regularon.

En ningún caso será admisible que unha mesma renda non se tome en consideración ou o sexa dúas veces para os efectos da determinación da base imponible polo imposto sobre sociedades.

Disposición transitoria segunda. Réxime fiscal da investigación e explotación de hidrocarburos e de fomento da minaría.

1. As disposicións establecidas nesta lei para as actividades de investigación e de explotación de hidrocarburos serán de aplicación ás entidades con permiso de investigación e concesións de explotación que continúen rexéndose pola Lei 21/1974, do 27 de xuño, de réxime xurídico para a investigación e explotación de hidrocarburos.

2. Os activos que no momento da entrada en vigor da Lei 43/1995, do 27 de decembro, se estivesen amortizando de acordo cos coeficientes máximos de amortización establecidos no punto B.1 do artigo 47 do Real decreto 2362/1976, do 30 de xullo, polo que se aprobou o Regulamento da Lei sobre investigación e explotación de hidrocarburos, do 27 de xuño de 1974, poderanse amortizar aplicando os mencionados coeficientes, debendo quedar totalmente amortizados no prazo máximo de 20 anos, contados desde a citada data de entrada en vigor.

3. As bases impoñibles negativas que estivesen pendentes de compensación, conforme o réxime especial do capítulo X do título VIII da Lei 43/1995, do 27 de decembro, no primeiro período impositivo iniciado a partir do 1 de xaneiro de 1999, serán compensadas na forma establecida no artigo 106 desta lei.

4. Os suxeitos pasivos que, con anterioridade ao 31 de decembro de 2000, tivesen dereito a aplicar o «Réxime fiscal da investigación e explotación de hidrocarburos» establecido no capítulo X do título VIII da Lei 43/1995, do 27 de decembro, poderán optar por continuar aplicando este réxime, na súa redacción vixente o 31 de decembro de 2002, durante os períodos impositivos que conclúan ata o 31 de decembro de 2005.

Os saldos pendentes de investimento, na data de inicio do primeiro período impositivo que comece a partir do 1 de xaneiro de 2003, ou do 1 de xaneiro de 2006, de ter optado pola aplicación do réxime conforme o disposto no punto anterior, das dotacións ao factor de esgotamento realizadas ao abeiro da Lei 21/1974, do 27 de xuño, de réxime xurídico para a exploración, investigación e explotación de hidrocarburos, e do capítulo X do título VIII da Lei 43/1995, do 27 de decembro, aplicaranse na forma establecida no artigo 103 desta lei.

O prazo a que se refire o artigo 103 desta lei, non será de aplicación cando as cantidades se destinen ao abandono de campos ou ao desmantelamento de plataformas mariñas sempre que correspondan a explotacións existentes no momento da entrada en vigor da Lei 53/2002, do 30 de decembro.

5. Os saldos pendentes de investimento das dotacións ao factor de esgotamento realizadas ao abeiro da Lei 6/1977, do 4 de xaneiro, de fomento da minaría, con anterioridade á entrada en vigor da Lei 43/1995, do 27 de decembro, deberánse investir nas condicións e cos requisitos establecidos na súa lei, para efectos de consolidar a dedución no seu día practicada.

Disposición transitoria terceira. *Reinvestimento de beneficios extraordinarios.*

1. Os incrementos de patrimonio imputados en períodos impositivos regulados pola Lei 61/1978, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, acollidos á exención por reinvestimento previsto no seu artigo 15.8, regularanse polo nel establecido, aínda cando o reinvestimento se produza con posterioridade á entrada en vigor da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.

2. As rendas acollidas á exención por reinvestimento prevista no artigo 127 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, segundo a súa redacción orixinal, regularanse polo nel establecido, aínda cando o reinvestimento se produza en períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 1999.

3. As rendas acollidas ao reinvestimento de beneficios extraordinarios previsto no artigo 21 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, segundo a súa redacción vixente ata o 1 de xaneiro de 2002, regularanse polo nel establecido e nas súas normas de desenvolvemento, aínda cando o reinvestimento e demais requisitos se produzan en períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2002.

4. Non obstante o disposto no punto anterior, se o reinvestimento se efectúa nun período impositivo iniciado a partir do 1 de xaneiro de 2002, o suxeito pasivo poderá aplicar a dedución a que se refire o artigo 42 desta lei, a condición de que a totalidade da renda diferida se integre na base imponible do dito período impositivo.

5. Os suxeitos pasivos que no primeiro período impositivo que se inicie a partir do 1 de xaneiro de 2002 tivesen rendas pendentes de integrar na base imponible, por se ter acollido ao reinvestimento de beneficios extraordinarios previsto no artigo 21 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, segundo a súa redacción vixente ata o 1 de xaneiro de 2002, poderán incluír na base imponible da primeira declaración por este imposto que se presente a partir do 1 de xaneiro de 2002, total ou parcialmente, as ditas rendas, aplicando, así mesmo, a dedución prevista no artigo 42 desta lei por tales rendas integradas na base imponible.

Disposición transitoria cuarta. *Beneficios fiscais da reconversión e reindustrialización.*

Os suxeitos pasivos afectados polos reais decretos de reconversión desfrutarán dos beneficios fiscais establecidos pola Lei 27/1984, do 26 de xullo, de reconversión e reindustrialización, nos termos que naqueles se prevé.

Disposición transitoria quinta. *Beneficios fiscais da Lei 12/1988, do 25 de maio, da Lei 5/1990, do 29 de xuño, e da Lei 30/1990, do 27 de decembro.*

As entidades a que se refiren os artigos 2 e 16 e a disposición adicional primeira da Lei 12/1988, do 25 de maio, de beneficios fiscais relativos á Exposición Universal de Sevilla 1992 e aos Actos Conmemorativos do V Centenario do Descubrimento de América e aos Xogos Olímpicos de Barcelona 1992, así como aquelas ás que se refire a disposición adicional quinta da Lei 5/1990, do 29 de xuño, sobre medidas en materia orzamentaria,

financeira e tributaria, e a disposición adicional cuarta da Lei 30/1990, do 27 de decembro, de beneficios fiscais relativos a Madrid Capital Europea da Cultura 1992, conservarán o réxime tributario que nas citadas normas se establece durante o período necesario para a súa completa liquidación.

A entidade a que se refire o artigo 2 da Lei 30/1990, do 27 de decembro, conservará o réxime tributario que nel se establece, durante o período necesario para a súa liquidación de acordo co establecido na súa disposición derradeira segunda.

Disposición transitoria sexta. *Arrendamento financeiro.*

Rexeranse ata o seu total cumprimento polas normas establecidas na disposición adicional sétima da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito, os contratos de arrendamento financeiro celebrados con anterioridade á entrada en vigor da Lei 43/1995, do 27 de decembro, que versen sobre bens cuxa entrega ao usuario se tiver realizado igualmente con anterioridade á súa entrada en vigor, ou sobre bens inmoebles cuxa entrega se realice dentro do prazo dos dous anos posteriores á dita data de entrada en vigor.

Disposición transitoria sétima. *Fondos de comercio, marcas, dereitos de traspaso e outros elementos do inmovilizado inmaterial adquiridos con anterioridade á entrada en vigor da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades. Efectos da diferenza entre o prezo de adquisición da participación e o seu valor teórico nas operacións realizadas polo réxime especial das fusións, escisións, contribucións de activos e troco de valores.*

1. O previsto nos puntos 4 e 5 do artigo 11 desta lei será aplicable respecto do valor de adquisición dos fondos de comercio, marcas, dereitos de traspaso e outros elementos de inmovilizado inmaterial adquiridos con anterioridade á entrada en vigor da Lei 43/1995, do 27 de decembro, que non fosen deducidos para os efectos da determinación da base imponible, aínda cando estivesen contablemente amortizados.

2. O previsto no parágrafo segundo do artigo 89.3 desta lei tamén será de aplicación ás operacións amparadas no artigo 10 da Lei 29/1991, do 16 de decembro, de adecuación de determinados conceptos impositivos ás directivas e regulamentos das Comunidades Europeas, aínda cando se producise a amortización para efectos contables.

3. A valoración resultante da imputación aos bens do inmovilizado que corresponda á diferenza entre o prezo de adquisición da participación e o seu valor teórico, a que se refire o número 3 do artigo 89 desta lei, terá efectos fiscais para aquelas operacións que se inscribisen a partir do 1 de xaneiro de 2002.

A diferenza entre o prezo de adquisición da participación e o seu valor teórico a que se refire o número 3 do artigo 89 desta lei que non resulte imputable aos bens e dereitos adquiridos, derivada de operacións inscritas antes do 1 de xaneiro de 2002 que fosen deducibles segundo a redacción do artigo 103 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, entón vixente, seguirán sendo deducibles co límite anual máximo da vinteaava parte do seu importe.

4. En ningún caso a amortización dos fondos de comercio xurdidos en operacións amparadas pola Lei 76/1980, do 26 de decembro, sobre réxime fiscal das fusións de empresas, terá a consideración de gasto dedu-

cible, excepto que o importe dos citados fondos de comercio se tiver integrado na base impositiva e a cota correspondente non fose bonificada.

Disposición transitoria oitava. Deducións pendentes de aplicar no imposto sobre sociedades.

1. As cantidades pendentes de dedución correspondentes aos beneficios fiscais establecidos no artigo 26 da Lei 61/1978, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, na Lei 12/1988, do 25 de maio, na Lei 30/1990, do 27 de decembro, na Lei 31/1992, do 26 de novembro, e na disposición adicional sétima da Lei 39/1992, do 29 de decembro, aplicaranse nas liquidacións correspondentes aos períodos impositivos que se inicien a partir da entrada en vigor desta lei, nas condicións e requisitos previstos nas citadas leis.

Se o suxeito pasivo, de acordo co establecido no artigo 218.3 do Real decreto 2631/1982, do 15 de outubro, polo que se aproba o Regulamento do imposto sobre sociedades, optase por aplicar a dedución por investimentos en activos fixos materiais novos nos períodos impositivos en que se realicen os pagamentos, a dedución aplicarase nas liquidacións dos períodos impositivos que se inicien a partir da entrada en vigor da Lei 43/1995, do 27 de decembro, en que se efectúan os referidos pagamentos, nas condicións e requisitos previstos na citada norma.

As deducións a que se refiren os parágrafos anteriores deduciranse respectando o límite sobre cota líquida previsto nas referidas leis e nas correspondentes leis de orzamentos xerais do Estado.

Para estes efectos entenderase por cota líquida a resultante de minorar a cota íntegra nas deducións e bonificacións previstas nos capítulos II e III do título VI desta lei.

As deducións procedentes de diferentes modalidades ou períodos impositivos do artigo 26 da Lei 61/1978, do 27 de decembro, excepto a correspondente á creación de emprego, non poderán exceder un límite conxunto do 35 por cento da cota líquida.

As deducións a que se refiren os parágrafos anteriores practícaranse unha vez realizadas as deducións e bonificacións establecidas nos capítulos II e III do título VI desta lei e, a continuación, as deducións establecidas no capítulo IV do título VI, cuxo límite se computará independentemente do establecido no parágrafo anterior.

2. As deducións ás que se refiren os artigos 29 bis e 30 bis da Lei 43/1995, do 27 de decembro, pendentes de practicar tras a finalización do período impositivo en curso á entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ao aforro familiar e á pequena e mediana empresa, deduciranse nos períodos impositivos concluídos con posterioridade á dita data nas condicións e requisitos previstos nos citados artigos.

3. As deducións previstas no capítulo IV do título VI da Lei 43/1995, do 27 de decembro, pendentes de aplicar ao inicio do primeiro período impositivo que comece a partir do 25 de xuño de 2000, poderanse compensar no prazo e cos requisitos establecidos na redacción do artigo 37 da citada lei vixente no dito período impositivo, contando a partir da finalización do período impositivo en que se acreditaron estas deducións.

As deducións previstas no capítulo IV do título VI da Lei 43/1995, do 27 de decembro, pendentes de aplicar ao inicio do primeiro período impositivo que comece a partir do 1 de xaneiro de 2002, poderanse compensar no prazo e cos requisitos establecidos no

artigo 44 desta lei, contando a partir da finalización do período impositivo en que se acreditaron esas deducións.

Disposición transitoria novena. *Bases impositivas negativas pendentes de compensar no imposto sobre sociedades.*

As bases impositivas negativas pendentes de compensación ao inicio do primeiro período impositivo que comezase a partir do 1 de xaneiro de 2002, poderanse compensar no prazo e cos requisitos establecidos no número 1 do artigo 25 desta lei, contado a partir da finalización do período impositivo en que se determinaron esas bases impositivas negativas.

Disposición transitoria décima. *Saldos da provisión para insolvencias amparada no artigo 82 do Real decreto 2631/1982, do 15 de outubro.*

Os suxeitos pasivos que no momento da entrada en vigor da Lei 43/1995, do 27 de decembro, tivesen constituído un fondo para provisión de insolvencias mediante o sistema regulado no número 6 do artigo 82 do Real decreto 2631/1982, do 15 de outubro, polo que se aproba o Regulamento sobre sociedades, aplicarán o seu saldo á cobertura dos créditos de dubidoso cobramento existentes na dita data e o exceso, se é o caso, aos que se vaian producindo con posterioridade ata a súa total extinción. Mentres, non serán deducibles as dotacións que se efectúen para a cobertura dos citados créditos.

Disposición transitoria décimo primeira. *Réxime transitorio dos beneficios sobre operacións financeiras.*

As sociedades concesionarias de autoestradas de peaxe que tivesen recoñecidos beneficios neste imposto o día 1 de xaneiro de 1979 para as operacións de financiamento e refinanciamento en función da súa lexislación específica e do establecido na disposición transitoria terceira, número 2, da Lei 61/1978, do 27 de decembro, e as súas normas de desenvolvemento, conservarán o dito dereito adquirido nos seus actuais termos. Así mesmo, os suxeitos pasivos que na data de entrada en vigor da Lei 43/1995, do 27 de decembro, desfrutasen da bonificación a que se refiren: o artigo 25.c) da Lei 61/1978, do 27 de decembro; o artigo 1 do Real decreto lei 5/1980, do 29 de maio, sobre bonificación das cotas do imposto sobre sociedades, correspondente aos xuros que teñan que satisfacer as corporacións locais, comunidades autónomas e Estado, en razón de determinados préstamos ou empréstitos; os artigos 6.5.º e 20 da Lei 12/1988, do 25 de maio, de beneficios fiscais relativos á Exposición Universal Sevilla 1992, aos actos conmemorativos do V Centenario do Descubrimento de América e aos Xogos Olímpicos de Barcelona 1992 e o artigo 6.5.º da Lei 30/1990, do 27 de decembro, de beneficios fiscais relativos a Madrid Capital Europea da Cultura 1992, en virtude de resolución acordada polo Ministerio de Economía e Facenda, continuarán aplicándose nos termos establecidos nas normas respectivas.

Disposición transitoria décimo segunda. *Valor fiscal das participacións das institucións de investimento colectivo.*

Para os efectos de calcular o exceso do valor liquidativo a que fai referencia o artigo 60 desta lei, tomarase como valor de adquisición o valor liquidativo o primeiro día do primeiro período impositivo ao que fose de aplicación a Lei 43/1995, do 27 de decembro, respecto das participacións e accións que naquel posuía o suxeito pasivo. A diferenza entre o dito valor e o valor efectivo de adquisición non se tomará como valor de adquisición

para os efectos da determinación das rendas derivadas da transmisión ou reembolso das accións ou participacións.

Os dividendos e participacións en beneficios distribuídos polas institucións de investimento colectivo que procedan de beneficios obtidos con anterioridade á entrada en vigor da Lei 43/1995, do 27 de decembro, integraranse na base impositiva dos socios ou partícipes destes. Para estes efectos, entenderase que as primeiras reservas distribuídas foron dotadas cos primeiros beneficios gañados.

Disposición transitoria décimo terceira. *Contas de actualización.*

1. A partir da entrada en vigor da Lei 43/1995, do 27 de decembro, os saldos das contas «Actualización Lei de orzamentos para 1979», «Actualización activos no estranxeiro, Lei de orzamentos para 1980» e «Actualización Lei de orzamentos para 1983», traspasaranse á reserva legal e o remanente, se o houber, a reservas de libre disposición.

2. As normas relativas á amortización dos elementos actualizados continuarán sendo aplicables ata a extinción da súa vida útil.

Disposición transitoria décimo cuarta. *Réxime transitorio para a intensificación da competencia.*

O disposto na disposición adicional cuarta desta lei será aplicable ás transmisións de activos que, téndose efectuado ao abeiro do disposto polo Real decreto lei 6/2000, do 23 de xuño, de medidas urxentes de intensificación da competencia en mercados de bens e servizos, acordo do Consello de Ministros en aplicación das normas de defensa da competencia ou procesos de concentración empresarial ou decisións da Unión Europea da mesma materia, non tivesen concluído no momento da entrada en vigor da Lei 24/2001, do 27 de decembro, ou que co mesmo amparo se efectúen a partir do 1 de xaneiro de 2002.

Disposición transitoria décimo quinta. *Sociedades transparentes.*

1. As bases impositivas positivas de sociedades transparentes que correspondan a períodos impositivos en que fose de aplicación o dito réxime, así como os demais conceptos pendentes de imputar que procedan destes períodos impositivos, imputaranse de acordo coas normas reguladoras do réxime de transparencia fiscal vixentes en tales períodos.

2. Na transmisión de accións e participacións no capital de sociedades que tivesen a consideración de transparentes en períodos impositivos anteriores, o valor de adquisición incrementarase no importe dos beneficios sociais obtidos nos ditos períodos que, sen efectiva distribución, fosen imputados aos socios como rendas das súas accións ou participacións no período de tempo comprendido entre a súa adquisición e transmisión.

3. Os dividendos e participacións en beneficios destas sociedades que procedan de períodos impositivos durante os cales a sociedade que os distribúe se encontrase suxeita ao réxime de transparencia fiscal, non tributarán no imposto sobre a renda das persoas físicas nin no imposto sobre sociedades. O importe destes dividendos ou participacións en beneficios non se integrará no valor de adquisición das accións ou participacións dos socios aos que fosen imputados.

Tratándose dos socios que adquiriron as accións ou participacións con posterioridade á imputación, diminuírase o valor de adquisición daquelas nos ditos importes.

4. Non estarán suxeitos a retención ou ingreso á conta os dividendos ou participacións en beneficios a que se refire o número 3 anterior.

5. As bases impositivas negativas pendentes de compensar polas sociedades transparentes que pasen a tributar polo réxime especial de sociedades patrimoniais, poderán ser compensadas, dentro do prazo que quedase á sociedade transparente, e nas condicións establecidas no artigo 23 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, coa parte xeral ou especial da base impositiva positiva da sociedade patrimonial, a opción desta.

6. As deducións para evitar a dobre imposición establecidas no capítulo II do título VI da Lei 43/1995, do 27 de decembro, pendentes de deducir por insuficiencia de cota poderanse deducir nos prazos establecidos na dita normativa.

Disposición transitoria décimo sexta. *Disolución e liquidación de sociedades transparentes.*

1. Poderán acordar a súa disolución e liquidación, con aplicación do réxime fiscal previsto nesta disposición, as sociedades en que concorran as seguintes circunstancias:

a) Que tivesen a consideración de sociedades transparentes, de acordo co número 1 do artigo 75 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, no último período impositivo finalizado con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2003, ou que reúnan nesta data os requisitos para ter a citada consideración, e que, en ambos os dous casos, a manteñan ata a data en que acorden a súa disolución.

b) Que durante o ano 2003 adopten validamente o acordo de disolución con liquidación e realicen con posterioridade ao acordo, dentro dos seis meses posteriores a este prazo, todos os actos ou negocios xurídicos necesarios, segundo a normativa mercantil, ata a cancelación rexistral da sociedade en liquidación.

2. A disolución con liquidación destas sociedades terá o seguinte réxime fiscal:

a) Exención do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, concepto «operacións societarias», feito impositivo «disolución de sociedades», do artigo 19.1.1.º do texto refundido do imposto, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1993, do 24 de setembro.

b) Non se devengará o imposto sobre o incremento de valor dos terreos de natureza urbana con ocasión das adxudicacións aos socios de inmobles de natureza urbana. Na posterior transmisión dos mencionados inmobles entenderase que estes foron adquiridos na data en que o foron pola sociedade que se extinga.

c) Para efectos do imposto sobre sociedades da sociedade que se disolve, non se devengará ningunha renda con ocasión da atribución de bens ou dereitos aos socios, persoas físicas ou xurídicas, residentes en territorio español.

d) Para efectos do imposto sobre a renda das persoas físicas, do imposto sobre sociedades ou do imposto sobre a renda de non-residentes dos socios da sociedade que se disolve:

1.º O valor de adquisición e, se é o caso, de titularidade das accións ou participacións no capital da sociedade que se disolve aumentarase no importe das débedas adxudicadas e diminuírase no dos créditos e diñeiro ou signo que o represente adxudicado.

2.º Se o resultado das operacións descritas no parágrafo anterior resultase negativo, este resultado considerarase renda ou ganancia patrimonial, segundo que o socio sexa persoa xurídica ou física, respectivamente.

Neste suposto, cada un dos restantes elementos de activo adxudicados distintos dos créditos, diñeiro ou signo que o represente, considerarase que ten un valor de adquisición cero.

3.º Se o resultado das operacións descritas no parágrafo 1.º anterior resultase cero ou positivo, considerárase que non existe renda ou perda ou ganancia patrimonial.

Cando este resultado sexa cero, cada un dos restantes elementos de activo adxudicados distintos dos créditos, diñeiro ou signo que o represente, terá como valor de adquisición cero.

Se o resultado for positivo, o valor de adquisición de cada un dos restantes elementos de activo adxudicados distintos dos créditos, diñeiro ou signo que o represente, será o que resulte de distribuír o resultado positivo entre eles en función do valor neto contable que resulte do balance final de liquidación da sociedade que se extingue.

4.º Os elementos adxudicados ao socio, distintos dos créditos, diñeiro ou signo que o represente, consideraranse adquiridos por este na data da súa adquisición pola sociedade, sen que, no cálculo do importe das ganancias patrimoniais resulte de aplicación o establecido na disposición transitoria novena do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.

3. Durante os períodos impositivos que conclúan ata a finalización do proceso de disolución con liquidación nos prazos indicados na alínea b) do número 1 desta disposición transitoria, continuará aplicándose, tanto polas sociedades transparentes como polos seus socios, a normativa vixente a 31 de decembro de 2002.

Nos períodos impositivos que conclúan unha vez acabado o citado prazo, será de aplicación o réxime das sociedades patrimoniais ou o réxime xeral, segundo corresponda.

Disposición transitoria décimo sétima. Réxime transitorio da dedución para evitar a dobre imposición interna de dividendos no imposto sobre sociedades.

No caso de dividendos e participacións en beneficios procedentes de valores representativos do capital ou os fondos propios, adquiridos antes da entrada en vigor do Real decreto lei 8/1996, do 7 de xuño, non serán de aplicación as restricións á dedución para evitar a dobre imposición interna de dividendos contidas no número 4 do artigo 30 desta lei. Neste caso serán aplicables as restricións contidas no artigo 28 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, na súa redacción orixinal, anterior á entrada en vigor do Real decreto lei 8/1996, do 7 de xuño.

Disposición transitoria décimo oitava. Aplicación do número 11 do artigo 115 desta lei aos activos cuxo período de construción finalizase con anterioridade ao 31 de decembro de 2002.

O momento temporal determinado polo Ministerio de Facenda, a que se refire o número 11 do artigo 115 da lei, poderase facer coincidir co da posta en condicións de funcionamento, no caso de activos cuxo período de construción finalizase con anterioridade ao 31 de decembro de 2002 e cuxa solicitude ante o Ministerio de Facenda fose presentada antes desa data.

Disposición derradeira primeira. Entidades acollidas á Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.

As entidades que reúnan as características e cumpran os requisitos previstos no título II da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins

lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, terán o réxime tributario que nela se establece.

Disposición derradeira segunda. Entidades acollidas á Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal de cooperativas.

1. As cooperativas tributarán de acordo co establecido na Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal de cooperativas.

2. Os grupos de sociedades cooperativas poderán tributar en réxime de declaración consolidada de acordo co previsto no Real decreto 1345/1992, do 6 de novembro, polo que se ditan as normas para a adaptación das disposicións que regulan a tributación sobre o beneficio consolidado aos grupos de sociedades cooperativas.

Disposición derradeira terceira. Habilitacións á Lei de orzamentos xerais do Estado.

1. A Lei de orzamentos xerais do Estado poderá:
- Modificar os tipos de gravame.
  - Modificar os límites cuantitativos e porcentaxes fixas.
  - Modificar as exencións.
  - Introducir e modificar as normas precisas para cumprir as obrigas derivadas do Tratado da Unión Europea e do dereito que deste se derive.
  - Modificar os aspectos procedementais e de xestión do tributo.
  - Modificar os prazos de presentación de declaracións.
  - Establecer os coeficientes para aplicar o previsto no artigo 15.10 desta lei.

2. A Lei de orzamentos xerais do Estado establecerá os incentivos fiscais pertinentes en relación a este imposto, cando así fose conveniente para a execución da política económica. En particular, o investimento estimularase mediante deducións na cota íntegra fundamentadas na adquisición de elementos do inmovilizado material novos.

Disposición derradeira cuarta. Habilitación normativa.

Habíltese o Goberno para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e aplicación desta lei.

(Este real decreto legislativo inclúese tendo en conta a corrección de erros publicada no «Boletín Oficial del Estado» número 73, do 25 de marzo de 2004.)

4527 *REAL DECRETO LEXISLATIVO 5/2004, do 5 de marzo, polo que se aproba o texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes. («BOE» 62, do 12-3-2004.)*

I

A disposición adicional cuarta da Lei 46/2002, do 18 de decembro, do reforma parcial do imposto sobre a renda das persoas físicas, e pola que se modifican as leis dos impostos sobre sociedades e sobre a renda de non-residentes, na redacción dada pola disposición derradeira décimo oitava da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, establece que o Goberno elaborará e aprobará no prazo de 15 meses a partir da entrada en vigor desta